பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இஃது. 12521

மிகுறசமாலை

(*)

வித்வசிரோமணியாகிய கடாக்ஷகவி

ஆலிப்புலவரவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது

முன்னர்மதாபிறவியான முசிலிம்களால் அச்சிட்டுப்பிரசுரமாகிய பிரதிகளைக்கொண்டே சில இந்துக்களாகிய அச்சுக்கூடத்தலைவர்கள் குறிப்பாகவை விற்பனைக்காகப்பிழைகளுடனே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியபிரதிகளை வாங்கிப்படித்தமுசிலிமானவர்கள் இவ்விதநமதுமார்க்கநூற்களை இந்துக்களச்சிட்டுக்கெடுத்திருப்பதால் நம்மவரிலுள்ள வித்துவான்களைக்கொண்டு நன்றாகப்பிழையற அச்சிட்டுத்தரவேண்டுமென்றுங்கேட்டுக்கொண்டமையால்

காயற்பட்டணம்.

கண்ணகுமது மகுதூமுகம்மதுப்

புலவரவர்களால்.

பிழையறப்பரிசோதித்தபிரதிக்கிணங்க

திருவொற்றியூர்.

பரசுராமமுதலியார்

குமாரர்.

கன்னியப்பமுதலியார்

அண்டுபிரதர் அவர்களது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

திருக்குருகைமாலையினட்டவணை.

பக்கம்.	சிறப்புத்தொகை.	பாடற்றொகை.
உ.	கடவுள்வணக்கம்.	௨௩
எ.	நாட்டுச்சிறப்பு.	௪௨
௯.	பாயிரச்சிறப்பு.	௫௭
௰௩.	புறக்குச்சிறப்பு.	௮௨
௰௫.	பைத்தல்மூக்கரத்தீசச்சிறப்பு.	௭௫
௨௭.	வணிச்சிறப்பு.	௩௱௰௩
௪௯.	எழுவான்சிறப்பு.	௩௯௰
௯௰.	நாகத்தியல்பு.	௪௫
௯௭.	சொர்க்கச்சிறப்பு.	௫௱௰௫
௭௫.	ஆறுபிச்சிறப்பு.	௯௱௩௯
௯௪.	நபியுல்லாபவியிலருளியில்திரக்கண்டது.	௯௱௩௯
௯௮.	நபியுல்லாமக்கத்துக்குவந்த சிறப்பு.	௯௯௮

பிசுமில்லாஹிற்றகுமானிற்றகீம

இஃது,

நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு

அலைகிவசல்லமவர்கள்

மேன்மை பொருந்திய

மக்கமாநகரமிருந் தெழுந்தருளியதி

ஊரதனிடமதா நபோய்மொழிக்கவதாரகாரணமாகிய

மிறுறு அஃசறசரிதையை

விநவிஃரமம பியாகிய

ஆலிப்புலவர்கள் திருவுள்ளமலர்ந்து

தமிழிலருளிய

மி ஃ றா ஜ மா லை.

காப்பு - விருத்தம்.

பூவினிறமொசமபோலப் பொருந்திபோர்
 பொருளாய நின்றோ
னேவலி னிறகுலசெய்த
 வெழின்மிகு ருஜைமாலே
பாவிதத தமிழாற்பாடப்
 பறப்பன ழாவைமற்று
மாவியும் படைததய்யா
 வாதியேதுணைசெய்வாயே.

பிசுமில்லா ஹிர்றகுமா னிர்றகிம்.

இஃது.

கடவுள்வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உருவிலியாயுணர்விலியா யுள்ளொளிக்குமேலொளியா
யொன்றோ டொன்று
தருவிலியாயயர்விலியா யண்டபகிரண்டமொரு
மடிக்கி லில்லா
வெருவிலியாயெங்குமொரு மெய்ப்பொருளாய்விளங்கியஅல்
ஹறம்தாய் நின்ற
வொருபொருளைப்பெரும் பொருளென்றெவர்களுங்கருத்தினில்வைத்
துணருவீரே
தன்னையன்றித்தனக்குநிகர் தானிலையேயோரிடத்துந்
தரிக்கி லானே
யன்னையின்றன்வயிற்றறைக்கு ளருவருத்தசுக்கிலத்தை
யடைக்கி நின்ற
வென்னையுமைத்துருப்படுத்தி விதிப்படியேசடத்திலுயிர்
விடுக்கின் றோனை
நின்னையன்றிவணங்கவுரி யவரிலையென்றிறைஞ்சுமவர்
செறிகின் றோரே.

வேறு—அறுசீர்க்கழிலடி யாசிரியவிருத்தம்

பாலிலாப்பழங்கள்போலப் பருகியபானயானல்
ஹாலெல்லாங்கல்பிற்றோன் றுங் குருதியேகாலத்துன்னி
யேலெல்லாய்லா இலாக இல்லல்லாகுமுகப்மதுற்ற
குலுல்லாகியென் றனுடித் தொழுமவர்சுவர்க்கத்தோரே.

சந்த—விருத்தம்.

நறைசூழ்கமலவட்ட மலர்மாளிகைதரித்த
நலமாதுளப்புயர்த்திறை
நிறைசூழுறுமறைக்குறுநெறியோரிரவலர்க்கு
நிதிவீசிய கொடைக்கைய
குறைசூழ்முகில்கவிழ்த்த நிழன்மீதிடைநடக்கு
முரசோவாரிறைவிடுத்தரு
திறைசூழ்விருபதத்தைமனமேநினைகிடைக்கு
மிதமாதொடு சுவர்க்கமே.

ஸ்ரீ குருசமாலை.

உகமதினைச்செதித்த நார்தினைவருமதர்க்கு
முறுமொழிசொலியமர்ந்தவோர்
சுகமதுமலரளிக்கு மிரவலர்மன முறச்செ
ருணிமொழி தனிலிருப்பா
சகமடமயிலிருக்குமிருபுய ரிநவினைக்கு
ளாளியிமிருகன் முக்திசேர்
முகமதரிருபதகதைமணகிணட நினைவிடைக்கு
மடமயிலெலாம் சுவர்க்கமே.

அறுசீர்க்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்,

ஆதியொருபொருளானதென் றுபிரச்சாலவனிச
ரறைநதிட்டாலாத
சோதிமுகமதிறைதன்னுத மென்றுமொழிந்தருதா
சொல்விடாதென்
ருதுபெரும்வரிசைமன்னை யென்னைவெளிப்படுத்தவுன்னை
யுதிப தித்தேனென்
றேதமிலான்புகழ்நபியையென்றுவினுற்புகழ்ந்து
பேறுறும்வமினை.

சந்தவிருத்தம்.

ஸ்ரீமருக்குண்மிக்கநபி தமைவெற்பிறுற்றமடி
தனில்வைத்துறகருமளவே
கமருக்குறுற்றாவ மெதிரிட்டிடப்பிணிரு
கதமவைத் தடைத்திடவா
ரமதுட்கருத்துண்மணிதவடிற்கல்வைப்பர்தின
மியல்பறறசொற்றவிதலா
லமரர்க்குமிககுருநலசற்றுணக்குரிசி
லடுபக்கரைப்புகலுவாம

தோன்று
டென்றுவருதிக்கநபி பொற்றுளினைத்தொழுது
சானமேருர்புகழ்நலமைநீண்
ருன்றுமிதருஜசனாகொற்றீறமசிக்குமவர்
-வோர்
ரிப்பாமெனப்பாவு
இங்கிலகுகொல்லமெடுவே
டத்துவநுயபரந்தனி நிடிக்துமறு

ஸ்ரீ குருசமாலை.

கலிநிலை-விருத்தம்.

பெருவானவர்வசமாயொரு பெரியோன்வரவிடுமீ
டிருமாமறையதைநேரொடு திகன்கோவைசெய்திடுவோர்
மருவாழ்புயநாரிணார்முகம் மதணார்மருமகனு
குருமாலெனவெருமாறரு முழுமாலையுபுணர்வாம்

மருள்பெற்றவனைசடுப்பயிர் வளர்யித்திடும்புலி
சருள்பெற்றிடுவிழிகெட்டிடை யொடியப்பொருமாவோ
திருள்பெற்றிடுகுபிகெட்டிட விளிமறுஹுதாவின்மே
லருள்பெற்றிடவருகற்புலியவிமையப்புகல்வாமே.

சந்த-விருத்தம்.

வெயிலிஹுமிக்கொளி விபுரியிருட்டிலே
விரல்கொடசைத்திடவே
துயில்செயுமுதமர் நரிமுனிருப்படு
கார்பதிபொரபதிமே
ஹுயர்கனியைகொடு தாவதனைத்திலு
மொழுகுளமிக்கவர்பே
ரயிறருபொற்படையவிபெறுபுத்திர
ரசனுசைனைப்புகல்வாம.

தாழிசைச் சந்தவிருத்தம்.

ஞானம்பொலிமாமறை நான்மொழியோனுங்கிருபாகர்கீர்த்திசெய்
ஞாலத்தனிலேபனைறா னாய்மிருகஞ்
சேனங்கழுகோரியசாசுணமீறங்கருதார்படைமேனறை
சேருங்கரமானனைவேவிடுவோ
ரீனம்பயிலாதகபிமிற குறன்றிநவானைபெறுநயி
ரோகுபொழுதேதரமுளுடனே
கானங்கவிமாயுரையானைதயோகமபடியொருவரொரு
காலுந்துயிலாதவனேகனியே

சந்தவிருத்தம்.

குடையார்முகினீழலந்தற ஒருவோரொளியாசனின்றவர்
குளாவாருதிநீளெடும் புகல்வோ
ரடைவானிரிவாசமுண்டசபலர்மாவிகையேவுசெந்திரு
வடமாமயின ராமுண்டவர்பா
லிடைதாஹுடலசாமையயின்றிய விறருரிருவானையெ
திருபார்வைபொலா நிறைந்திடவே
புடையேதுமிலாதனின்றிரு வொளிகாணவெ
புகழ்சேர்பொறையானுயர்ந்தவனே,

மட்டுவிரு

வேதமோதியகிருஅத் தேமுடன்மு
னாதமேவியசொன்குபுகழுமபுழ்

ஸ்ரீ குருசுமாலை.

சீதமேவியசொல்லெழுத்திலக்கணஞ் செப்பியம்பதினெண்பாடைக்கும்
போதவல்லமகுதூவலாவுதினைப்போற்றநலமறிவுபொங்குமே. ௧

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிய விருத்தம்.

அபுதுலசீசெனுமமுதபாலாழிக்குளானஷரீபெனு
மலாவுத்தீன் மேசங்
குவிதல்செய்துமுதறிவுப்பாலைசகோதிக்
முடிபிடிசதிகலா தனைதமின்னிற்கோவிப்
புவியிலச்சமெனுமுநப்ப மொருமிதுள்ளம்
புழுங்கிசுலார் பயிர்பொடிந்திடாமற
சவியல்கொடுபுவனமினலறிவுமாரி
தனைவருத்தத்தின்படர்ந்துதழைக்குந்தானே ௨

சந்தவிருத்தம்.

ஆதிவிநோதூபருக்மாதூ நபிர்குமிக
வன்புடையபோர்நல்லுசையி
னீதிமாபூரகுறுநா போராமதுக்குள்வளர்
நிதநியகல்யாணமதுசேர்
வேதியர்புகழ்சபியிலுவலாயிதினவர்க்குமிகு
வெற்றிவளர்பொனனெறிகள்சேர்
காதிமகுதூபதரிபலாவுதீனிகராலையுயர்
கடடுதமிழாலுரைசெபதா ௩

எழுசீரசழிநெடிலடி விருத்தம்.

களித்தசிறைநவஞ்சி யசுருபுகாமழனயா
சாதிரியி
வளி பவுலாகிறருமைறிஞரி
ரடல்பருதுபகாவியமாவுச்சினன்பாற்
றெளிதகைறிவிளவயெயவாக்குகுநரியாதென்றே
திருத்துமிகுருஜெணுங்கிததாயில்
விளாதகறைறுபடைதை யறபாலோதியோதி
விரிதமிழ்நூலுரையாக்கிவிளக்கினாரே ௪

மட்டு விருத்தம்.

தோன்றுசிறந்துத்தொளாயிரத்தித்கொன்னூற்தெட்
டேன்றுவருமாண்டினிடைஜமாத்துலவ்வலென்றுஞ்
சானறோர்புசழ்திங்களிடைசாணிறபதில்வே
ருன்றுமிகுருஜவரையினைததமிழ்செய்தாமே ௫

சந்தவிருத்தம்.

இங்கிலகுகொல்லமெழு நூற்றுபனைதாண்
டங்துவருஙபங்துனிபதின்றெயிதிழுவா

மிருருசுமாலை.

றுங்கநபிவள்ளலிறசூறன்மிருறவை
மங்கைநகராலியுபர்வண்டமிழின்வைத்தான்.

வேறு—சந்தவிருத்தம்.

மருவளர்காகிரிருடுறுசெய்குமுகம்மதலாவுதீனை
யருள்வளர்நபிதம்பிருறவைஅருந்தமிழ்செய்திடலால்
பொருள்வளமங்கைநகாப்பதியானபுதுப்படைவீட்டிலிருவா
திருவளர்செய்குபுகாதன்றுவிசெழுங்கவிசெய்தனனே

அவையடக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வண்டமிழ்த்தவெச்சிலைமாவிடவர்மலர்த்தேனை
வரையாக்கொள்வர்
கன்றுமிஞ்சும்பாலதனைக் கறப்பவர்தாந்தள்ளார்
கருணைபோலும்
வெண்டளையோடெழுதளையும்விரிமோனைதொடைநாற்ப
தடனேமூன்றுங்
[illegible]கவிசொலுமப்புலவோரெனதுபுன்சொற்றள்ளா[illegible]
[illegible]மே
[illegible]னம்பொலிம[illegible] [illegible]க்குக்குழைச்செருப்பெனப்பிரிதி
[illegible]டுமக்களிலேபணைற[illegible]
மங்கையர்க்குயபிறிதியென[illegible]றங்கருக்கலிலைப்பெண்ணையொப்பு
வைப்பார்போலுங் [illegible]வா
கங்கையுற்றகடலுண்டக்குங்கலமழைமுகக்கும்பு[illegible] [illegible]பறுருயி[illegible] [illegible]ணிநேர்
கவலல்போலுநெ
சங்கமுற்றபுலவர்முன்னேதமிழறியாச்சிறியனிந்நூற் [illegible]ரு
சாற்றுமாறே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மண்டன்மென்காயல்வளர்முகம்மதப்பு
மரைக்காயனமாபிலானை
கிண்டிறசதிலிப்பெருநூல்விளங்கவெனப்
பெருந்தலைசெயகையாலு
மண்டர்தருவெனக்கொடுக்குமஞ்சுவன்ன
முகவீ[illegible]வளவர்கண்முனேனை
கொண்டல்முகம்மதுநபிதம்மிருறவை
யித்தமிழாற்கூறலுற்றேன்.

கடவுள்வணக்கம்—முற்றிற்று.

நாட்டுச்சிறப்பு.

கலிவிருத்தம்.

துதிக்கதல்லானைத்தொழுவோர்கண்முன்பிலே
யுதித்தகபத்தால்லாவி னாயவொளி
யெதிர்த்துவிச விலங்குழரில்பிலே
கதித்தமக்கவளமை கவலுவாம்.

ஐயவெண்முகி றுங்கக்கடற்புன
லுய்யவாரியுருயிரெடோங்கியே
மையரங்கள்கசந்தசாலங்களாய்
வெய்யவன்கதிர்வெட்டிக்கவிழ்ந்ததே.

சங்கமால்கள்சரிந்தறபாத்திண்மே
லெங்குயாரியமூதவெறிதலாற்
றங்கமாரப்விளேமலைச்சார்வெலா
மெங்குமாரிவிளைந்துபாந்ததே.

ஓர்கீர்கள்விழுந்துரைங்கொடே
கற்கடேய்ந்தருழியிற்கடற்புன
ரொக்கதாகமாதனைத்தழிப்பது
செக்கநாட்டுவபோலதிருப்புமே.

கொப்புகற்றிப்பணைமரக்கூட்டமே
மப்புசுற்றிச்சுழிக்குளமைத்தனே
பப்பாங்கடெனச்சுறல் விந்துநீன்
வெய்புகானற்குறிஞ்சிவிளைந்தமே.

பாலைக்குபாந்தபசும்புனற்
சோலைநின்றயருதற்சொரிதலா
லீலவண்டுஞ்சுருப்புநெருங்கியே
கோலவன்னக்குருகுமலிந்ததே

வல்லைச்சேர்தனமங்கையர்மூழ்குநீர்
முல்லைச்சென்றுமுறுநெய்தல்வாவியிற்
செல்லச்செங்கயற்சிறிக்குதிப்பது
கல்லைச்சேர்ந்தகடற்போற்களனுமே.

கீதவோசையுங்கிம்புரிக்கோட்டுமா
நாதவோசையுநல்லவரோதிய
வேதவோசையுமென்பரியோசையு
மோதவோசைசெயுமக்கமூரொலாம்.

திருகுருகமாலை.

தெருவிலாடுந்திசமுசலோசையுங்
குரவையோசையுமருங்குமஞ்சந்தன
பரிவையாடியவபயனோசையும்
பாவையோசைசெய்யுந்தெருப்பாங்கெலாம் க௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பூசல்வேல்விழியார்தங்கள் புணர்முலையன்னபார
வாசநீருடைதிலேறும வலயபுரிச்சங்கமீன்று
வீசுநீர்த்தரளக்காந்தினெண்ணிலாத்தோற்றம்போன்று
மோசைநீண்மனைகடோறுமொலிபெருக்குநாடே க௩

படைப்பொருவிழியார்பாய்ந்தபங்கயர்களைகீரடப்
பெடைக்குருகினங்களோடு பேபொரிசங்குகளை
மடைத்தலைவலைப்பிரிவார்ம்மடுசெசிநீங்கவப்
புடைதலர்த்தநநேன் இசைபூவலைநுகரநாடே. க௪

கலிவிருத்தம்

காடுதோறுங்கரைப்பெரும்பயிர்
வீடுதோறும் விருந்துமவறையு
நாடுதோறுமிவைாநரைக்
கோடுதோறுங்குயிலினங்களுமே. க௫

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இலகுமணைமலரிலனமிட்டமுட்டை பொரித்திளங்குஞ் சிறைக்க
ணார்ந்து, வலகுநிறந்திடவே நியமவிழிலைப்பாவகாந்தொழுகு மழுவ
ணைடாயப், பல்தவளைவினங்கருப பூவண்டினமுந்தாரடிப் பாடபா
ட, பலர்தமேசனுண்டுதொடடி னெட்டைவாடையசைத திடவனங்க
ண்வளருநாடே. க௬

மூண்டகஞ்சேர்தடவாளைமூழ்ப்பலவின் மூட்கனியைமுடுகிப்பா
ய, விண்டுபழகுலைச்சுளைகள்விரிந்தோடுமருவியிடைமிதுசாயத, தண்
டலையிற்குருகினங்க ளருவியிடைசெலுங்கயலைத் தாழுண்டேகி, வண்
டலைபூம்பொழிலிலகுமருவியிருகண்வளரு மக்கநாடே, க௭

மந்திகுலைக்கடையர்தன் கொழுவிடற்களைந்தவளை வாங்கியோ
ங்கக், கந்திதனிலிருந்திளம்பூங்கதலிநறுங்கனியுதிர்த்த கனிபடங்கொ
ம்பி, லுந்திநிக்கரைப்பலவினுன்னிநெடுங்கைதைமட லுதிர்தறுப் பி
றின், சிந்திமயிற்கணங்கலைத்துச் செழுங்கரும்பில் விழுந்துயாச் செல்
லுநாடே. க௮

புண்டரீகவாவிகள் [illegible] செந்தேறல் வெண்டளத்தை [illegible], மண்டு [illegible] மலர்கள் கண்டு [illegible] வண்டல் [illegible] மக்களோடே.

வாசமலர்க்குழலி [illegible] கட்டளைகள் போன் [illegible] நாயக ம் [illegible], பேசுமொழி [illegible] கண்வாளோ, வீசுமொலியுங்கயலகள் வெடி [illegible] கவிபுரிந்தனவே. ()

கலித்துறை.

நீண்டியவலவனொராச் செவ்வி [illegible]
வேண்டி [illegible]
தாண்டிவாற் [illegible]
தோண்டியுங் கயிறுமின்றி [illegible] ௪௧

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மாங்கனியின் செழுந்தேறன் மடைசாய வயற்றாருபின் வங்கூயைப், பூங்கருப்பின் [illegible], தேன்கதலியுடனிகவிற செல்விமுப்பதைத் [illegible], பாங்குருடனருநபாதபபனிவகு [illegible] பணியுந்தானே. ௪௨

நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

பாயிரச்சிறப்பு

அறுசீர்க்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்தகர்தன்னிலவாழ மதுமதுந்தயிக்கச் சொர்க்க
முன்னிகண்மி [illegible] முழுமையு [illegible] வாறும்
பன்னகராகின்மோக்கர் பங்கப்பட்டபியுர்வாறும
புன்னகையிறருனில்லா பொறபதி [illegible] வாறும.

வீசியதாளமொன்றுப் விதிர்த்திடும்பைத் [illegible]
வாசவிவிபுறு [illegible] முகம் [illegible] கண்டவாறு
மாசைகொளருரின்கீழே பமாரங் கொருவர் சேவல்
வேஷமாய்நின்றல்யாவை விருப்பியே புகழ்ந்தவாறும்.

குங்குமக்களபக்கொங்கைக்கோதையர் துணியாவென்று
மங்கையைக்கண்டவாறும் வைத்துல்மக்கதிருந
மங்குமயலைகளோடே யணைத்தையப்ஜிபுரீல்கோதி
யிங்கிறிறகுல்முன்னே யெடுத்தவாறைவைத்தவாறும். ௪௫

பெரியவனுமவின்கீழே பெருக்கிடுமசிவிநாலு
வரிசையாலோடும்வாறும் வலவன்றிருமுன்பேசித்
திரியவழசபக்கந் திருப்பிப்பேகியேகி
பரியாசுவப்பதுகோரத்தை யைத்தொகுத்தக்கும்வாறும். ௪௬

அன்பனுஜசுமாஜசவர்களைக்கண்டவாறும்
என்பருபாவிகோடி வானவர்மொழிந்தவாறு
முன்பிறைனுகுத்தவெங்கண் முகம்பாதுமிருதூறு
மின்பமாங்கதைததிரட்டு வாறினைபம்பக்சேண்மோ. ௪௭

கலிநிலை—விருத்தம்.

தன்னைநிகாற்றலனுயர்த்துநபிதன்சிறிய தானதயாப்பாசுமகனுர், மின்னுபுகழ்சோபுதுலாவெனுநல் வேதியர்விளயபினர்மிசப்பிரியமாய் பன்னர்நபிசொன்னதென வண்செறிஷபாமருவா வட்டமலைரண்டினி டைபோ, யின்னிலருகண்டுயிலு மப்பொழுதுசங்குன்முன்னிஷபலமி குநதவிரவே. ௪௮

குக்குடமாதன்றிரவு கூவவிலைஞாளிகள் குரைக்கவிலை யவ்விருளி லெண்பக்கலிலெழிற்சிபுரியினுறவி றங்கினர்பனிதலுளிநிறத்தின் வடி வாய்த், திக்கிலகுமாமணியதாமாகதச் சிறகுசெப்பிலறு நாறுளதுவா, மக்கமைமதானசிறை யொவ்வொருசிறைக்கிடையஞ்ஞூறு வருஷத்து வழியே. ௪௯

காலரியமுத்தொளிவதாவிலகுநெற்றியிடைகண்டவரிரண்டுளது வா, மேல்வரியெழுத்ததிலல்லா வொழியமிக்கவிறை வேறிலையெனச் சொலுவதாங், கோலமிகுமற்றவரிமீதினி லெழுத்ததுகுதா யொருவ னுற்றவிறைதூ, தாலனபியொக்குமெனவோதுவ தவாக்குமுடியானமு னலெத்தனையதோ. ௫௰

தினயிசொல்வார் ஜிபுரியிறலைமுடிப்பினல் சிறந்தெழு பதாயிரம தா, நானமுளபின்னலிடைமுத்துமணிசெய்பவள நல்லொளிவெறிக்கு மவர்தா, ஞானமணிமுத்தொடுபொன்னுனுடையையுண்டதுகிலங்குறவ ணிந்தெமதுசீள், கானுறுகமுத்தினையிசுத்தமுவி யெந்தவிரு கண்ணி டையின்முகதிமொழிவார். ௫௧

துயின் றிடுவரோயிளகுமென்றெனைமெயபூப்பினர் தானுங்கொனெவ பூங்கொதவருநீர். விபங்கொள்பொர்செப்புமெனவிண்ணவருனை தநிடுவ ரமெய்ச்சிபுரியிரிலரனருன், னயக்கடருமெங்களுயிர்நல்லருகமோயிநளி னுழிவருகாரணமெமேறு, ஜெயங்களொக்தாநவம தானைவைகடானெ னிர்செறிந்தபாடைவந்ததுளமேசா. ௫௨

என்றயினெழிங்சிபுரி யில்சொலுவ ரென்றுமுளவேகனறுவேத நபியோ, தான்றெழுயிறக்கயிலை கொம்பனடகள்வநதுவெதி குழவிலை யேபுதியதா, யொன்றதெனுநாயன்விடுமேவலுளதாமெனதுறைந்திடு பிருந்தநபியோ, வென்றியுனவும்மதுசெழுநதுகிலைசீரிறுசமிகருடனணி ந்திருளமே. ௫௩

உர்மையுடையோனருகபித்துவச னங்கள்பலவோதவெனசீழ யல்வதெதன், மம்பொழினைவாணவசியப்ப நபினார்மினிலங்குபரி வட் டமதனைச், சொன்மையுடனெயிடையிருக்கிநடை செய்தனர்சிறந்திடு ரங்காளில்றபலா, னபமுடையமாதபஃதொன்பது தினத்திவுநாளது ச ஙிகநிழமையுமே. ௫௪

நேரிசை-வெண்பா.

மக்கத்தினின் றுநபி வன்மைமிகுறக்ககற்குத்
திக்குமதிறைவிடையேசெல்லுமுன மிர்குடனே
நாவிரண்டுதிங்கடைக்குமுளனேனகிறுர்
கோலமிகுறதிடையேய்ந்து. ௫௫

விண்ணவர்கள்கோமன் விரும்பியமைரக்கூட்டி
தண்ணியிரவிடைக்களவே—மன்றுமகில்
வாசகாகவேந்து மபுநளிலைவானின்று
மீதகயில்லைநதாவிரைந்து. ௫௬

பீக்காயிறன்பிறகேவிண்ணில்றாக்காயிலெனும்
வாக்காமலக்குபுறுக்கதனை-தாச்சாதக
கொண்டுவைக்கண்டுேபன்குறிமா வடிவுதனை
விண்டுசொலக்கேளிர்விரைந்து. ௫௭

பாயிரச்சிறப்பு—முற்றிற்று.

புருக்குச்சிறப்பு

அறுசீர்க்கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கழுதையிலுயர்கோளைறு கழுதையிற்பணிந்துதோறம்
வழுவல்வதனவெள்ளை வடிவதுமனுவைப்போலே
பழுதகல்சென்னியுண்ணிப்பைதலைப்போலெகெரூக
மூழுவையினெஞ்சபோல்வெத்துபர்ந்தவதிரியின்வெப்போல்.

மட்டினவால்போலேவாலு மதகரிச்சால்போற்காலுங்
கோட்டியவன்னமேதால் குரங்கினிசைமேனி
மிட்டியேமடப்புசுகமேன்டி யிவுரியின்முராஞ்சைதஅல்லா
யிட்டிரோவானிதர்தங்கள் முகமெனவிரித்ததென்றே. ௩௯

மானிடமாநுசைப்போலே வருத்தவன்படைப்புர்ருள்ளே
மானசீராபடைப்புமில்லைநூல் துரகினையப்போலே
மீனுறுங்கடல்சூழ்நாட்டின் மிருகாதிவுடையோரில்லைக்
காறுபடுநா வெஞ்சென்னிகற்பிமெனனிபோலே. ௪௰

கற்பிமென்னிபோலே காவலன்படைத்ததேதால்
வற்சாசன்மைகனத்தின் வரிசைமாப்பெறறதாலும்
செல ... மிகுதி மிருகதிபெவிதாதபமி
...வரிசையாலே படைத்தனையிஞர் நம்மை. ௪௧

பொருப்புபுறுகமெனுஞ்சைப ... செனவருத்தான்
வெறபுளவனை ... நரபிறப்பலை நபால்
கற்துயகமிசோர் ...
சற்குணபுறாசனின்வெக்கைநாசங்கைபந்திரியின்வெங்போல். ௪௨

அக்கிரிமுதுகைப்போலே வாகவேபடைத்ததேதா
னத்திரைகடல்சூழ்நாட்டினடத்திடுவிலங்கினத்தின்
மொத்தவேபெலமிதானவெகுளானதாறு
முத்திசேர்கவிசுடமின் முகமதுநெயமுள்ளோரே. ௪௩

ஆனையின்கால்கள்போலே வறகியபுறவினைக்காலைத
தானவன்படைத்ததேதா றகிறவுருமைதுள்ள
வீனமதற்றதுய்யவிறையவனுவந்துசொலவா
றுனமதுற்றவெங்கனபியுவற குனதிறோ. ௪௪

அரியதோர்பெரியறுய னைமைச்சவுபழிர்கவல்லான்
வரிசையார்முகமபேதேரவன்னைநற்துனமுள்ளோரென்
றரிமையாலுவந்துசொனனை வெளிநபியிறகுறுல்லா
பிரிசமாய்ப்புறக்கின்செயகை பெருகவேபுனைப்பாரபின்றும். ௪௫

தாழிசைவிருத்தம்.

துவர்வாமணிகொடுவாகி துறங்கத்தையமைத்தான்
கவர்வாள்விழிரண்டின்னிடை கவிமாவெழுதியதாஞ்
செவிதான்மாகதலேள்விழிநிகள்தாரகையொளிபோ
னவமாமணியதனெல்வெரிநன்னெஞ்சுகழுத்து. ௪௬

இருவஞ்சிறைகெருடன்சிறை யொனலாமதின்முற்று
முருணுர்நவமணியப்பவொளிவீசிவிலங்குந்
துருபொன்கொடிதனைசங்கிலிசமாநாசிபின்மணியான்
முருவெம்பரிவிடுமூச்சதுமனுமூச்செறிவதுபோல். ௪௭

பொன்னின்றசைய திலேநவமணிபோலொளிவீசும்
மின்னின்பரியின் கல்லணை மென்மைப்பசும்பட்டாற்
பன்னும்படவை யிப்படிபதுமத்தாளத்தால்
மென்னக்கொள்புருங்கானைதை வானோர்கொண்டுவந்தார்.

மொக்கப்பெற்றுமுறைபெருகேக குதிகொண்டே
வைக்கும்பரிமிசைநாற்கைகளைவைத்தேநடவியதான்
மிக்கவெப்பலபூணைவிமிகுக்கவாலனுகலிமெழவே
மக்கரியவெபோலேபரி பாதத்தைமிதிக்கும்.

உண்டிக்குதவாரனைவரதேபரியுதறும்படிகண்டே
மண்டும்பரிவிசெலரிபோனுடல்படையுண்டுசிப்ரீரூன்
மிண்டிக்கரையபுருதைசையாலதைமிதிக்காயவர்பிடிநதார்
முண்டிற்றேன் வயாக்காயினமுத்திஷ்படிதொட்டார்.

முன்வெட்பரிவிராநிவந்தவர்முகில்வானறக்காயி
னைச்சரிப்பிறதேகேநின்றனைநடையோன்சிப்ரீரூன்
மைக்களித்தபடைப்புக்களில்வரிசைப்பெறுபவரே
மின்னைக்குளகமேயபரிமேற்கொண்டிடுமென்றார்.

பரிமேற்கொளுமொனவேவொரு படியிற்பதம்வைத்தேன்
விரிவாசிதன்மனமீதிடைவெருவிற்றொடுநிலமேற்
றரியாதுதன்மேற்கொண்டிடத்தானேயிடந்தார
வரிவானுளசிப்ரீனுயர்மரியாதைசெய்தார்.

கலி—விருத்தம்.

மேவிடைதரித்தமுன் வெருண்டவகைபோதா
லாவதுமிதம்மைபரி போனதறிவன்னான்
கோலமுடனேகரந்த கொண்டுநடவானின்
மேலவன்வெறுப்பனெனமெய்நடுங்கினின்றே.

பொய்நடுங்கினின்றபரிமீளவுமறைக்கே
செய்யிடக்கொளுந்திறைசிறந்தசிப்ரீலே
தூய்யதமியோடேமகுருக்கருமமெல்லா
மையகலமைகொடு மன்றுடனவனவோது

பொற்பதியிலேயமைப்புகுத்தவும்பதுந்தால்
விற்பயிலுமென்முறுதிக்கன்மேற்கொளவுநாளோ
நற்பொடுமியாமதினன்முறுமிலேறச்
சொற்படிநகைகொடுமென்றுடனவர்ச்சொல்லும்

மெய்ப்பிரமதற்கறுதி செய்துகொள்வதற்காய்த்
தப்பிபுகறிக்கொடுதலத்திடையினின்றே
யிப்படியுரைத்ததை யிராந்சிபுரியிருன்
செய்ப்புகழ்நபிக்குறவிளம்பநபிசொல்வார்.

ஆன்றியபுறுக்குமொழிசொல்லுமதற்கெல்லா
மின்றுபிணைநமெனவிசைந்துபினமர்ந்தே
நின்றுபரிதன்னிலகு நெஞ்சைசமண்ணில்வைக்க
வென்றிநபிவெம்பரியின்மேலிடைதரித்தார். ௭௭

கலிநிலை—விருத்தம்.

பின்னுமுயர்வாசிஜிபுரீலுடனெதிர்ந்துமொழிபேசுமிபுறுசீ நபி நாம், கன்னன்மொழியானயிசுறாயில்நபியாவவைக்காணவெனவே கியவந்த, னன்னியவன்முதல்கலைநடைசெய்ததுமகுறவிளம்புவதுவே, வென்னவுயர்வானவர்விளம்புவதுமொக்குமதையானறிவனென்றுமொழிவார். ௭௮

நானறிவனென்றஜிபுரீலொடு பினுஞ்சொலுநறைகொள்ளுவலக்கவுக, ளூனபுலாவையழகானகவிமாலைமுடி யானதையுமேளிபகுறுன், தேனமுதமானநினிவாவுல்ஹக்துக்கொடியுஞ் சிரியஷபா அத்துமுடையோர், மாணிடர்ஜினுக்குமிகுதூதுவருமோவெனபுறுக்குநபியைப்புகழுமே. ௭௯

சுக்குதகமதகியபுறுக்கநபிவானவர்கோன் கையமர்த்தியேதுமொழிவார், முந்தபுதுலாமகன்முகம்மதிவராதமகர்முன்னவர்பின்னேறியுயர்ந்தோர், பிந்தவுநன்முத்திரைபெறுநபிகலத்தொடு பிலந்தநபிப்பட்டமிறந்கு, மந்தலதூதர்களின் மேல்தலைவர்நாயன்முன மர்ந்துறமன்றுநமையே. ௮௰

அனைத்தையுநலத்தொடுமைக்காவி லனுப்புவரட்டப்பலசெறிந்தவழியோர், வளப்புளசுவர்க்கமைவலத்திடை நிறுத்துவர்மறுத்தனரகத்தையிடபாற், சினத்தொடுகூசிப்பவர்சிறப்பொடிவர் செப்புமொழிதிறப்பசல்வேட்டனவுமே, நினைப்பவர்சுவர்க்கமிலிருப்பவர்செலைப்பொலனைநினைப்பவரிருப்புநரகே. ௮௧

மெத்தியபடைப்பவையிவர்க்குளஷபா அத்தினின் மிகக்கவலைவெட்டியிடைவார், சுத்தநபியைச்சிபுரியீலிவையெகாடேபுகழ்வர்துய்யநபியைப்பரிகோடேயுத்தமகுணத்தொடுநடந்தவடிவொவ்வொருவடித்தொலைகண்மட்டுளதுவா, மெத்தெனவுடற்பணிவிலேபதமிதித்திடில் விறற்கொளுமுற்கால் நெடுகுமே. ௮௨

புறுக்குச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

பைத்துல்முக்கத் திருச்சிறப்பு.

மடக்குத்தாழிசைவிருத்தம்.

பிற்கால்குறுக்குமுயரத்தேறு பப்பொழுதிற்பாடுநித்தநபிக்காய் முற்கால்குறுக்கியடர்பிற்காலெடுக்குமது முற்போலெழிற்லகணைதான், நிப்பாமல்வெற்றிசெறிபொற்பாதம்வைத்திவுளி நிக்காமலேகும் வழியில், வெற்பானதொன்றுதெரியப்பாரவெற்பினிடைமிக்காகவிக மொளியே. ௮௩

இந்தானநிற்சதிரின்பின்றாரகைக்கண மிலங்காகவிக மொளிதான், கொந்தார்மலர்க்குமலேசின்றேதஸ்பீருகொடு கூறுதருவிக்க டக்குமிர், சொந்தாமெனைச்சொலிவலோதேகும் வெற்பினிடை துய்யோன்றனைப்புகழுவார், சந்தாபமற்றஜிப்ரீயில்வள்ளலைக்கடிது தானிங்கிறங்குமெனலால். ௮௪

கொச்சககக்கலிப்பா.

நறைக்கான்மிருபரிக்கேவரு நபிஞானிவுளியினின்
றுறைப்பாயிறங்கியபோதங்க ஞயர்வானவருநபொண்
டிறக்கூத்திறைஞ்சவுமேவினறக்கூத்திறைஞ்சியபின்
னிறைப்பாய்தரித்தேகுவைநெகிழ்த்தேபரிவிடுத்தார். ௮௫

சந்தவிருத்தம்.

பெரிதாவேதெனவேசொலு விரொஸவிண்ணவரோதிடுவார்
றாரிசினாமலேயாமிதுமூசாதுடர்ந்துமஅல்லாவுடனே
வீரியமாய்வசனித்ததுமிப்பலேமீதிடையேதவுறுக்
தோருள்வேதமிறங்கியதிப்பலேதன்னிலெனப்புகல்வார். ௮௬

அறுசீர்க்கழிநெடி யாசிரிய விருத்தம்.

தூரிசினாமலேயின்றன்னிற் சொற்புகழ்மூசாதம்மைப்
பெரியநாயகனழைத்துப்பேசினு னிதழ்நாவின்றி
யரியநாவலர்கள்போற்றுமகுமதுநபியைத்துய்ய
வரிசைநாயகனல்லேழாம்வானிலமேல்வாவழைத்தே. ௮௭

தன்னுயர்முன்பேயாக்கித்தன்னொளிபிரபைகாட்டி
யின்னதென்றளவில்லாமலெழுப்பலவரிசையீந்தான
மன்னியவசனமீதில் வலுப்பமுங்குறைவும்பாரி
னன்னபியிறசூலல்லாநற்புகழ்க்கிறதியின் றெ. ௮௮

ஸ்ரீ குருசுமாலை.

இந்தநன்மலையின்மூசாவேகமேனுடியாய்ப்புங்கால
மந்தமதில்லாநாய னவரேயோகாளுருங்கு
மந்தார்தன்னிலேசல்வனமொளிதாக்கக்கண்டு
வந்தநேரத்தேமோகித்தங்கனேதமைமறந்தார்.

மருவியகமிபுகழ்மை வானகக்கழைக்குழம்பால்
வெருவிலாதிருமூன்பாக்கி பிக்கொளிப்பிரமையாட்டிக்
கருவியமனதுசற்றாய்சலங்கிலார்கருணைகூர்ந்து
பெருமொரசிபங்கள் பேசியேபுவியில்வந்தார்.

ஆனையான்மூசாநம்பி லதுாநின்வரிசைபாரீர்
தேவனையாய் மமேறற்றேன்றாம் கூககிமரிசைதன்னை
யேகமாய்மனுவுஞ்சின்னுமெமூநியேவேட்டிவ்மிதே
யாகமாக்காப்புசாற்ற வருங்கடலேழும்போதா. கக

சந்தவிருத்தம்.

அந்தமகாமலைப்புறமிட்டுறவப்புறமானையாலே
வந்தொருவாசமெறிந்ததுவாமதானைமுன்னாயவனமாய்ச்
சிந்தியமுட்பலசேரிடமாமதிலேலிபுரிலைமைநீர்
சந்தமமிழ்ந்திரண்டிறக்ஆத்திங்கனேதான்ருெபூமென்றனரே. கஉ

வணங்கி புரிக்கினிலேறிய போதுமுகம்மதுமோதிடுவா
ரிணங்கியவானவரோசெ து மிகதலமேமெதனக்கேட்பதறுற்
பிணங்கொள்சடங்களொழுப்பிய விசாரிறந்திடமென்றனர்பின்
மணங்கொண்முகம்மதுவேதிய போதுவலமதொருசத்தமுமாய். கங

தாழிசைவிருத்தம்.

நின்றேவருமொழியானது கேறிசேர்முகம்மதுவே
யின்றேயொருமொழிகேட்டிட முந்தருளியிறுமெனவே
நன்றுகிய மொழியானதுநானேசொல்வதெறுவமாய்
குன்றுதவின்றேளேமதிர்கூறுதையுமென்றார். கச

அல்லாவுதவிப்பேறுகொடப்பாலுறுமப்பான்
மெல்லாயிடபாகில்வருமிகாயொருசத்த
மல்லார்முகம்மதுவேயகுமதுவேநிலுமென்றென்
சொல்லானதுகேளீரனசொற்சொல்பவுறனே. கரு

எனவேமொழிவாலேஜிபுரிலைதுனைசெய்வா
ரனவாய்மொழிபமுதானதுவதிரேடெதிர்மொழிநீர்
வினவானதையுமெனவோதினர் விரைவாய்நடைசெய்தார்
வனமாகியகுழலாளொருமடவாளெதிர்வந்தாள். கசா

தோட்டிச்சுழுக்சரி [illegible] கடாவிதிடயிருகை
நீட்டிக்கதி [illegible] நிலறுட்டளவட்ட
பூட்டிய [illegible] வெலவிலையே
நாட்டிப்பதிதத் [illegible] ருகோயமுதக. ௯௭

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] காலனிருகண்றால. ௯௮

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௯௯

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௱

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௱௧

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தாமொருநாழுசெய்வார். ௱௨

[illegible] பெரியநாற்பினைவ தாமொருபக்குசெய்வா
ருழுலசைந்தசைய [illegible] பக்கென வுறியினிலவைத்திடுவார்
பிறிபிடுபஞ்சவை [illegible] நாலவகைபேர்கெடுபோயினவே
யிறையநள [illegible] யமாகையிலேகவெதிப்பதென்றே. ௱௩

புவியினினின்றெருந்தசெவலெழுந்து புறப்படவேயுடனே
செவியு [illegible] புழுதிதுவளர்ந்தனமேசலன்முனைவருமீ
னவரிபிலுளா [illegible] மினயமிழத்திடவோடித்
தவையுமுகொடியபுதைக்க [illegible] கண்டதுமின்டதுவே. ௱௪

புதுவையிதென்றுநடந்திடவெயொருபூம்பொழிதேறன்றியதா
ரதனிடைநற்புனல்புற்பலகிற்பலதிற்செறிகாவிசடான்
டிடதாரூடனேவயிறுட்டியுலர்ந்தமுகங்கள்கரிந்தனவா
வீதனிடைநின்றறவப்புறமாகையிலேகவெதிர்ப்பதென்றே. ௱௫

தண்டலையொன்றதுகண்டனரற்றிடைதண்புனல்புற்கள்சுறாற்
கண்டனமிலையதன்னிடமேய்கிறமாவிபருத்தனவாங்
கொண்டன்முகிற்றுடைவிட்டனவெங்கள்குதாயிறருல்கனிவாய்
விண்டுநவங்கண்டிகப்பெரிதென்றுவிளப்பிரடந்தனமே. ௱௬

நவமிதுவென்றுநடந்தபினேசிலர்நண்ணிவெள்ளாண்மைசெய்வா
ரவ்விடமிலென்றவர்நட்டிறவன்றுளறக்கமிகக்கதிர
மிலைதெரிசித்துறவப்புறமானதிலேகயிலேசிலபேர்
சுவையுளநற்றசைவிட்டமுகத்தசைதோன்றவநுந்துவரே. ௱௭

தசைகளருந்துதலங்கள்கடந்துசனங்கடக்கையிலே
திசையிலிருந்தொருமாமணமானதுதிக்கெனவீசியதா
மிசைநடந்துறவப்புறமாகையிலேகயிலேபெரிதாய்
வசைகளகன்றபைத்துல்முக்கத்திசுவந்துதெரிந்ததுவே. ௱௮

பயித்துல்முக்கத்திசின்முன்றுளகூதிகள்வந்திருந்தார்
பயிததலைவாநசுரூணிமார்கள்பலவெருட்டி
யியத்தோடிருந்தனர்பாழைப்போலவிருக்குதங்கே
ஐயத்தோடொருபுறமாயொருவாயிற்றலைப்பட்டதே. ௱௯

அந்தநல்வாயிறனிலிறங்கிரேனவண்டர்செல
வுந்தியிறங்கினரவ்வாயிற்போந்தபின்றேதிடுவார்
தந்தையிலாதவரீசாதன்வாயிறப்பாதெனவே
யிந்தமுகம்மதுவாயிலென்றேயென்றுயபேசுவரே. ௱௰

ஓளவாயிலானதுவாம்பைத்துல்முக்கத்திசுவெனுஞ்
செவ்வானபள்ளித்திருவாயிலாமதிற்சென்றுமதற்
கவ்வாயிற்பள்ளியகத்தானபோதங்கமார்கள்கோன்
சவ்வானதுணைக்கைவிரலாற்றமர்தானிட்டதே. ௱௰௧

ஏறியவாசிமைத்தாண்டுளேயிற்கட்டியிஞ்சொல்விண்ணோர்
ஏறியபாங்குசொலியெமைக்கூட்டிமிருந்ததவ
மீறியபள்ளியினுட்சென்றபோதொருலட்சமுடன்
கூறுமிருபத்திணாலாயிரநபிகொற்றவரே. ௱௰௨

ஆதமுதலொடுக்கம்மிறசூலிடையாகவுள்ள
போதமிகுந்தநபிமார்க்கெமைக்காட்டினன்போற்றவல்லோன்

சீதமிகுத்திடுபள்ளியிலேயவாசனஞ்சேரவந்த
நாதமிகுந்தசலாமுனைத்தாவென்முறையிடுவந்தே. ௱௰௩

சீராய்நபிகளுரைத்தசலாமுக்குச்செப்பமுள்ள
மாராயத்திறந்தாபிரக்கிசொன்னேலப்பின்மகிழ்ந்துசொல்வார்
நோயுமகுழாமத்திறைநக்குநித்தநித்த
மோரான்கிருபையுமெல்லாநலமுமுறுமென்பரே. ௱௰௪

அப்பொழுதாதமுடன்கேட்டேனிந்தவாணியினி
லெப்படியுள்ளிடுதீராகுலநதனியிலேயிலடைந்தே
யிப்படிநாளிடுத்தேனகனேசொம்மிறையுரைய
மெப்படிசோதிக்குவண்ணமெல்லாமெனைச்சோதித்தனே. ௱௰௫

சொறநத்திலிந்நீறவொரெயுமாவ்வாரையுந்தோன்றுநவ
வறகதனையறநபெரியோமபிரிநகனன்வாழ்வைவிட்டேச
சொற்குற்றமறமகனேயிருவனையுநதுபிநகான்
முறகற்பினைப்படியோபாவஞ்செய்தமுனிவுகொண்டே. ௱௰௬

ஆதமிவைசொன்னபின்வானவர்சொல்வாராதுமறவே
போதமுறத்தொழுவித்திடுநீயென்றபோறசொல்வார்
மேதையகன்றபிதாவாதத்தைததொழுவிக்கவென்றந்
சோதிநபிகளைமுன்னேதொழுவிக்கச்சொல்லினரே. ௱௰௭

அப்போதிலங்குபுரியினைப்பாருமதாவே
தப்பாததொழுகையுமணியேநிலைப்பட்டநகரந்தநீர்
மெய்ப்பாணநாயனுமைநதான்முனனேதொழவேண்டுமென்று
னிப்பாரவார்முகைத்திறக்காதிவண்டங்கிறைஞ்சினரே. ௱௰௮

எல்லாரையுந்தொழுவித்தபின்வானவர்கோன்மறைந்தார்
நல்லாதவொளதகமிதுஞபிறுகளையினல்லவிண்ணோரா
மெல்லாதவக்குமுன்னீருப்விளாயபுவாயெய்பபொருளா
மல்லாவுமகுச்சலாமுரைத்தானைகுமதே. ௱௰௯

பொச்சநம்.

மின்னுமின்றனனபியேவேதநபிமார்களு—
னென்னையன்றிநாயனிறைஞ்சவுரியவன்றுமல
பின்னையுண்டோசேருமெனறுன்பின்புநபிசேர்ட்டதந்த
மன்னனன்றிநாயனொருவற்கமில்லையென்றனரே. ௱௨௰

நீதிபுரிறன்னேசமொழிகேட்டுநபி
யேதுகருததுதாநீயொன்றவர்களோடியம்பச்
சோதித்தாயொருவனேறன்றவவனறாதாங்க
ராதிகோர்போற்றுமதுமதென்றூர்மாநபியே. ௱௨௧

தாய்பாருகம்பாதல்லாருநாங்காரொக்குமோர்க்கு
பொய்யிதென்றுசொல்லிசிந்தமேதினியின்பாளிடர்க்கு
மையலறவோதிருத்திவிக்கவேண்டுமேதா
னுய்பகைதூதாயேறுமென்று நானறியேன். ௱உஉ

ஏகன்றானிப்புகளிறாகுலுக்கோதிபதின்
தைகடமுடனையெழுந்தேதனுகாளனையின்வாம்
போகமுன்னாநல்லவுயர்ந்ததும்பொக்கண்முன்னே
மேகமலையாவும்விரிந்தோன்றனைப்புகழ்ந்தார். ௱உ௩

என்னைப்படைத்தேதனைக்கறிவித்தேத்திமைமோர்
தன்னைத்தானேடெனக்குக்காட்டிசெய்வித்தேதயந்து
பின்னைக்கவைக்கப்பெருங்பாதவிதக்தாசெய்த
வக்கதுற்றமானவைகளானதையெல்லாம்பொறுத்தே. ௱உ௪

என்னுடையதெகபாவையெற்றுக்கநலாக்கி
நன்றோங்குவர்ககாமில்லைநிறைபாதிகையும்
பின்றுனைக்களித்தேதேபகவ் வடிவுருவ
மின்னதென்றுனாயனுமேவெல்லாப்புழ்ந்தியுமே. ௱உ௫

கலி-விருத்தம்.

இப்படியிறைதனைத்தோத்திரித்திவ
கொப்புறவாதமைக்குர்க்கப்பார்த்தன
மப்பொழுதாயர்த்தியுமாறும்பாராமாய்த்
தப்பறப்பெருந்தேதார்தியுமாகவே. ௱உ௬

வட்டவான்முதுமாய்வையுமாயவா
யிட்டமாமச்சனயிருக்குமின்றுறுதப்
பட்டமாகியவிபுரமின்னபாவே
கட்டுமாய்ப்பள்ளியிலினிக்காதலால். ௱உ௭

உருப்பாரபொன்னகடமதாறபோட்டேதார்
செருப்புமாலதனிடையின்மதிமேபென்னைப்
பெருப்பமாய்க்கூதலைப்பெண்ணுடானல்லா
திருகருடயகனென்றேபோற்றிப்போற்றுவார். ௱உ௮

எந்தனன்மகனிசமாயிறங்கினேர
மைந்தனல்லேலைவால்வதைதக்கக்தியைக்
கந்தாத்திருத்திபகாலந்தன்னிலே
யந்தரத்தத்திகொண்டமைப்பதன்றியே. ௱உ௯

நாக்கியகத்திமின்றுனாமேல்வா
வாக்கிபேசெம்மறியருங்கடாய்தனை

நோக்கிப்போய்விடுத்துமென்றா றுமைந்தனைக்
காகுத்தாயனுக்கெல்லாப்புகழ்ச்சிகாணுமே. ௱௯௰

தன்னைபோகிகரில்லான் தன்னையேமிக
பன்னியநபிரன்முன்மகிழ்ந்துபோற்றவே
நன்னாநபிகனைநாடிப்பார்த்தன
னென்றுயர்வழிவுபோவிருக்கக்கண்டனன். ௱௯௧

இப்பாராய்ப்புகழ்ந்தவிருந்தபோதிலே
பிப்புருகைநபிபிரியத்தோடெழுந்
தென்பநாயிபதெல்லாமெழுப்புநாயனை
யன்பினூற்புகழ்ந்தமரந்தப்பள்ளியில. ௱௯௨

எங்ஙன்பிரழ்ந்தனுவின்றிப்பேசின
னுங்கிளியதுஅவையுமுவந்தனைகொளப்
பொங்கியோன் றுணைகிடாப்பெரியநாயனென்
றங்கபியுரைத்திடவவனைப்பார்த்தனன். ௱௯௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பன்னியிவிதநலெல்லாமசமாமுசாதப்ணைக்
கெர்ரியாய்கூர்க்கப்பார்கூத்தெவப்புள்ளார்க்குரியவேனி
லெங்கிநாப்முகமுகீன்டெயுயர்கலத்திரங்காரங்ஙன்
வள்ளனைப்பிறருதுல்லாவரிகைகோடினகேன். ௱௯௪

கலித்துறை.

அப்பார்நபிபெனிதெசொல்லப்பல்விப்சனைதந்தே
வியாரிதகவியமன்பியாக்கனிலேகதிலியனை
முன்புன்நபிமாவிமார்தனும்மக்கிறுறக்கியாய்க்
குலப்பெருமிபெயறுமபதனைபேதநினைப்பவனே. ௱௯௫

எங்கேமாயர்க்குபிவேப்புகல்லார்தப்பெரிய நபி
றான்றுக்கொய்யதகிலெல்லாங்குதநிலைநபிக
யிர்ப்பறிசொலர்நபி நேசனென்றோதிடக்கான்
பர்முர்கவர்நாஙமாராயக்கிசொல்லுமுறைபமதுவே. ௱௯௬

அமைக்கீட்டனமுலாய்ப்படையுண்டவர்முகீ
னைபாயுராயனைராக்கச்சாபூட்டெனநாட்டமுடன்
பிரசங்கொரடுமெனைகைகட்டவோயாகவிபிடிக்கவஞ்செய்
துககமென்றிலாநுககெல்லாப்புகழ்ச்சிபுந்தக்கூறதுமே. ௱௯௭

பிண்டும்புகழ்வர்றாமிபெய்துமேல்னைவினப்பிப்பின்று
நீண்டபொழுத்திலெல்லாமுமதனைதயுகிதிபுடன
முண்புச்சபாஅதனுச்செய்தேகொடுப்பேனென்றுகச்சறவே
பூண்டுகொடுத்தகவிறைவனுக்கேயெல்லாப்புகழ்ச்சிபுமே.

பின்னுமாதமெழுந்திருந்தாதியைப்
பெருகப்போற்றிடுவாராகிறதந்தநாட்
டுன்னுபாணிடர்வாய்ப்புதைத்தேயுளஞ்
சோருங்காலமென்சொல்மகன்றன்னையே
மின்னவேயவர்கட்குறவோதிட
விரித்துமங்கவரெல்லாமிவர்க்ஷபாஅத்
தன்னதான்மிரவீடேற்றந்தந்தரு
ளாதிக்கெல்லாப்புகழ்ச்சியுமென்றனர் ௱௩௯

வெண்பா.

ஆதமிறையைப்புகழ்வண்டாபதிசொல்வார்
மாதவமிகுந்திடுமுகம்மதிறசூலே
பாதையதுமேல்வலதுபாரிசத்திற்கேட்ட
நாதமொழியேதெனநமகசிபலாமோ. ௱௪௰

அந்தமொழியென்று முளவாதியறிவானென்
றந்தமொழிசொன்னபினகூதிகடந்தீனின்
வந்திடுமென்றேயழைத்தவாசகமேதென்றே
பிந்துமவர்சொற்கெதிர்பிறத்திகள்சொல்வீரேல். ௱௪௧

உம்முடையமிகுத்தளவுயர்ந்தவுர்மத்தோர்க
ளம்மகலெகூதிபலராவர்களதறபின்
செம்மைபிடபாகினிறசெவிக்குரைறுசக்க
மிம்மைநசுறுணிகடன்றீனிலிருமென்றல. ௱௪௨

அந்தமொழிகன்றொடெதிரங்குமொழிநீரேல்
முந்தவொலிவாகியமுகம்மதுறசூலே
பிந்தமண்ணிநதிடுபெருகததுமுமமத்தோ
ரந்தநசுறுணிபலராமெமொழிவாரே. ௱௪௩

பின்னும்வழிமீதில்வருபேதைதுனியாவா
மின்னவடன்முன்மொழிவினாநதுமொழிநீரேல்
இனைகர்விருப்பியுமோமகர்விட்டே
பின்னுளநாழும்மததவாபெருநாகில்வீழ்வார். ௱௪௪

கலி-விருத்தம்.

வாசிமேலேறிவரும்வழியிலேகேட்கு
மோசையாஞ்சத்தமுணாவிரோசமாய்
வெங்காகிலேயுழதுமேதினியோரில்லொருவன்
வன்னாகோரத்தில்நின்றுர்வந்து. ௱௪௫

அந்நாளெழுதானவரைநிலையிலேபடவே
விஞ்சியெறிகல்லுமிணைங்குபோ-மிஞ்சாத்த
மாமென்றார்கல்லெறிந்தாராகிறததிற்செல்வருடம்
போமஞ்ஞானருட்டைவழிபோம். ௱௪௬

கார்நாயற்கிழ்த்தட்டிற்கையன்பெருந்தலைமேற்
பாரமலைக்கல்வின்னர்பட்டதில்லை-நேரமுட
னல்லாதனைவணங்காதம்மனிதரோநீங்க
ளெல்லாருமென்பவிரே. ௱௪௭

முன்பாயுமக்கெதிரேமூவராய்வந்துநின்று
வன்பாயச்சலாமுரைத்ததாரொன்று-பின்பாக
மாபுயத்தின்மேவுமவுத்துந்தெளலத்து
மாபியத்துமுவருமேயாம். ௱௪௮

கலித்துறை.

வாலிபரானவராபியத்ராமவரைக்குறித்த
தாலுமாருமத்துமீருமபொன்னரிற்றரிக்குமட்டு
மேலுநல்லாபியத்தென்றுங்குன்றுதெனவேயுரைத்தா
ராலரபியுடனேஜிபுரிலெங்கமர்ந்துநின்றே. ௱௪௯

வெண்பா.

அந்தப்பசுவை அறுத்துநாற்கூறுசெய்வ
தெந்தப்பரிசென்றியம்புவார்-முந்தவே
சீற்றமாகவளர்செம்மல்முகமமதுவே
பாரேற்றுந்தீனும்பசு ௱௫௰

சொம்புங்குளம்புமொருகூறுகொடுபோனவர்கள்
வம்பரொருகூதிமாயினோர்-கொம்பிற்
குளம்பினலங்களொன்றுங்கூடாததுபோற்
றளம்பிநலவகன்றார்தான். ௱௫௧

உதிரங்களொருத்தனைபொருகூறென்
றெதிர்கொண்டுமெடுத்தவாரொளிமேலா
வதிர்கின்றநெருப்பையல்லாவெனவே
மதிகொண்டுவணங்கியமானிடரோ. ௱௫௨

எருவுந்துவர்மேவுமிரத்தமுநீள்
வருகின்றநஜீசதைவாரிமிகப்
பருகும்படிகைக்கொடுபெற்றிடுவோ
ரருளொன்றிலதுப்புரவற்றவரோ. ௱௫௩

உரிதானுறுசின்னநரம்புடனே
பெரிதானநரம்புபிரித்ததனைப்

ஸ்ரீகுருசுமாலை.

பரிவாயிருளைக்கொடுபற்றுடைய
சருளானதிலாநகருளிகளே. ௱௩௪

கறையற்றநலத்தசைசைநாகொருநோவார்
நறைபெற்றிடுதீன்வளிநல்லுதவிப்
பொறைபெற்றவரொசறாவினேனுப்பால
விறையைப்புகழ்வாரிறகுணபியே. ௱௩௫

மண்ணுக்குளெழுந்தவருந்தேசை
லெண்ணிக்கொடுதான்முனெழுந்தவழி
மண்ணிற்செலவண்டெய்யப்புமதிற்
றெண்ணிக்கொடுமீள்வழுதீனபியே. ௱௩௬

உலகத்தினிலுமதுப்பமத்தநிலே
சிலரைச்சிலபேர்களடாமொழிகள்
கலகநடுதாடுபேசியயின்கவல்வார்
வலுகுற்றமொழித்தூவன்பிழைபாடம். ௱௩௭

எண்ணுநவியம்பியசொல்விழுங்க
வொண்ணுமலுமுன்றுநிரிதனவாம்
விண்ணோர்மொழிமீதுபுன்மிக்கபுனற்
கண்ணாயிருத்திடக்கண்டதுவே. ௱௩௮

வேறுகலிவிருத்தம்.

அங்கிலத்திடைர்ந்துபெய்காவிகள்
வெந்நீமேனிபெயிந்துதளர்ந்தது
பொன்னைவெட்டிப்புழ்பெறுந்தின்றலை
யுண்ணிவிட்டறும்முப்பத்திநேனர்களே. ௱௩௯

மற்றுங்கண்டவளாகமதிப்பசும்
புற்றண்ணீரொவறுமில்லாப்பொழிலதின்
உற்றுமேய்கின்றகாவியுறுந்தசை
பற்றிமெத்தப்பருத்துமுறாத்ததே. ௱௪௰

தினைவெட்டிச்செறிந்தமுதலினை
வினைமுற்றதெனவேயிகழ்ந்திடுந்
தானைமுற்றதவத்தரிலரொன
வானிலுற்றவிபூரில்மயுலுவார் ௱௪௧

மருக்கொளுஞ்சிறைவானவர்சொல்லினார்
திருக்கொளுந்நபிசேருமத்தோர்க்கெலாம்
பெருக்கமாகப்பிழைபொறுக்கத்தூஆ
விரப்பிர்தினினிலேப்படுத்தென்னவே. ௱௪௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வென்றிபடிபோதையின்மிருக்கிடும் வழிக்கையின் மிக்கொடு மையாண்மை செய்வோ, ரன்றவர்களைட்டுறவழுக்கினழுக்கவு மதிற் பதிர்கள்விட்டிடுவதென், வென்றிடுகொடுமைபிரகிலை வெட்டுமவருக்கு தவமிக்க முதலைப்பயிர் செய்வோ, சொன்னெறுபமோடு நன்னூறுயிமை தாகவுமுறும்பயிர் விளைந்திடுமதே. ௱௬௩

நல்லநதையானைதயிரத்க் கமிணமானகரைநர்முறா தெனக்கொள்பவரியார், சொல்லியமுறைப்படியிலே பதுாசைணந்தெய்தேதிருதிசொற்பிழைமுதாகியவனும், வல்லியையபுவக்குவைப்பனை நகுறநடந்தவாகண்மலைகயருமப்படி செய்தா, கல்லநரகத்தினிடைசல்லுணைவு கண்ணினிடைகாட்டியழுவாட்டிடுவதே. ௱௬௪

வந்தவழிமீதிலொருவரடைமணம் விசியதாமக்கதர்வாமறநஷியே, பொக்கபணமென்றமரிழ்க்கொலைடு கேட்கலபியான மிலோனேறு மெனவே, நத்தமிருவனருகிருந்தருணமகியாதற்றமைவியார்சபுறிலே சந்தாபதாகவிருபோதிலுயிறங்கியவர்க்காதிலெடுக்குமணமே. ௱௬௫

அக்கபுறுதன்னில்வருமாதிக னெடுக்குமனக்தயுக மாருமளவு, மிக்கருமமனைதயியய்பியமீனயமரவென்னருதவிட்டகலுவார், திக்குலருவானினிடையோவலது சேணினிடைசென்றதுள தேவின வியான், சக்குநமிருக்கையிலெபிம்பள்ளியின்மிக்கொடுசடக்கென வெளிந்துவருவார். ௱௬௬

வந்திடுபழத்தியுமியிலைமேவர்க்க பின்மலங்குசனிலேர் தலைவச்தாக், பொகதுமெசுறதட்டமதிற்றென்னைமது முன்றதனிற் கோதியது பாலமுதமீ, சிக்அமுதமுவை கயபெமங்கமைதெரிந்திருமுனேந்தியவர்வைதலமொழிவார், சிகைதயிற்பொருந்திமிதிலொன்றதை யெடுத்தமுது செய்கவெனகின்றனர்யிரேறுர். ௱௬௭

ஏதனைதயெடுப்பதெனவேகருதிநிற்கையிலிலங்கவொருசக்கதபியே, நாதவறலுண்டுடுகுளிமுழும்மத்தானவருகண்ணியறன்மீதினிடையே, சேதமுறவேயமிழ்விர் செப்புமதுவையுறுவிற்சேர்க்கவும்பத்தோர்களுடனே, பாதகமிருதவழிகேட்டிலுறுவிரபெறுவிர் பாலுணுவிற்றினிலேயே. ௱௬௮

என்றமொழிகேட்டிலகு கின்னமுறுபாலதையெடுத்துணவுசெய்தாப்புரீல், வென்றியுளகையினிடைமிச்சமுளபாலதை விருப்புடனளித்தபொழுதே, மன்றலுறுதினைந்துமுறைப்பொடு பிடித்திரொணவானர்மொழிபோதியபினே, சென்றிபொருசத்தமருப்பாலதைபொலாமழுதுசெய்திடுகில்யாளனமியே. ௱௬௯

ஆனதலுமக்குளவும்மத்தவர்கள்பொற்பதியிலாவர்களெனச்சொ
னயினே, வேனிலிடைதேடுமுலிகாவினிடைதட்டலெனவேகருதிமிச்
சமுளபாற், பானமுதளித்திடுமெமகனெவுளதததபின்பலன்கண்மிகு
பள்ளிதனிலே, யினமகல்செஞ்சிறைவிரிகக்கெலழு வான்படுவாணெட்
டுஞ்சிபுரீனுரைசெய்வார். ௱௭௰

மிச்சமுளபாலதுகிடைப்பதிலை யென்றிடமிகுத்தநம்பியுற்றுரை
செய்வா, ரிச்சையுளபாலதுகிடைப்பதிலையென்னமுன் னெழுத்தாமு
டிவானதுளதோ, வச்சிபுரியில்சொலுவ ரண்டர்பதிமற்றுயிருமாதமை
யமைக்குமுதலே, வச்சிரமிரண்டாயிரமதற்குமுனயேயெழுதி வைத்
தனன்வகுததபெரியோன். ௱௭௧

முற்படவொளிப்பலகையத்திடம் விதித்தவன்முடிப்பது தவிர்க்
குமவரா, ரிப்படியுரைக்குபி னெழிற்சிபுரியினைபிகையைக் கருணைகொ
ண்டுபிடித்தே, யப்பனிதுவுற்றவெளியானபொழுதோர் பெரியவங்க
ணைநாற்றிசிதலாம், றப்பறமலைக்கலைமலக்குகள்வளைந்துதக பிருத
குலீனுசொலுவர். ௱௭௨

அக்கலைமிகுத்தெமைமயமைத்தவிறையைத்தொழுமென் றுனைசிபுரீ
னுரைசெய்தே, யொக்கவுமிரண்டுறக்குஅத்தவரிறைஞ்சின ருறத்தொ
ழுதபினுரைசெய்வார், மிக்குளமலைக்கலுமிகப்பெருமை பெற்றதென
வெறிவரிசைப்பலனேனோ, தக்கபுவியொக்கவுமதிற்செறி படைப்ப
வைநினைக்குமைபெருததகவிதே. ௱௭௩

மண்டலமுனைத்தையு மதிற்செறிபடைப்பவைவகுத்தவனிமைப்
பையுரைபேற், கொண்டதுசுமக்கவொருகோணமின்புறந்தகற கொற்ற
நபியேயிதுவென, வண்டலைநிறைந்நலனிவள்ளனன்புகழ்மதுடன்வ
ண்மையுடன்கலெதிர்நின்றே, தண்டியெனையாவருமிதந்தநிலைநீபொ
ழியததாவெனவெதிர்ந்துரைசெயும். ௱௭௪

என்னையொருநாயகனமைத்தறுதளுள்வரையினெங்கும்படைப்
புண்டவர்கள்கால், வெங்கினிடைபட்டநிலைவேதநபியேயெனவிளம்ப
நபிசெய்குவர்துஆ, மன்னியதுஆபறக்கத்தாலுமலைக்கல்லுமுயர்வான்
புவிதனக்குமிடையே, மின்னல்கொடுநிற்குமுகமாமளவும் பின்னையது
மேதினியின்மீதுவிழுமே. ௱௭௫

பைத்துல்முக்கத்திசுச்சிறப்பு—முற்றிற்று.

ஏணிச்சிறப்பு.

---()---

கொச்சகம்.

மங்காநபிக்காய்வரிசையமைக்கல்லிலொரு
சிங்காசனமிறங்குஞ்சேர்ந்தயோமத்தனுர
எங்காருமொவ்வொருநாளாயிரமாண்டாகுமெனத்
தங்காதணைவருக்குஞ்சாற்றினார்நந்நபியே. ௱எசு

மின்னிலங்குங்கஸ்ரிபுரீல்விரிமைக்கல்லினின்று
முன்னின்வானின்மலக்குமுன்னிரிசுமாயிறனை
புன்னிரிவர்கூவவருயர்வானவர்க்குமுன்னி
யென்னுமிப்புரீமேலேயேதுமக்குவேண்டுமென்றார். ௱எஎ

சொர்க்கத்தின்முன்னிசுகந்தறிலுவானிதன்னை
வற்கமுடன்கூவியெங்கன்வண்மைச்சலாமுரைத்தே
நற்கஸ்தூரிப்புயத்தார்நபியிறசூலங்குவரு
தற்குமிகுறுஜேணிதானிறக்கச்சொல்லுமென்றார். ௱எஅ

சொல்லஇசுமாயிலெனுந்தூயோன்றிருமலக்கு
மல்லவிழ்மன்சாயிறனைவாய்மொழியாய்க்கூவினரே
சல்லிடாயில்மன்சாயில்ஜமுகாயிலையழைக்கக்
கல்விஜமுகாயிலுங்கல்க்காயிலையழைத்தார். ௱எகூ

சங்கையுள்ளகல்க்காயில்சாவுறுயாயிறனையே
யங்கழைத்தார்சாவுறுயாயிலெனுமன்னவர்தான்
கொங்கவிழ்நூறுயிறனைக்கூவவேநூறுயில்
செங்கைக்கறுக்காயிலெனுஞ்சேர்மலக்கைக்கூவினரே. ௱அய

முந்திகறுக்காயிலுமுகறுயாயிறனையே
சிந்தைசெய்துகூவந்தத்திருமுகறுயாயிலு
மிந்துமுகமானறிலுவானியாயிறனையே
வெந்தமின்றிக்கூவிமிகுறுஜிறக்குமென்றனரே. ௱அக

வல்லானுடையமலக்காமிவர்கண்மிக்க
வெல்லாருஞ்சொர்க்கமியல்பாம்பிருந்தெளிசின்
மெல்லாயிருக்குமங்கதிறமேணிதன்னையிணை
யில்லானருளாலெழிலாயிறக்கினரே. ௱அஉ

கலி—விருத்தம்.

ஏணித்திருநிலைபொன்னதிவிலங்குரபலமணிகள்
சேணுற்றிமெகனிற்படிசெப்பிற்பதிந்தொராங்

தேனிப்படி யொவ்வொன் றதினிடையிற் செலுத்தாங்
கோணத்திடைத் தெரிக்குதிரையுநற்ப தவருடம். ௱அ௩

விரைவாய்நிரையையாளிவிடுக்குங்கோலையுள தாம்
வரை மேவியமுன்னின்படி வரைவெள்ளியின்மென்
றுரை தாவியபடி பொன்னதுவாமாயபடி தாளம
நிரை தாவியபடியானதநீலமாமலவன்னம். ௱அ௪

கலமாகியகவமாமணி நறபொன்புகர்கொண்டே
பலவன்னமதாய மேவியமாயபடிமேதாக
மலைநம் தருமெய்யுவாம்பரிமாறுபட்டிலகுமு
நிலைமயவியாப தத்தளவாயமயதிருப். ௱அ௫

வெண்பா.

தரைக்குணமீர் பட்டான்மவுநாசோம்
பாசாவைமுறி ந்ருப பாவை—விரைதமரை
பொன்னிசைப்பட்டு மலைகமேடிபெரு
மண்டாதிப்ப பதமேயாய. ௱அ௬

கலி—விருத்தம்.

இம்பத்தளாயமோயெலமையோயாசெலவாருக்க
ளும்மதவரு சுமமிருப் பருப வாகையயகா
மபமுறதிடுமுனின்படியதுமேயிரயிறமொல
விமணமபபெறுவலகமாசைமவதமேதறுகவெலுமுரா. ௱அ௭

வலக்காலதைமுன்னின்படி வை நதேறினரப்போ
தலமாகியசொரகசப்பநிதனி லேயுள துகேலா
னலமாமறிமுகமானதை நறைபோடுதுடைதமே
யலராவிமையவாமயிரமாலாதநிமெயமெதமா. ௱அ௮

தருமாநயிரண்டாப்படி தனிலேறினரண்டா
யிரவானவராலாதநிமெடுததாருமாமூன்று
முமாகியபடி மேறினவுடனேபொருமொழுகென
வருவானவரூவாயிரவதநீதயெதிர்கொண்டார். ௱அ௯

நாலாம்படி தனிலேறினர்நாலாயிரம்வானே
ராலாதநிமெடுததாரினைநதாம்படிசென்றார்
மாலானதிலையாயிரம்வானோரெதிர்கொண்டார்
மேலாகியவாறும்படிமெலபபதமவைததார். ௱௯௰

ஆறும்படி தனிலேறினராறுயிரமவானோர்
விருமெதிர்கொண்டார்பினர்மிககாயிய லேவழா

ஞாறாகிய படிசென்றிட நோக்காயெதிர் கொள்வா
ரீறுணர்தி லானைவலகோ டேழாயிரம வானோர். ௫௬௧

இருநாலுப டிக்கேசெல வெண்ணாயிரம் வானோரெரு
மருசாகதி னைந்தேயெனக சாலாததி யெடுத்தார்
திருமேவிய நவமாமபடி சென்றேனொரு பெரியோன்
வரமேவிய நவமாயிரம் வானோரெதிர் கொண்டார். ௫௬௨

பக்தாம்படி செலவேயுயர் பதினாயிரம் வானோர்
கொத்தாரகொடை நபிபாலெதிர்கொண்டார்பதி னொன்று
முத்தாமபடி செலவேமொரு மெய்கெனக்குழு வொன்றாய்
வித்தாரம தார்வானவர் விருெயதிர கொண்டார். ௫௬௩

ஈராறெனு படி ரண்டாம்படிக் கெய்தச்சூழ ரண்டா
யாராறுசெயபதுவானோர்நபி காலாததியெடுத்தார்
ஈரைபதின்மூன்றாமபடி செலவைபபலசணமாய்ப்
பேரந்தராலாத்தி யெடுத்தாரபிரிசத்நால. ௫௬௪

உயரும்பதினாலாம்படி புறமேவமிகுகுழுவாய்ப்
புலநதாராலாததி யெடுத்தாாகளபுமழநதே
பயமன்றினமூனைநதப டிக்கேசெலவிமையோ
ரியலகொண்டெழுபதினாயிர மாயில்மலகின். ௫௬௫

கூட்டத்திரளாயவந்தெதிர் கொண்டார்பதினாறு
மேட்டுப்படியதிலேயுற மெல்லபபதமவைததா
ராட்டப்பரிவிராசசெல வறுகயாயிற னுடனே
நாட்டியபபதினாறுபிர நல்வானவர்வந்தார். ௫௬௬

வெண்பா.

பச்சேழாம்பொற்படியிற் பங்கயஞ்சேரும்பதத்தை
வைததேறுபோதே மலக்குகடான்—வித்தார
நாயனபியென்றே நன்றாற்பததொனபதினா
றுயிராலாததியெடுத்தார், ௫௬௭

கலிவிருத்தம்.

திருவொன்றியபதினெண்படி சென்றேனறுக்காயில்
வருபந்தர நடமேனபதி னாறுபிரமவானோர்
முருகொன்றசமூததப்பணி முன்னைப்பணியுடனே
யரியோனறியமுடி பூணடவ ராலாததியெடுத்தார். ௫௬௮

பத்கொன்பதாபடியிற்பதம படவேஜனுஜாயில்
சுததங்கொளு வானோர்வர் குடர்வாயுளகழுதிற்

பத்தங்கொளுமுகம்மண்டது பணிகொண்முகமொன்றிற்
சத்தங்கொளுநாகாற்பதுதன்னுலிறைதன்னை. ௱௯௯

விதமாகப்புகழ்ந்தேபதி னாறாயிரம்விண்ணோ
ரதபாகவுவந்தேநபிக் காலாத்தியெடுத்தார்
பதனேழிருபதெனும்படி படவேபறுக்காயீ
விதமானமலக்கின்பவு செழவந்துநிறைந்தார். ௨௱

வந்தார்பதினாறாயிரம் வானோரொளியாலே
கந்தார்முடிசூடிக்கொடுநன்னெற்றியின்மீதே
யிந்தாரிவர்றாஹூனிக ளென்றெயெழுதியதாங்
கொந்தார்முடிவானோரெதிர் கொண்டார்முனில்வந்தே. ௨௱௧

இருபத்தொருபடியிற்செல விமையோர்தக்துயாயின்
மருவுற்றிடுகுழுமிக்குள் மதிபோல்வதனமுமா
பொருமைப்படுமணவோர்சிறை யொன்றென்றதாய்மை
திருவுற்றிடுமொளியாலவா திண்போர்வைபுனைந்தே. ௨௱௨

ஒருவர்பதினாறாயிரம் வானோரவரெல்லா
மருநாகவணைந்தேயெமக் காலாத்தியெடுத்தா
ரீரேழயிருபத்திரு வேணிப்படிசெலவே
திருவானவர்மன்சாயிறன் சேனைத்திரளானோர். ௨௱௩

பஃறொடைவெண்பா.

அவ்வானவர்களமரெனின்மெய்ப் பேறுடையோ
ரொவ்வாகாகிலுயர்நிலையச்-செவ்வாய்
மலுக்குமொழிகொண்டரிதாயப் படைப்புண்டவர்நமிற்
கலிகின்றபாவிகளைத்தானே-மெலிக்கும்.
நரகத்தின்முக்கியுயர் நற்சுவாக்கத்தேற்றி
வரிசைஉறவுலற்கருகே வைப்பார்-பெருகுபிவ
ரொவ்வொருவர்கையிலே யொளியாய்க தடிபிடித்துத்
துவ்வல்மலக்கோர்கள்சலாஞ் சொல்லியே-யவ்வவர்கண்
மேலோனருளால் விருப்பிநபிதம்மருகே
யாலாத்தியேந்தினா ரன்று. ௨௱௪

இருபத்துமூன்று மேணிப்படிமீது
மருமொய்த்ததாமரைத்தாள் வைத்தார்-கருமத்த
லெத்தியர்யீமலக்கென் றிசைக்குமவர்கூடப்
பத்துநூறாயிரவர்பால்வந்து-சுத்தத்
தசுபீகுசெய்துகொண்டு தண்ஜிபுரியிலோ
டவர்க்கேட்பரிவாரொன்றே-வசமாகப்

பாவிகடன்பாவமதைப்பாழ்படித்திப்போட்டவர்த
ஞவிக்குறுங்துணையாமன்பரென்றே—நூலத்
திபுரியில்சொல்லுமதாற்சேணில்வந்தவானோர்
கவல்வாரிபுரியிலுடன்காவலா-யிவரையல்லா
மிக்கருபியாகவாவிட்டானேவென்னவின்னே
ரொக்குமொக்குமென்றகற்பிறாள்ளம்பா—பககணத்தே
மேலாஞ்சலாமுரைத்துமெய்குழைந்துவகதெமக்கங்
காலாதறியேர்திறான்று. ௨௱௩

வெண்பா.

இருபத்துநாளைமேணிப்படிக்கே
மருமெய்ச்சுப்பாகப்வைத்தார்—பெருமையசீர்
பறாகத்தாகக்கப்முன்வானிமைலக்கா
மிறகுருத்தாயிலவந்தாரே. ௨௱௪

கலிவிருத்தம்.

முடிபொறுத்தவர்முன்வானகத்துளோர்
வடிவிருக்குபவலதுமைகீண்டவா
கடிபெருத்தவாகைவில்சண்டிடைப்
படிவர்வரனெழுபதிறையினர். ௨௱௫

இருவிரற்றடையெய்துமலங்க,கண்
முருகவிழ்நதிடுமுன்கைபபணிமுடி
மருவிமிகருளவானாசிறகெலாம்
பரியமுதத்பபதித்தசிறகினோர். ௨௱௮

அந்தவானரனைவரும்வந்தென்முன்
புதியாசலாமுப்புனைறவர்
வந்துவந்தெதிரகொணடபின்மற்படி
சிநைதகொண்டிருபததைந்திற்சென்றனர். ௨௱௯

இருபத்தைந்தெனுமேணிப்படிதனிற்
றருமச்செங்காரசெல்லச்சபறாயிலாம
பெருமலக்கின்பிறகேயிறங்கியே
வருமலக்குமெழுபதிலக்கமாம். ௨௱௰

உறைந்தவானரர்தசுபிகுமோதமே
சிறந்தவாய்முதத்துயாணிக்கஞ்சிநதிடு
மறங்கள்சோகபிகண்டஜபெண்ணவே
திறந்துகட்பர்சிபுரியிறன்னுடன். ௨௱௰௧

ஸ்ரீ குருசமாலை.

புகழுமுத்தும்புதுமணிசிந்திய
திகழும்வானைச்செப்பிரமக்கென
நிகழுநந்நபிக்கேசொல்வர்நீள்விணோர்
மகிழும்பேரிசுறாயில்மலக்கிவர். ௨௧௨

அந்தவானவரந்நன்சலாஞ்சொல்லி
யெந்தன்முன்னினின்றுலாத்தியேந்தினார்
சங்கமேவிருபத்தாறெனும்படி
விந்தைமேவுபதஞ்செலவிண்ணவர். ௨௧௩

கரத்தின்மீதொளிகாண்டிடும்வாள்பிடித்
தாரதல்லாவையுறப்புகழ்ந்தேத்திய
வரத்தினோடிஜமாயில்மலக்குநே
ரூரத்தநந்நபிமுன்வந்துதித்தனர். ௨௧௪

பஃறொடைவெண்பா.

உதித்தமலக்கின்பிறகேபொக்கவந்தார்திக்கின்
மதித்தபுகழாலும்சல வாத்தோதி-துதித்த
மலக்குடனேபத்திலக்கர் வானோர்வரிசைவாய்மேவார்
மலக்குக்கிருசிறகு வாய்த்ததே-பிலத்தசிற
கொன்றெழுவாரென்றங் குயர்படிவான் மட்டெத்
தன்றியமுதத்துப்படிந்துத் தோன்றவே-வென்றிசெறி
யொவ்வொருமுத்தைந்நூறா றுளவருமைந்தாரவழி
செவ்வியொளிவீசிடுமே திக்கெல்லாம்-பெய்யுயிர்க்கு
மேலாநபிர்ரவர்கண்மேவிச் சலாமுரைத்தே
யாலாத்தியேந்தினாரன்று. ௨௧௫

பாமாயபுஜகுதன் பல்லுடைத்தநாவிருபத்
தேழாய்படிமிதித்தங் கேறவே-காமாப்
பறையிரண்டாமலக்குப் பன்னாயிரமுஞ்
சிறகிரண்டோர்சிறகிற் சேர்ந்து-நிறைதாவைத்
றொன்றாறேழாயிரமாஞ் சொல்லவ்வோர்நாவனுக்குத்
தொண்ணூறேழாயிரமாந் தோற்றுதிறந்-தொண்ணூறே
ழாயிரநாவுண்டா மருந்தாவனுக்குவந்த
வாயிதழ்நாவாலே வகுத்தோதி-யோயாமற்
சேர்ந்ததகபீருரைத்துச் செப்பிச்சலாமெனக்கு
வேந்தியாலாத்தியெடுத்தார். ௨௧௬

நாலேழெனும்படியி நல்லநயினார்கமலக்
காலேறவிருங் கசனிநின்றுமேலான

மூரைநாயபில்மலர்க் குன்றில்வாங் காரம்பலர்கு
மாமழைக்குரோமுடன் மன்றமுடித நாமதியா
நடியாவாகட் காபுவங்கேயாதியுடனேபின்னுமே
படியிலுளமூமினவாபாதனைமுடியாக
செருகைசெய் அல்லாலொவேலோட்டிாக்குகின்றநல்லோ
ருமதியுடனேவைவேராடொர்சர்செதிமலக்குப்
பகுதிலக்காமாவர்சன்பாமூரக்கில்லிவைளிவு
தைபமதிசேபாகவின்னுய்நாசினியுமடபத்தி
யொனினெங்ஞம்மலர்கோயொசாக்கசலாயசொல்லி
வெளியிலேவியுனையிர்ந்தார்மேல். ௨௧௭

கலிவிருத்தம்.

இருபத்தொன்பதொனாய்படியேறவே
வருவர்முன்பில்பழுரியாயில்பலக
கருதினெண்பதிறையிராய்வானவா
பெருகவக்குபிரளயமானதே. ௨௧௮

கழுத்திலாபரணக்கதிர்மின்னவே
முழுத்தசென்னிமுடிகரித்தோர்செய்வா
யமுத்துவாய்மைதநரபீசவர்நம்பி
லெழுத்திரேடுசொலாமுமியர்பிறர். ௨௧௯

இறங்குமென்பதிறையிராம்வாராருக்
திறங்கொளுமகயிபருமபேர் த்திலோ
கறங்கச்சோபரணங்கூறிக்கரைவெபலா
மறங்கல்சேர்மிசாலத்திசியாகதிறை. ௨௨௰

இவர்கண் முன்னிபழுமாயிலென்பவர்
நவமணிச்சிறைநகநசிபுரிலுடன்
கல்வரிந்தக்கதிர்முகாமரனைப்
புவனமெட்டும்புகழ்ப்பியுரில்சொல்வார். ௨௨௧

பன்னுகின்றவரிசைநபிகளின்
முன்னிலமுத்திரைபெற்றமுகம்மது
சொன்னவின்னவர்க்கேதகுலியப்பவே
மன்னராமெனவானவர்சொல்லுவார். ௨௨௨

கு

மிஞ்ருசமாலை.

பானுவைத்தசலா ழசெகிரமொழி
தானுவைக்குவரீவிளாதாபென
வானர்வள்ளன்மருங்கிறசலாருசொல
வினைமன்றிப்பிரதிபியம்பினார். ௨௨௩

பிந்தவானர்பெருமான்சொல்வார்வரு
மிந்தவானவரவர்கேளும்பவளமலை
சகதயார்றுமதுமமதசேதார்தங்கள்
யெந்தவளுமுவப்பேபரிவரென்றார். ௨௨௪

அங்குவிட்டேபோரானைந்கதாப்படி
தாங்களேவதவுக்தியாயிறன்னுடன்
வந்தணின்றுமொருசங்கவானவர்
திங்களைப்போலொளிசெருமுகத்தனேர். ௨௨௫

இலங்குதிங்களினுமிமையோர்சடன்
புலன்சள்விசயபுகழ்நதருதாகளின
றலங்கன்மாயபாருத்ராகேசன ந
துலங்கவோதிதடாநதெரிரொண்டனர். ௨௨௬

பஃறொடைவெண்பா.

பூப்பசதோவார்ப்புயின்முணடசரதாப் வைசதிடவே
தப்பறிரேனேவுறாயிலுடன்—பொய்ப்புறு
நாருயிபவாய்ருத்ரகோடி முதகப்பவடைத்த
விருனதாரகுவியாக்கேருதச—பிரும

வெவ்வர்சலாருசொல்விநடியசாதாகதிரியநதிப்
பவவபெனவநாடவிநது செவணையுற

நன்றாகொப்பு பதநாநலைநயொயபிருரு
வெணாநசெலுபடியபகறவே—சனறும

வருகசாயிவெந்தாவருங்காறறைறவேவச
சறக்காதபுன்னியவாதாறு—பிறைறகச

பலகசவர்க்குமேபுகலைவாய்ததசேயெவ்வோர்
தலைகெண்பதுநாவுதாறு—மலரகும

விதயாசவொவ்வொருநாமீதிலிருப்போரவர்நாற்
பதிறுயிரம்வமேறேர்பாரதிரக—கதிர்சே

பூடிதரிதசோரம்பலககின்முததிறெளியன்னவரி
னிடபதுமட்டாய்பினறிலங்குமே—யடவுடனே

யம்பலக்கோர்வந்தேயரிஈறசலாமுனைத்தங்
செயமருங்கிலவந்தெதிர்ததாவே. ௨௨௮

கலிவிருத்தம்.

முப்பதொடுமுப்படியின்முன்னிகபிசெல்ல
வப்பொழுதுசொக்கமுன்னிலானவர்கடன்னிற்
செப்புமவர்பேருநெஜபுரியிலவர்கூடப்
பொற்பதியினின்றுசதபூவையாகள்வந்தார். ௨௫௯

மங்கையர்கடங்களைமுகமதிறருல்கண்
டெங்குமுளவன்றிபுரிமறன்முகங்ளைக்கிச்
செங்குமுதமானதிருவாய்மலாவின்றோ
ரங்குவருவின்னின்ஜெபுரியிலொடுசொல்வார். ௨௬௰

உங்கடலைவன்பொளிறுயர்ந்தபதிமுன்னிக்
தூங்கறிலுவானியொடுசொல்லியுனைபாங்கேண்
மங்கையர்கடங்வடிவைவெள்ளலகமிகண்டே
தங்குபுவிமீதிலுமதமேநார்களுங்குனைக்க, ௨௬௧

அங்குநகையம்வகதமினார்மையபாராவள்ளல்
செங்குவளையன்னவிழிமெநாண்டுதெரிகிதார்
மங்கையர்முகங்கண்டுணிவண்வானினிடைதோன்றிற்
றிங்களெனமன்னுலகுசேரவொளிவீசம. ௨௬௨

அந்தமடமங்கையருமம்மதிறருல்பால்
வந்தவர்சலஞ்செயியுமாவாய்திறந்துசொல்வார்
சுந்தரமிகுந்தவெங்கள்செல்லரியவாழ்வு
நந்ததிலையாவிடொடுநோங்கண்மிகவாழ்வோம். ௨௬௩

எங்கள்கணவன்றனுனைகயப்படிநடப்போ
மெங்கனைமவுத்தடர்வதிலலேயமுக்காலு
மெங்களுணவுக்குமுடையுந்தமழிவுண்டோ
வெங்களின்சலாத்தைநடதும்பதிலுக்கியம்பும். ௨௬௪

பஃறொடைவெண்பா.

என்றவர்களெல்லாமியம்பிபடவடவே
மன்றலிறகுல்முகபமதாகாமக்கூவென்றியுட்
ஞூலாத்தியேகதவேயாங் நமிட்டுமுப்பதது
நாலாப்படிக்குதன்னைவே-மேலாகக்
கூக்குசாயிலெலைவேகூறுமலக்குகதேசி
வாககாணவெமபரிமேலவகணமே-நோக்குடனே
பத்திலக்கம்வானவர்கள்பாங்கில்வந்தினெறமக்குத்
தத்திதந்தியாசச்சலாமுனைத்தே-சித்தமகிழ்ந்
தாலாத்திபோந்தவேயாமறைநதோடைந்துபடி
யேலாகச்சென்றேரமிலைத்து. ௨௬௫

கலித்துறை.

பொன்பதிமூன்றிறிலுவாணிபாயிற்புகழ்மலக்கின்
பிசைவ நவராதிரைகட்குமுனணைபெருமலைக்கோர்
மின்வருபூணனிக்கேதபதநிலாகபவிண்ணோர்களொக்க
வொண்பதினேடைக்குதாண்மதிபோன்முகமுள்ளவரே. ௨௩௬

பெருமுடிபூண்டுபசுக்குக்கொத்திப்பிறகவுமின்
மருமலர்மேனிகண்கிசுபொல்வொருவானர்தலைப்
பொருண்மூடிமேனாறுபசெண்டுர்மூழ்பொன்முடிமேற்
றிருமணிமுதறுப்பதிருலவைத்திமைறகொள்ளுமே. ௨௩௭

சந்தவிருத்தம்.

இதுகண்டோர்ஜிபுரிலுடனிறகுல்முகம்மெதகாண
மதிபொன்றியசிரைமேயாதிருவடிவுரிமேர்பெயரன்
றெகிரின்றிலைசொலவேயிணையவர்தன்றிநவிமைமேயார்
முதிநமபுகழ்பெறும்முடன்மொழிவார்பணிபெயாளியார. ௨௩௮

கபிபேயுமதும்மதகவர்கலமாமறைச்சொலைச
செவிகாகவதிரீதேஅபலதாண்செயதகாமொரக்கப்
புவிமிதிவைடசெனறுவேலாருபொருளாணெவின்னேறிற்
செவிகாமுகவேமொபநாம் நதக்கவிகொலைடார. ௨௩௯

சித்தககனிகொளாலெறிபுரிகலைதுரையசெய்வார
சதகஞேசெயுபாறுமைபதிகனிறுமதிபயம்
சுதக்கொளுமுமுறுள்ளயிப்பேருண்டுபாபடிகதருவா
ணைதநதருகயியேபெனவதின்மெநதமபுரதார. ௨௪௰

வெண்பா.

அப்படிமேற்சென்றபொருபூசாமார்சுருபெண்ணறுமி
விப்படிவசொலதநிலோகநிலபுப்பமீகா
டாறுபடிமிதிகதாண்டாதுவருமிலங்கே
விருகவகதர்விமைந்து. ௨௪௧

பஃறொடைவெண்பா.

பத்திலக்கம்வானவர்கள்பக்கலிலவந்தார் நவித்த
வத்கிலோபேபணிபெல்லாமாபாணை—தகதி
யொளிவிசுமாபாணைபொல்வொறுதண்ணில
வெளியிநிதாவுபலமேவி—தெளிமேவறு
காவொன்றுமேகோர்கலைதநனிமேமாமலைக்கோ
ரேவூதகுபிகுத்தகுலிலுமய்—மேவி

பொங்குற்சலாந்தெரல்லி தெபொதிகொளவோரேனோர்
தமக்கு [illegible] லகனைசசாறி [illegible] கெனவாய்த்
தமபமிபுறாவிபுகபிதமமூனவேனாசிறருகின்ற
வும்பரனைறாவானவர்களாலுறறு. ௨௪௨

சந்தவிருத்தம்.

மப்பசெகாடேமுபடிக்குண்மிகமுனிற்ககண்மன்சாயி
லப்படிமிதிறாவைத்தமிறங்கினா [illegible] வரு
செப்புமானவைபதமாறாயிபொவ்வொருபேர்பிறகே
செபபுளிக்கேலாபடுமிறியிமமவனவாசோவிமுகரினரே. ௨௪௩

வந்தவரைந்தமலக்குகள்வளைணமுகர்மதுமேன்மொழியுஞ்
சந்தமிகுஞ்சலவாதநினெயமமிறைதாமுனில்லைப்பவரென்
றத்தார்தமாசன்சொலவெவ்ாள [illegible] னமிகா
மிந்தமலககுகள்கண்டுலையாதிவரோதெனயோதுவரே. ௨௪௪

எத்தனைவேனமிக்கேட்கனிறோரிறையிருவைபேகவார
பாதவமானபின்பாமிசிறந்தவருவானையிலபிடெபிகென்
றி [illegible] யினென்பொருக்கதி கொண்டிடவே
பிதமிகுபடிறுபபசெதாடெேழு டையின்புசாிருதனரே. ௨௪௫

ஆடகாானபடி [illegible] தெயாகுஞ்
[illegible] டுயவெவ்வொருவ [illegible] கொம்புகழ்வானவர்கள்
கூடி [illegible] சைச்சமிலே
நாடியெழுந்துரு [illegible] யபுகழ்வார். ௨௪௬

சோதனையான [illegible] னவனை
யேகுவைநிகுமினாவழியிபாரெனாவேவமொழிவார்
வாகனமேபமியவாசாம [illegible] டாலனமேவ
நாகமெழு புபாமுபமெசாடோவபதபடிசென்றனரே. ௨௪௭

சென்றபின் [illegible] ரெழிதெய்தவெகுக்குசொல்வார்
மன்றம்மிதததமு [illegible] மயமாதுகொள்வீ
சென்றவசெயபிடவேபி [illegible] குபுமாரமென
வென்றியுமககு [illegible] வாமைதயுமெனறனரே. ௨௪௮

வரிசையுமற்றொருவாசனிபாமிகுவாழ்வுந்மக்கிறையோன்
விரிவொடவி [illegible] ளனபா [illegible] ஞ்சூங்குமமமதுவே
யரியனறெவகுயாகீருமப [illegible] மபுவருவோர்
பெருகியரேன்பதிறைநலகுமபு [illegible] பெறறமுகமதுசீர். ௨௪௯

வல்லவறுக்குவழிப்பசென்றமுகம்மதுநீரனவே
சொல்லியவானவரோமெற்கேட்பதுடாக்தமலாருகளார்

நல்லமலக்குகளானவர் தான்மிகநன்மையுவந்தவரென்
றெல்லையில்விண்ணவர்சொல்லமலக்குகளியாருமெனைப்பணிந்தார்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாற்பதாம்படிச்செல்லச்சஹ்றாயிலாம்
நல்லவானரென்றூன்வந்தாசாலிகா
மார்க்கும்வள்ளநபியேயிங்கேவலா
லறமூன்றிபுவிவானடங்கலும்
பாரக்கவேவொளிபெற்றதுமக்குள
பாரமானவொளிவுகொடேயென
ஆக்கமாகப்புரழ்வரிவர்களா
சோதுமென்னைச்சிபுரியிலோதுவார். ௨௱௧

நேர்வழிக்குத்தலைவரிவரென்றே
நிரழ்த்தவேபத்தாறாயிரம்பலக்
கோர்கள்வந்தங்கிறங்கினரங்கவ
ரொக்கவந்தபெருமவானவரெல்லாம்
பார்கள்வானம்படையுண்டானமுதற்
பணிந்தசென்னிபெடாமல்வணங்கிய
பேர்கள்வந்தெமக்காளாத்தியேந்தவே
பின்புநாற்பத்தொன்றாம்படிசெல்லுவார். ௨௱௨

மண்ணையெண்ணினுமண்கலையெண்ணினு
மழையையெண்ணுனுயந்தவிராப்பக
லெண்ணையெண்ணினுநாழிகையெண்ணினு
மிலங்குநாற்பத்தொன்றாம்படிதன்னிலே
விண்ணில்வானவர்பட்பபாகவே
மிகுத்திறங்கியதெண்ணததொலையுமோ
நண்ணிவானர்தஸ்பீகுகொடுமேவரா
நபியுல்லாஜிபுரீலொடுங்கேட்டனர். ௨௱௩

கலி—விருத்தம்.

வந்தவானவராரெனவாய்திறந்
தந்தநேரஞ்ஜிபுரீலறைந்தன
ரிந்தவானவையேகன்படைத்தது
சிந்தையாரப்பணிவிடைசெய்யவே. ௨௱௪

தடங்கொள்வான்புவிதன்னையமைக்குநாட்
டொடங்கியிந்தச்சுராவொவ்வொருவரைத்
திடங்களாகத்திரட்டிக்கவுமவ
ரிடங்களன்றித்தலையெடுத்திலார். ௨௱௫

மாகமண்ணையமைக்குமந்நாளினா
பாகிநிற்பவர்பாகதிலின்றின்று
றாகுமென்றறியாமனெல்லாசையா
லேகனுக்குத்தகசுபிக்கயப்புவார். ௨௫௬

ஈறிலாளிசுருபிமைமலக்கவர்
கூறதாதுமட்டேசொற்றகபிகு
மாறிடார்கண்மறுதகுபாகூறாதிலா
ஆறிலாதவரொக்கமரிப்பரே. ௨௫௭

மூதறிந்தவர்மூன்றுவதூங்குழ
ஆதிலொர்க்குயிர்போனவானவ
ராதிபோவல்கொண்டவனுயிர்கெடு
நீதியாகவிளங்கிநிற்பார்களே. ௨௫௮

இந்தவாய்மையறிபுரீவியம்பவே
மந்தரப்புயவள்ளன்முகம்மது
வெந்தனுமைத்துயிப்படியோமரித்
துந்திபோயாததும்பெறுவரோ. ௨௫௯

அதொத்துமிப்படிக்கானல்லருமதே
பெனைச்செப்புடனென்னிற்கருவிக்கேன்றோர்
கனைந்துதகடல்புடைபோர்தவபோன்
பனதிலெலண்மைமசெழுகதெதிர்கொண்டனர். ௨௬௦

பஃறொடைவெண்பா.

வள்ளன்முகம்மதுசவாக்குருடன்சொல்வர்படி
நெள்ளிபநாற்பதுதிருமமடிறசெல்லவே—யொள்ளிமைசேர்
ஞாயிபரிமலக்குதகாமவருதாசயமைக்கு
வாமமுடியைக்கீத்தோர்பாமுடியேற-மத்
தழுதழுமுதுஅமைமறிதானைபபுவியுமவாது
முழுக்கவொளிவிசிநிற்குமுட்ட-வழுகதுபணி
யொவ்வொன்றுகளுள்ளேயுயர்ந்தணியாவடங்கு
மவ்வளவதாமணிக்குண்டாம்பெருமை-செவ்வி
வெளிமலகருக்குள்ளதிருமேனிபலவன்னமா
யொளிவெறிககவேயெதிரகொண்டுன்னித்—தெளிவுடனே
சானேறோர்நபிக்குச்சலாமுரைக்கநாற்பத்து
மூன்றுபடிமிதித்தார்முன். ௨௬௧

முக்கியஞ்சேர்நாற்பத்துமூன்றுப்படிமிதிக்கத்
திகருசனிணின்றொளிவுசேரவந்து-மிகக

திருக்குருகமாலை.

விசாரிவாரென்றென்னவொளிசேட்ச்
சிபுரிவொலியுடனேசேர்ந்தேகைநயில்வா
ரசுமதிறகுவிவர்தாமாமென்றசீ ரதிலெண்
திருதிசெனவங்கவொளிசெப்புர்—ரசேப்
படைத்தோளிவார்குரோப்படபாசளர்தான்
கொடுத்தாருவென்னவிண்ணோர்ாரண-சி ாலுளைப்பா
ரொக்குருபிப்பட்ட மிளர்க்குள்ளரெசரா மிராதுபல
கிர்குசனிக்வைந்தவொளிசெசவே-பிரபுரி
யாதமுக்குமின்னிசையண்பசம்பொறிந்ததெதர்ள்
சோதியிறை நூாசெனனசகுரிர் ந-போது
ஜிபுரியில்பின்னுதிக்கசகிளைசெய- பிரிகுடிமே
யபிதனையும்போற்றிரவில்லா-ரிலர்சரு
மெல்லாரும்போற்றவிலக்குவரிருமிறரு
னுல்லாவணைக்குதகொரருவோர்-நல்லரி
லல்லோர்கலக்கஎற்றோர்கேடுவோர்க்ககரா
மெல்லாவகைமாறுமோசனர்கு-மேலை
வழிவந்தவள்ளன்முசம்மதெவாவெவ்ரோட
ரெழில்கொண்டுசொன்னரிசைந்து. ௨௭௯

கலித்துறை.

சொன்னபிறைப்பத்துநாலாம்படியிற்றுடர்ந்துசொன்ற
பின்னதிருப்படிசேட்டேனையளிபெருந்கொறியா
ரென்னுறப்பொன்றழுதவாமன்மாவிளைக்கணிமி
னன்னதுபோல்நடுங்கிததான்விண்ணேறுமாயாபுரியென்றேன். ( )

விண்ணோர்தலைவரெனைஞானத்ச ரொரனைரவிசைசைகரு
மண்ணோரும்போற்றுமுசாாதிரோமளாா அட
னண்ணனைநின்றிச்சிறுபைசெய்காலிடினையாாகிரச்
ருண்ணுடையபுசழ்ந்தபின்சொன்னாயிலையொருாநுடைக். ௨௬

அங்கில்வருமலக்கோர்தலைநீளமறுமவிளிழுற
றங்குமவர்மையிற்சங்கிலியோர்தலைதாரசையை
மங்குலைவெற்பையணிதரைவானைமண்ணுலகைக்
கங்கையைத்தாங்கியமீன்கழுதத்தோர்தலைகட்டியதே. ௨௬௭

பொற்பெருஞ்சங்கிலிபூட்டியமீன்றலைப்பூச்செவிரு
மற்பெருமாமணியால்வால்பசுந்தமரகதத்தால்
விற்பெருகின்றகழுத்தோர்சவுடிவிளங்குமபொன்னுற்
கற்பெருமாணிக்கமுத்தோதனிற்கதிர்விடுமே. ௨௬௮

மாணிக்கமுத்துமழுத்துஞ்சவடியில்வானர்கையி
லாணிப்பொற்சங்கிலியோர்தலைபூட்டியதாகுமுற

ணிந்தவோர்தலை யைப்பிடித்தே யங்கு நிற்பவரோ
டேணிப் படிவரு வானோ ரிருபதி னாயிரரே. (௨௬௭)

இருபதி னாயிர வானோரு முச்சங்கி யிட்டவர்கண்
மருவு மவர்சிறைத் தூவகை டான்பச்சை வன்னமதிற்
சுரிதருஞ் செம்பவ ளங்கோத் தொளிவு துலங்குஞ்செம்மை
புரிதரு மொவ்வொரு தூவலின் கீழொரு நாவுமுண்டே. (௨௬௮)

தூவலின் கீழுறு தம்வாய் செறித்துத் துளிர்த்தெழுந்த
நாவத னசைத்துப் பலவித மாகவு நறநசுபி
காவலு டன்மொழிக் கெல்லோரும் வந்தனை யாசரித்துத்
தேவர்க ளின்றபி னற்பத்தைக் தாம்படி சென்றனரே. (௨௬௯)

சென்றபி னின்னுஞ் செலும்வழி தானெவ் வளவுசெப்பி
னென்றவர் கூறுநகைபி கேட்க விமையவர்கோ
னின்றுமொ ழிந்தனர் நீணெறி யேபறப் பேரமல்லோ
சென்றனபின்னுஞ் செலும்வழித் தூரத்தைச் செப்பரிதே. (௨௭௰)

செப்பரி தென்றபின் னேசில வானர் திருதிகென
வப்படி தன்னரு காகவந் தார்க ளவர்களெனக்
கெப்படிச் சொல்லி இறைக்கே தெரிவ தெரிமுகத்தோ
ரொப்பொடு மணிதகில் வான்புவி யாவு மொளிவிடுமே (௨௭௧)

ஒளிவீசும் பச்சைப் புடைபோர்த்த வானவ ரொக்கவந்து
வெளியீடு கன்னி னடிநகே சலாஞ்சொல்லி விண்ணவர்கோ
னளிவீசு மாலை நபிமே சலாத்தி னருமபிரத்தி
தெளிவீர மெய்ச்சொலு மெனனறா பிரத்தியுஞ் செப்பினனே, (௨௭௨)

அவ்வான ரொக்க நபியே புரையின் றரியதுய்யோன்
செவ்வாய் வரிசையில் வைத்தான றருவது சேரத்தந்தா
னிவ்வாறு சொல்லைச் சபுறயீ லேயிவ ராமெனவே
குவ்வா னதுக்குண மழைக்கோ டிறகுடைய கூட்டமிதே. (௨௭௩)

பஃறொடை வெண்பா,

மாரிவரி சிக்கும்விண்ணோர் வந்துசலாஞ் சொல்லிடவே
மேவரிவரு சிந்திபுய வேதாம்ப - ரோரிவரு

நாறபக்கா ருமபடியி னண்ணவே சர்சாயில்
சிர்பபேற் றொளிரிவொட் செங்கையிற் கொண்டார்ப்பதத்தை

யார்கருஞ் செயுமிறைபை யங்ஙனே யவரொருக்கா
லோக்கத் தமிழ்க்குமைத தேககவே - யூக்கத்தான்

முன்வா னகத்திலும்பா முத்திகொடுமை அல்லாவை
யென்வா ருப்புகழுந்தக் கேத்துவார் மன்றேனே

யெம்மை யுடையவனே யென்றுமழி வற்றவனை
தும்மை யுடையதொரு சோதிபொருளே - செம்மையுட
னெல்லாத் தையு முடைத்தி ராஜசங்கள செய்பவனே
சொல்லா வரியவனே துஞ்சானே - வல்லா
யருப்பமுட னேயுருப்ப மாரூத நாயகனே
பெருப்பமுள வானநல போபூமி - விரிபயம்
பதினு லுலகினிடைப் பட்டவையா ருக்குமே
விதமா யிராஜசஞ்செய் வேந்தனே - பதுமா
மரிய பெரியவனே யன்பாக வேயடியர்
விரிய பிழைபொறுக்கு மெய்ப்பொருளென் - றறுஷையுடை
யோனை முனிவ னிலுறுவமம பலபோற்றிடவே
பானிவரு சமஹாயில் பண்பினடி தான்பணிந்து
மூவலசெலாஞ சொன்னதறபின் முன்னபிராற் பதரேழா
நீண்டபடி சென்றார் நினைந்து, (௨௭௪)

சந்த விருத்தம்,

நலமாகிய படிசென்றிட நவமானமன் சாயில்
வலபாகினில வருவாரபதி னாயிரம் வானோர்
தலமேழையும விலைகொள்ளொளி சட்டைப்பணி பூண்டே
கலைபேணிபு னைகோரொளி கதிர்கொண்முடி வைத்தோர். (௨௭௫)
பதியோதகொளிர முடிசேறவர் மறையாயதனுக் குறுஷா
க்திரபபடி கந்தாதியை யன்பாடுபு சூழ்ந்தே
யெதிர்கொண்டிச வாழுஞ்சொலி யேசோபன மொழிய
முதிருஸ்புகழ் ஜக்ரீவலாடு மூபபாலபி கேடபார. (௨௭௬)
மறைபாயதசூர குறுஷேத்திய வானோர்கவ ரெனவே
யிறையோனைஜிபுரிச்ய தூவ மொழிலாயுபு விலாபேர்
பொறையானமிகு மினமைய னுபா புகழுமமறு வெளியா
னையாருமில் வாழ்வாதமை நவருக்கவ னைமகதான், (௨௭௭)
என்றேயவர் சொலவியசொ டேடடார்படி மீதே
மன்றூர்முகம மதுசெக்ற மினை மலக்காமழு யாயில்
சென்றாரிவர் மன்முகாற நினைவ சோக்கொடு வருவோர்
குன்றுதவ ருடனேசில குளியவானவர் வந்தார் (௨௭௮)
பணியாலவர் முகமேகலை பருதிகதிரள் புனலா
னணியா நுதல் பவளங்கொடு நற்காற்றர ளத்தாற்
றனியாவுள கோணத்தொடுசுடர்வா னுளகோணிற
றனியாகிய விறையோன்றனைத் தசுபிகுசெய் குவரே. (௨௭௯)

இவ்வானவ ரெதிர்கொண்டபி னேழேழுயர் படியிற்
றவ்வாமொழு நபிசென்றபின் றுனேவரு மணமொன்
றவ்வாசம தானக்கபி அல்ஹமதுலில் லாஹி
செவ்வாய்கொடு மொழியச்சிபு ரீலேமணஞ் செப்பீர். (௨௮௰)

நறையேயெதன நபிகேட்டபி னவ்வானவர் சொல்வார்
பிறையாறு நன் மடமாதர்கள் பெருகும்பிரு தவுசி
னுறைவாசமி லொருவாசலே யுக்காயிறை திறக்க
மறையோர்புகழ் மணிவாசலில் வருமாமண மென்றார். (௨௮௧)

உறு'ள்பிரு தௌசானது மும்மைக்கொடும் வரிசை
பெறுகீள்பிரு தௌசைக்கொடு பெற்றீவரி சையெனச்
சிறைநீளிய ஜிபுரீன்மொழி செப்பப்புரா கிதமர
யறநீளிய படிபன்பதி லானார்மொழி கேனார். (௨௮௨)

மால்சென்றிடு நபிமுன்பினில் வானின்றுயர் சம்தா
யில்வந்தனர் நாலாம்வெளி யிமையோர்களின் முன்னி
மேல்கந்தசம் காயிலவர் வேந்தாஞ்சி புரீலே
பால்நின்றும தடனேவரு பவராரெசரனு மென்றார் (௮௩)

பாவப்பெரு மிநனுக்கொரு பருதிக்கதிர் போல்வா
ராவிகுறு துணையாருகு மதுநநபி யிவரென்
றேவற்சிபு ரீல்சொன்னபி னிமையோர்செ லவரிவனை
மேவிப்பெரு நபியாயிறை விடுந்தானோசொல் மன்னே, (௨௮௪)

அரியோன்விடு மிறசூலிவ ராமென்றனர் ஜிபுரீல்
விரிவாகிய நாலாம்வெளி விண்ணோர்பதி சொலுவா
ருரிதாகிய தலமீதிடை யுபருமிவ ருக்காய்த்
தருசாகிய வரிசைப்பலன் சொல்லத்தொலை யாதே, (௨௮௫)

பின்னுஞ்சிபு ரீதன்னொடு பெருவானவர் மொழிவார்
மன்னுஞ்சிபு ரீலேபுகம வல்லோனிவி டத்தின்
மின்னுவரி சையிலைவைத்தனன் மிக்காயிலர் முனமிற்
குன்னும்வரி சையிலைவைத்தனன் னொருவன்புக ழுடையோன். (௨௮௬)

ஒருவன்புக ழுடையோனெனை யுடையோனுயர் துய்யோ
னொருவன்பழு தற்றோனொரு வினைவக்குள டங்கா
னருமந்தவ விறையோன்றனக் கானேனையு யர்த்தித்
தருவன்வரிசை களொன்றிறை தன்னை துதி செய்தே, (௨௮௭)

மின்பெற்றிடு நாலாம்வெளி விண்ணோரடி யணிய
வன்பத்தொரு படிமீதினி லானோபு துல்லா
மன்பெற்றிடு மகனோகிய வள்ளன்முகம் மதுபால்
பொன்பெற்றிடு படியிற்சில புகழ்வானவர் வந்தார். (௨௮௮)

வருவாரவ ராழ்கின்றெளி வாளாரும்படை யுண்டோர்
பருமாமர கதமாமணி பசுமேனிய ரவரோ
டொருமாமணி யஃதேநகை யுறவீசிய வொழுகேர
விரிமாமணி வேதாமபரும் விண்ணோரெவ ரென்றார், (௨௮௯)

அண்டர்க்கிறை மொழிவாரிறை யருள்சேர்முகம் மகுவே
கொண்டற்றடை கவிபேயிறை குமரதொளி வாரோர்
தண்டறசெய் மடியார்கள்செய தௌபாவையை நிதமுந
தண்டிக்கொடு போய்வானவர் தாமாமிவ ரென்றார், (௨௯௦)

அறுசீர்க் கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்,

சிதறந்துல் புரந்தகாவாம செம்பொரு மிலநகை தன்னிற
குதறக்கார றென்றல் வீசங் குலவுமது நென்றறனை
யெதிராற்ற துயயோ னிஙகே யெவிறு ணுமகது வீச
வதிரிட்ட தெனறல வீசு மழகிய மணமீ ரென்றார் (௨௯௧)

வெண்பா

மின்பெற்ற வானர்விசை மேவியெதிர் கொண்டசற்சி
னன்பத திருபடியி லாகவே - யினபாயச
சருக்கரயி லமமலகருச் சாயருயா யிலுட னே
வருயாயி னென்பவரும் வந்தார், (௨௯௨)

இவ்வெருவர் தம்பிறகே யொக்கவரும் வானவர்கள்
பவ்வமெனப் பத்துநூ றாயிரவர் - குவவளையே
தலைநோக்கி மேற்சிறகு தான்வெளியை நோக்கியே
கலைநோக்கு நங்கையைக கண்டு, (௨௯௩)

கையாரக் கட்டிக் காகலிற்சொல் வார்தமக்குத்
துய்யோன் றரும்வரிகை சொல்வதென்றே - மெய்பா விலா
ஞராகும னேயுமக்கு முமமோடு முறறவர்க்கு
மாராய மென்றெதிர்ந்தார் வந்து. (௨௯௪)

அன்பந்து மூன்றுமபடிக் காலநபி காஞ்செலவே
மின்பெற்ற வேழாம வெளி மலகசோ - ரன்பே
தருநதலைவ ஞெகுமக ஜாயாயி லம்மலக்குப்
பரிந்திலங்க வந்தார பணிநது (௨௯௫)

சீர மலக்குடனே சேர்ந்துவரு வார்முப்பத
திரா யிருமங் கெய்திறு - சோசோர்
மலக்கோர் தலைவைத்த மாமுடியி னீளநதான்
சேர்ககசேண்மின் யாகளே சூழ்நது, ௨௯௬)

வானர்முடி நீளமது மஞ்ஜிபுரீங் கைபதிறு
லானமுழக் கானறுபு காருமே - மீனமிலா
முடிபொன்றி ஞானமு முகதழுத்தி வைத்தான்
மிடியின்றி வாழுமொரு வேந்து (௨கஎ)
நானூறு மூர்த்திலொன்று நற்புலியை மூரமிச்சங்
தாநாற காட்டைவழி காணுண்டே - தேனூறும்
வாக்காமு கமமதுதான் மாபுறமை யிந்தனமே
தாக்காஞ்ஜிபுரீலுடனே தான், (௨கஅ)
மன்மேன ஜபுறயிலே வல்லோன்றான் வரவிருக்க
தென்ன புதுணபினை நிதிகன்றே - சொன்னதற்பின்
மன்றூர் முகமமதுவே வாஞேர் பெருமையினை
நன்றாகக கண்டதிலை நாம. (௨கக)
பூரவிலொரு நாழி கையி லென்னகாண் டீரனவே
சுரர்கள்பதி யொமுடனே சொலவீயே - வருமவர்கண்
டேனாம சனாமனைத்து மெய்க்கவே வைமபத்து
காலாம படிமிதிதம்நாம நாம், (௱௨௰)

மட்டுச் சந்தவிருந்தம்

அவ்பத்து நாலு படி சென்றிடுபொ தடர்திக்கி னின்று மொளி
வென் முன்புறறி றக்குமது னின்றிடுக வாணின்முகின் மேலினிவிடிக்
த விடிபோல், மின்பெற்ற வானர்புரு நுங்களென வேமிகுதி சத்தம
க்கொன்றதிரவே, யென்புத்தி கெருசமித சண்டிடுமம் மஞ்ஞைறுவெ
ன, வம்பல மிருந்து விடலால். (௱௨௧)
பபர்கின்ற தேசுநபி யேயிக்க வானவர்கள் படியும்மக் கோவொரதிமை
யும், அயர்வன்றி நிதியமு கேசிந்தி ருக்குமவர் தான்காணுமென்ன
விணமயோ ருயர்கின்ற மன்னருனை செய்திடுபோ துறுமாரி தானெழ
வுநீள வார்பயிர்கண்ட தென்னநபி னூர்மகிழ்வு கொண்டரிய படியன்ப
நைந்தி னுறுவார். ()
படியன்ப நைந்தினபி சென்றிடுயப் போதுபல பலவான
ரங் கரமதி லடறங்கு பூவைவெளி தன்னைப் படைக்குமங் காட்டுட
ங்கி யயாகள் சடமொன்றி மொய்த்தசிற குக்குளின் மிருத்தநிலையை
தயான் புதைந்து வெருவி முடிவன்றி புள்ளம்விறை யைததான புகழ்
ந்தவர்கள முழுதுங்க கூபீகு செயுவார், (௱௨௩)
அவர்களுங்கண் மேனியவ ரெண்ணிநிதலன்றியே பயணின்ற வானர்த
லையுங் கவர்கின்ற கண்கள்கொடு கான்காண வன்றியே கண்ணீர்க
ளோடுமருவி யெவருந் தேரிந்துமறி யாமலுமே யஞ்சியே யிறையோ
ன்றனக் குருகியே தவிர்கின்ற தன்றியிக வும்பணித லன்றியேதானே
சுகூது செயுவார் (௱௨௪)
ஆகாரமின்றியுறு மாகாசமீதினி லடர்கின்றவா னவர்கடான்
மாதரபி தாவுமிலை யாகியுறு துய்யவொரு வல்லோன் மலக்குகளிலே
கோதான தற்றஅம லேகான் மிருத்தபல குளிவான ராகுமவர்தாமு
னீதாக நின்றுதொழுவாரே மரிததிளசு ம்காரர் கியாம மளவும், (௱௨௫)

இறைபேவல் கொண்டு பிரதிட்டைநிலாண்டுக் கேட்ட பொழுதே சி
றையான தாக்குண் டழுதிறைச் சென்னி திகிலென்றெடுந்து மொழிவா
ர் பொறையா லுயர்ந்த விறையேயியாங்கள் புனலாறுகண் சொரிய
வே முறையால் வணங்குபதிந்தாளின் முன்னிற்கவேணு மென்
வே (௧௱௬)

முன்னிற்கவேணு மெனவே வணங்க முதுவானவர் பேர்சொலுமென்
னுன்னித்துணைக்க நயினோர்தமக்கு முபாவானவர்கோ னுனைசெய்வார்
சென்னித்தண்டொய்ந்த சிறைவைத்தவானவர் திருநாமமாவிலெனவே
பின்னிற்பெருந்த கடலொன்றுகண்டு பெருவாரிவைப் குறுகுவார் ()

பூமிக்குளான கடலிறந்த போர்நண்டிவண் டறும்மீன்
றுமப்பெருந்த வளைபிப்பிகத்தை தசைபட்டைமட் டிகையினே
டாமைக்கணங்கள் புழுமற்றுமுப்பு மந்தப்பெருங் கடலினுட்
சேமித்திருக்கு மழையூடுவிழுந் தேனைக்குமங் கடலதே, (௧௱௮)

அந்தக்கடற்கு ளொருவானர்நிற்ப ரவர்காற்பரணை யதின்கீ
ழிந்தப்பெருத்த புவிபோலடங்கு மிவாரீப்பரணை யளவா
முந்திப்பெருக்க தலைதான்விதிந்த வுடைபோனுயர்ந்த வறுவைச்
சந்திந்திருந்து மதுகண்டுவெள்ள றேணமிகப் புதுமையாய். (௧௱௯)

ககனோர்தமக்கு மாசேயெதிர்த்த கடல்போன்மிகப் புதுமையைப்
பகர்நேந்திருந்த திலையென்றபோது பனிமேனிவானவர் மொழிவார்
நகமீதுமிக்க புனலைபழுந்த நபியேயெதிர்ந்த கடலும்
சேகமேலவெளிக்கு ளிடையில்லையாகிற் றினமிகவெழுந்த பகலோன்

எழுவானினின்று படுவானிலேக வெழுபூதுழாமை பறவைக்
குழுவாமனிதர் ரிவைபொக்கவெங்கு குகைபேவெடித்த புகையா
முழுவாரிதன்னை யிறையன்கரத்தின் முன்னேள் விரித்து லவவமே
னழுவாதெடுத்து மறையிட்டமீது நாருக்குநன்றி செபமே, (௧௱௰௧)

எணிச் சிறப்பு முற்றிற்று,

—— (*)(*)(*) ——

எழுவான்சிறப்பு.

வானோர்கண் மன்ன னிவைசொன்னபின்னர் மறைவாரியூடு இருகவே
யானோமகற்கு ளிருகால்கரங்க ளணிமேனிபோம நனையா
மீனேறுவாரி தனைவிட்டடுங்க விரின்முன்னின்வான மருகே
போமே மவ்வானின் மணிவாசன்மீது புதுமைக்குழா மிகுதியே

ஒளவானமீது பலவெள்ளிகண்ட ததிரோர்பெருத்த கயறுன்
செவ்வானவீதி யிருபக்கோடெழு திகழ்காதமுள்ள தெனவே
தெளவாமொழிந்த படியோங்கடந்த கருமாணயார்களுடனே
குவலானதுக்கு நெறியேயடாத்து கோமன்முகம் மதுசொனூர் ()

முன்வானின்வாச னிலையாண்ட செம்பொன் முழுதோர்நிலைக்கொருநிலை
மன்பானவுள்ள னடிசொலவாறுறு வருடபவ்பெரும் பயணமென்
றின்பானவாகி திருநாமமான வினிமைப்பெருத்த கவிமா
வன்பாயெழுத்து மெழுதிந்துலங்கு மவ்வாசன்மேற் படியிலே ()

சந்த விருத்தம்,

முழுநிலை வாசற னங்கொரு வானவர் முன்னிலைவா னவரோ
டெழுபதி னாயிரம வானமெ ருப்புவெ ரிந்தபெருந் தடிகொண்
டழுகிய வாசலி னிறபாட சாகக ளாசினி வாசல்சனி
லொழுகுளவானர்வெளிக்குள வருமபொழுதுணடைநெருப்பெறிவார்,

அக்கத வானதை வானவர் தட்டவ றுங்கடை காவல்செய்வோ
ரிககடை வாசல்வி டசெல்லு மெ லெ ரென்றபி னேஜிபுரீ
லக்கடை காவல்செய் வோரொடு சொல்பர குமமது காமுமென
மக்கமில் வாழுமு கம்மத ரோவென வாசறி றந்தனரே (௩௰௬)

சடைவிட வேகபி வானவர் கொருதி ககனகர் மீதுசொல்வா
ரடன்முனின் வானமு மப்புவி தாஜனை நாறுவெ ரும்வருட
நடையுள தாகுமவ் வானில டைப்பக வின்றிடிலவ் வளவா
மிடமுகின் வானம தற்கிடு பெருமற மிலகன வேமொழிவார். ()

அக்கக னத்தைய மைத்தன ளுதிய திற்புகை யாலதனுண்
மக்கமு காமது சென்றிட வேமுனின் வானினி டங்களெலாந்
திகழுக டோறுமி குந்துக ணமக டிரண்டொரு ஆசிநனை
வைக்கவி டஙகள தின்றி நெருங்கிய ணங்குவா வானவரே, ()

எண்கள தன்றிவ ணங்கிய வானரி னர்க்குறு டுப்படவே
வண்பயில் பொன்குரி சானதி லேயொரு வானர்மி கப்பெரிதா
யொணகொடி ருப்பதவ் வானவர் கம்மையு யர்த்திடு பூமியுடன்
விண்பதி னூழல கதனையு மாதிவி ழுங்கென வேவுகிலா. ()

இலகிய வானவர் வாயத னுக்கிவை யேதென வேயொளிதா
மலையுறு பூவினவெளிக்குளோர் மோதிரம வந்துவி ழுந்ததுபோல்
பலன்மிகு வோர்வல பாகிடை யேயெழு பதுமணி மாளிகைகா
னலமிகு பொன்கொடு மெழுபது மாளிகை நற்புக ராவிடபால்- ()

வானவர் முன்னெழு பதுமணி மாளிகை மரகத மணிகொடுபின்
னுனெழு பதுமணி மாளிகை யிலகிய தண்மணி யானதிவே
யானவர் பெயர்சொலுமெனகபிகேட்டபி னமார்கள்கோன்மொழிவார்
காணுல வியனிமை யோர்முனின வானுள கருகுலங் காப்பவரே, ()

காவல்செய் வேளாய நெஞ்சல வொழி கடவிளா யுய்மெனவே
தூவன் திருஞ்சேபுரீலசொல்வ தானபி சொறகொரி மிரகசாம
பாவுமி கற்கெதி ருநறபிரா ந்திர கார்ந்தூத லைஅளவா
மேவுழ மந்துமு மருகவ ருரகுதி கபடெரி யென்றனரே. (௧௨௨)

வெண்பா,

பொறுகிரியோ லாசனத்திற போந்திருக்கும் வானருடன்
வரகதமி ஞானமுகமே மாசிராரு ணறகுணக்கார்
சீர்க்குளாங் கோமுகாற் றிக்கிலுள்ள மாளிகைக
ளாகவெலா மென்று ரமாநது. (௧௨௩)

மணங்கொளாம சாரின மகளாகி யாவுக்
கிணைகுரணி மாட வெழுபதாய-கணங்கொண் முகிற்
செஙகைக குலைவெது செலவிகதி ஞாதமகக்குச
சங்கைபபுக பூமமெழு ரராம, (௧௨௪)

மருக்கொளுமிர ருணி மகள்மறிய முகக்கு
மிருகக்குரணி மாட வெழுபதாக-திருக்குலவு
ஞானமுடைய செவிநாலபாதகி மாதமசகு
மமுடைய விலலெ புப தாம, (௧௨௫)

அதகுசின் று விதகுனியா வாலயளை யாவதமி
செஙதலைக கணைநா றொரிசிதரா-ரஙகே
சுருககபாய திகஜிலொன்று கோன ரவு போலே
யிருக்குமா மிபபூவிடம, (௧௨௬)

கொதகலரு மாலகமி கோவா ணவ நடனே
யதரமயமிட்ட டபுறதறி லாகவே சுரந
குருபம்பா சனையடசனைசக குயபாய வேயட
டிருபரிபாணைக கணடா வெதிரகது, (௧௨௭)

மங்குன்பதி வாயா வலமுமிட முரவாசற
சஙகைவல வாசற றணனோககி-லஙகே
யெருககைபபா ருவநது பிணனிடவா சறகலை
டுருகிமிக, தானமுவா ருறறு, (௧௨௮)

பழகாப் புதிய பசுஙகுபபா யங்கொட
டழகா யிருபபரிவ ராரெனறே-நிழகொறு
வேதநபி கேட்டதற்கு விணணவாக டஙகவு
தாதமிவ ரென்று ரமாநது (௧௨௯)

மடக்குத் தாழிசை விருத்தம்,

எமமுடைய காணைததனவ லபபுறமணி முிகதுளமெ முபபிரியமுற்
றிமிலமேதன, கயமிட்டது பாலினிலணி முிதகழுக லேதிலைதனைபபு

கல்வின் னோர்க ளாதிசே கர்முடைய தாயனுயர் பொற்பதியில் வாச மவர் தன்னனு பாவிடனுபான், வெர்முடைய தீரக வாசனுள தாகு மென விண்ணவர் நயிக் குனரிசெய்தார். (௬௬௰)

வைந்திடை அவர்க்கமெது வாசலதி லேதமது மக்களி லொருத்த ர்புகுதி னைத்தொடு நகைசுப்பரிட பாவரச் வாசலிடை யண்ணிய மக ம் குருநிபே மலர்க்கனி நுருபபவென வானவர்மொழிக்ப்பின் முகம் மதுயவ் வாகமருகாய நிலைப்படு சலாமதை யுடைக்கிட வதற்கெதிர் நிகழ்ப்பினர் பிரத்தி யவரே. (௬௬௧)

எதிர்த்தவர் பிறத்திகைய யுனைந்திராகி கற்புக ழ்மேசக்குரிய மிக்க மகனென் றுதித்தெழு மதிக்குல முகம்மணி யமிப்பட வுயந்தெனே முகத்துமொழியார் விதித்தவ னுவப்புள கலசுதமத னேமிகுதி வீறுள ளுமக் குளதுவங் கதிந்நபல செய்திமதி வித்துறு நவப்புதுமை கா ணவு மழைத்தன னல்லா. (௬௬௨)

ஆகமக வாகிய முகம்மதை மிகப்புகழு மப்பொழு தெழிற் சிபு ரியின் வேதநபி யேபிவர்க ளோங்கடிது நின்றுதொழு திக்கவென ரண் டிறக்ஆத், தாதரவு டன்றெழுத பின்னவரமை யண்டர்கொடு அம்பர மி ரண்டினருகாய் வீதிசெறி னெறகத வைக்கைகொடு நட்டவிரு வி ளைகடை திறப்ப ரிமையோர். (௬௬௩)

அக்கணின் முன்னின்வெளி யானதின டிப்படவந் துரவுரு டத்தின்வழியா யிக்கவிரு வாதுள வடைப்பமது வுபுகளின் மேற்ப டிய தாகுமெனவே மக்கநபி தாமுமுபர் வானவர்கனேரூறபிநம் பா லமைந்த வான மகதுட் புக்குலாவ் வாறுடைய போதுவக துரிமனை ப் புகன்றனர்மிகுந்த கயிக்கே. (௬௬௪)

அந்தவொளி வானமதி னின்றுமுனின் வானமதை யஞ்செறிந்து பார்தக பொழுதோர், கிந்நிலது சாதுப தெனக்கெதிர காமதுங் நூர் நதவிரு வானமகிலுட் சிகைதகளி கொண்டிட மிளப்புதுமை கண்டவ ன் சிறந்திசிறைச் சிபுரியில். விந்கைநபி யேபுதுமை கண்டதை வெ வற்குமதி யிக்கயாரி தென்னமொழிவார். (௬௬௫)

அந்தகனி மேலோர்வழுவ தாகவிரு வாசிய மமக்கவிரு வொன்குதி லே மிகுற விருப்பவியா பேரது விளமபுமிகை விண்ணவர் நயிக் கு னைசெய்வார், மகக்நக ரத்தினி லிருந்தாக செய்யுமுபர் வன்னளவி பேயின்றுநாரா, யிக்கினுயி லச்சொல்லாதி காதிய நாவியருவ ரீஅமக மியு மாமொருவரே. (௬௬௬)

அங்கவர்க ளுக்கெதிர் சலாமதை யுரைத்தபி னதற்கவ ரெதிர்த்
தமொழியு, மிங்கிதம தாய்மொழிந்த பின்ஜபுற யில்சொலுவ சின்பதபி
யேயிவர்களைத், துங்கமுற வேதொழுவி யுமமென விளம்பினர் தொட
ர்ந்து தொழுவித்தவுடனே, கரங்கவிழும் வானவர்கோன் வானமது
மூன்றருகு கொண்டனபியைக் கொடுமென்றார் (௩௩௭)

செம்புகொட மைத்ததிறி வானமது னினபெயரு செப்புவர்கை
றாகுமெனவே யுபர்திறி லானை மணிகதவு கட்டவெளி யுள்ளவ
ர்கள் வாசல் விடலாற், செம்பொன்மணி முத்ததுகொ டேபனை யு
ணப்படுசெ ழுர்துங்கில் புனைதஜிபுரீ லமபர்மணம வீசிய அருமது
தனைக்கொடுவயர்ந்தவெளி யுட புகுதுவார். (௩௩௮)

ஔவெளிய கத்தினி னவங்கள்பல கண்டன ரதன்னையழ கான
ஜிபுரீல், சுவ்வவர்க ளுக்குமா செயக்கடவ தல்லவெனக் கூறியபின்
வள்ளனபிநூர் முவ்வெளியி னின்றுயிரு வானதைவி ழிகதிட முழுங்
குமெழு வான்படுதிசை யவவெளியி லேசிறிய தித்திலது நாலுவது
போலுமிக வேதெரியுமே (௩௩௯)

இப்பதமை கண்டபினிவ் வானிவிரு வாவிப ரிலக்குபதி ஜஹஉதி
வசத், தப்பினிலு திக்தமதி போலெழி லிலங்குமவ ரவகுற விருபப
வவர்பேர் செப்புமென வேநபி சிறந்தஜிபு ரீலொடுதி ருந்தவுளாசெ
ய்ய நபியே, யெப்பொழுது முள்ளவிறை யோனருள்யா கூபுநபி யூ
சுப்நபி தாமிவரென்றார், (௩௪௰)

பின்னுமவி டத்தொருவர் பேர்வயது சென்றவர் பெருத்தவுடலா
ய்நெடிதுமாய்ச், சென்னிபெரி தாயிரு புயங்கள் பெரிதாயொளி சிற
ந்தமுகந்தாடிசிறிதாய்ப் பொன்னினழ காசிபசிங் காசனம தன்னி
டை, புகழ்ச்சிகொ டிருப்பவர்பால், மின்னியவு ரோமமுடன்மொய்
த்தவொரு வாலிபர் விளக்கமொ டிருப்ப மழகாய், (௩௪௧)

இங்கணிவ ரார்சொலுமெ னச்சிபுற யிலொடுமி லங்குநபி கேட்
டபொழுதே, யங்கொருவ தாவூதழ கானநபி யாமருகி லானவிளை
ஞோர்களையுமான் சங்கைநபி யென்றபி னவர்க்கருகு நின்றுபர்ச லாம
தை யுரைக்கமொழிவா ரங்குமிரு நன்னபிச லாமதை யுரைத்திட வத
ர்க்கவர் பிரத்திமொழிவார். (௩௪௨)

மன்றல்கள்சி றந்தபுய வள்ளனபி யேயுமதுவண்மையும்மத்தோ
ர்க்குழுமக்கு, நன்றியு நலங்களுமி கப்பெரிது வென்றபி னலத்தஜிபு
ரீலையுடன், வென்றிநபி யேயிவர்க ளைத்தொழுவி யும்மெனவி ளம்பி
யபின் வள்ளனயினு ரென்றுமுளநாயன்வச னங்களையு ரைத்திடுமி ல
ல்ஜிபுரீ யிலொடுசொல்வார். (௩௪௩)

சீரமரர்க்கரசர் தாழுதுபு விக்கரசர் சீர்வளிப புகழ்ச் சுலையுமான் வீரனனைபிக்குமித வாழ்வொடு கடப்பவைகள் வேறுமொருவாக்கு ளாதுவோரெரிவ திருக்கையி லியாணவர்க ளுக்குமுனை நின்றுதொழவெட் குவனென மாரிமுகி லிட்டகுடை மேழவிணடக்குறவி வானவர்தமக் குரைசெய்தார். (௩௪௪)

அப்பொழுது வானவருமைப்பாகனி யேயுமையுமைத்தபெரியோ னிவாகனை யப்பொழுது வந்துகொழு விக்கமொழிக தானென விளம் பியபின் வளனயின் செயபுவர்க லைந்துபர்வமே காகவிழவேதாவெ னுமொளிநதுவெதாருவிதகவுடனே யப்புறம தானசது வானமதிநிலை கயிலை யடையப்பதிகொண்டு செலுவார. (௩௪௫)

வெண்பா.

வெள்ளியா லவ்வான் விதித்தானவ் வான்றனக்குந்
தெள்ளிதா மூன்றாந் திருவெளிக்கு-முள்ள
நடுப்படவுஞ் ஞாற்றட்டை நல்வருடத் தாய
மடைப்பழமந் தாமமுமேயாம், (௩௪௬)

அவ்வான் றனக்கு மரியபெயர் சாகேறும்
செவ்வாயவ் வானிற் சிலபுதுமை சுவ்வானை
மெல்லாம் படைக்குமுன்னே யெங்கெனின் யாத்திருந்த
வல்லார் கயிலைகண்டார் வந்து, (௩௪௭)

வானோர்க் கரசு முகம்மதிற நூனபியைந்
தானோக்கி வாய்திறந்து சாற்றுவார்-தீனோரே
கண்ட புதுமையெல்லாங் காகினியின் மானிடர்க்கு
விண்டிடவேண் டாமென்றார் மேல் (௩௪௮)

அங்கொரு வான ரரியபொற்சிங் காசனமேற்
றங்கி யிருப்பவர் தாளிரண்டும்-பொங்குபெழு
மண்ணேழுக் கைத்தநூருவி நிறது மணிக்கழுத்து
விண்ணனுலைஷந் தொட்டிருக்குமே. (௩௪௯)

சந்த விருத்தம்.

சுந்தர மலக்கிருனை நீளமெழு வான்படுவான் றொட்டிருக்குமெட்டைமுகுகா, ணந்தமி ருக்குமுக நலதுவ-காருமுனயி னொருமிடபால் வலதுபா, லுந்திமெவ் வோர்முகத்துக்-கோமுகமஞ் ஞானுவருடத்து வழியவ்வகல, மிந்தவரு டத்துவழி யாமவர்வ லதுநிசை யெழுந்தமர மொன்றுளதுவே, (௩௫௰)

வலத்திசையி லுற்றெழு மரத்தொவ்வொ ரிலைகதொரு மணத்தபழ நிற்குமதிலே யிலக்கண மிருத்தவரி ரண்டுளதவ் வோரவரியெழுத்தெதி லின்னுரி னிலின்ன, தலத்தினிலிருப்பவ னின்னோன் றனக்குதக்கயன்விதித்த விசணை, நிலைத்தநுமிம மட்டொழிய வேகுறைநிலே ற்றமொரு நெல்லளவு மில்லை யெனவே. (௩௫௧)

மற்றசுரி யீதினி னெழுக்துமின்ன லூரினின்ன மண்ணினி லிருப் பவனிருன், பெற்றங்க னின்னவன் மவுத்துமின்ன சேமதிற் பின்று மொரு மூச்சுயிலையென், லற்றகனி யானதி லெழுக்துளது வென்றுத பி யோதுபளனி வாயில் வெளியித், பற்றலர்கண் மாயினிடை யவனி வியி யார்களொடு பாசமொடி ருக்துணை செய்தார் (௧௫௨)

மண்ணினி லிருக்குநா லொவ்வொருவ ருக்குளிரு வாயில்வெளிப் பாதுவாம், புண்ணியா றங்கவொரு வாயில்செலு மிங்கிவன் பொசி ப்பிசனமொன் றினில்வரு, வின்னவர் வலகதிடையி னிறபாகில வா னர்பனி வெண்டுனியின் வெளன்மை யுடையோர் கண்ணியவி டதுதெ மி ஷற்றிமலக்குக ளவிற்றிடவொனுக விருள்போல (௧௫௩)

மண்டலம திக்கினுள மன்ன தனை யெண்ணினுமழுத் துநிலைய யென்னு கிலுகீ, ளண்டரிரு பாகினி லமைக்கவிமை போதடலை மருறவெனத் தெரலைவதோ கண்டனன்ம லக்கவர் தன் முவ்வொருவ ரினபலகை காணுமது நீளமைய லிங்குடிலந் துறுவருடகதுவ ழி யுமடென விளம்பினர் முகம்ம திறகுல். (௧௫௪)

அப்பலகை தன்னிடை யமைத்துள பிராணிபல தானவைகள் போருமளதா, மெப்புள மலக்கவர்கை போர்வலைய முள்ளதொனி யொன்றுபெரு வல்லையறதாற், செப்புமிரு வாணிலுள கோணதையும் பூமியுள திக்கதையு நீக்கிநிறைக்கிவே யெப்பொழுது மப்பலகை தன் னையுமாச்சையு மிலைப்பற விருப்பாவரே. (௧௫௫)

வழிநிலு திக்கவிற குல்ஜிபுரி யிலொடு முனைப்பரிவர் செப்பும ஆகவன் றழிய மனப்பயம தாகிவிடு வாரெவ ரடமசபுற யிலுளைசெ ய்வா, ரேழுபுவி யுள்ளவரு மேழுகத ஹுள்ளவரு மிங்கிவைக்காணவி லுழல்வார், வாழுமொரு நாயன்ருள் சேருமிக ருயிலைனும் வானமல க்கம வுத்திவர், (௧௫௬)

வெண்பா

எல்லாப் பிராணிகளி னேய்க்க வுயிரையெல்லாம்
வல்லா னருட்படியே வாங்குவார்-நல்லாரங்
காங்கவர்தம் மாவியையு மானபெரு வல்லைத்தால்
வாங்குவா ரெம்முடைய மன் (௧௫௭)

சந்த விருத்தம்,

என்ற பினவர்க்குயர்ச லாமயி யுரைத்தன ரெதிர்த்தமொழியோ தியயினே, நன்றிசெய் நாயனருள் சேரும்விசவாகியென நல்லநபிசொ ல்லாவனை, யென்றுமுள நாயனருட் டோழனென வேநபியை யின் சொலொடு சொல்வர் முகமோ வென்றியுள வானவர்முகங்களது போ லுஸ்மிதக்கிருபை யற்றமுகமே (௧௫௮)

பஃறொடை வெண்பா.

உள்ளத் திரங்கா வுபர்ந்தவினை றுயில் சொல்வார்
வள்ளணயி யேயுமக்கு மாராயுந்-தெள்ளுறும
தூமமத்தோர்க் கெல்லா முறுகலவு தப்பாதென்
றிமமதகா லேத்துமிரு றுயிலுட-னம்மைக்கா
ளிதியுடனீடேற்று நீண்டநயி கேட்பர்துய்ப
வாதியு வந்தவிசு றுயிலே-சோதியுயிர்
வாக்யுமை யேவும் வலுப்பமுடை யோனுணை
யிங்கெமக்கொன் றேறு மெனவிசைப்பார்-பாங்கா
யிருவமொழி னேர யிறககவிடு யாறு
மொருவ வெழுவானி லொருவன்-பருதி
படுவானி லாறும் பலபடைப்பின் முனனே
யடவா யவனை யறிவீரோ-திடமா
யுலமகயியா யேவு முடையோனறன் றுணை
யமைதுனியா வான மனைத்துந்-தமர்கயியே
யுங்களிலே முன்போ லொடுக்கவைத்த தோற்றமென்றன்
செங்கணுக்குத் தோற்றுமெனச் செபமியே-யிங்கே
யரியயி ராத்திரவு வாறுளவ் வாண்டி
னுரியவுயர் போக்கு மொலியோலை-விரியவந்தேன்
கையி விறங்குமகாற் காண்பேனிவ் வாண்டிலர்கண்
மெய்யினுயிா போவமென வே, (௧௫௯)

சந்த விருத்தம்.

சிட்டிலவர் கண்டுநரர் சென்றிடுதி வியானறிவன் செய்தியிது வென்றதற்பினே, சட்டமுக ராயொருவ னாக்கருணையுற்றுநயி கண்டனவெங் கேளுசெயுவா ரட்டதிசை மானில நரர்கள்செய் வணக்கமதையவ் கொருவ ராய்வ ணங்குறு, ரிட்டமுட ஞரிவர் விளம்புமென வானரிதி ரீசுநயிதா யிவரென்றுர், (௧௬௰)

ஆதிதிரு மித்தவிதி ரீசுநயி யொக்குமென வரலநயி செப்புவர் சுலாஞ்சோதிநயி செப்பிய சலாமதர்க்கெதிர்த்தமொழி சொல்லிவலருஞ்சொனயினே, நீதிவெளி யிற்கண ராஜனவர் கட்குமுனநின்றுதொழு மென்னநயினு, ரோதியவர்கட்குமுன நின்றுதொழு விததயிற் கும்டர்பதி கொண்டு செலுவார். (௧௬௧)

மிகுருசுமாலை.

வேறு-சந்தவிருத்தம்.

அம்பர மைந்திட யண்ணற லைக்கொட மர்ந்துமவ் வானகத்தவை
யும்பர்தி றந்திடு மென்றபி னங்குள ருட்செறி தாள்விடலாற்
றப்பமி குந்தமு கம்மது வைக்கொடு சற்குண வானவர்கோன்
செம்பொன னைக்கொட மைந்திடு வானிடை சென்றுபுகுந்தனனே ()

அண்டம தற்கிடு பேரது சாவிய வஞ்சுமி கப்புதுமை
கண்டமு கம்மது டன்சொல்வர் மிக்க ஞானியுமு கம்மதுவே
மண்டல மீதுள மானிட ருக்குமிவ் வானின வர்க்கடனை
விண்டிட வின்றிய மைத்திடு மென்ன விளம்பினர் வானவர்கோன், ()

அந்தவெ ளிக்குளெ நின்றுச துக்கக ருணைதை யாலநபி
யிந்துமு கக்கணு றத்தெரி சித்தபி னிலங்குச துக்ககனோர்
சிந்தில்வி ளக்கது காணுவ போலிரு திருவைவிழிக் குறுமென்
றந்திம திப்புக ழியார்களோ டோதின ரன்பாமு கம்மதுவை, ()

வெண்பா.

நாலாம் வெளிக்குணேர்ந்தா நல்வெளியெத் தாரமென
மேலா நபியிறசூல் விண்ணுவார்- காலமதி
லஞ்ஞூறாட் டைபயண மாகுந் தடிப்பு
மஞ்ஞூறாட் டைப்பயண மாம் (௧௬௫)

பொன்னோர் வெளியிற் புகுந்ததற்பி னோர்மலக்கு
மின்னோர் பெருங்குரிசில வீற்றிருப்பார்-முன்னொளி
லாதிய மைகதா னவருடலம பார்க்கிற்
பாதியழ வாற்பாதி பனி. (௧௬௬)

ஓங்கு நெருப்பு முருக்காது வெண்பனியைத்
தாங்கும் பனிநெருப்பைத் தள்ளாது-வாங்கே
வரப்பா ளொமலக்கு வல்லவனோ டனபா
யிரப்பா ரவிடத்தே யென்றும், (௧௬௭)

கலி விருத்தம்,

நெருப்புத் தன்னையு நீள்பனி தன்னையும்
பொருத்தும் வல்லவ னைப்புகழ் மூமினோர்
கருத்துத் தன்னைக் கருணைகொ டேமிகத்
திருத்து முன்னைப் பணிவிடை செய்யவே, (௧௬௮)

என்று தானிவ ரின்பது ஆச்செய
மன்றல வானர்ம ருங்கின்ம லக்குக
ளன்று தானுவந் தாமினு மீனென
நின்று வாய்மை நிகழ்த்துவர் நித்தமும் (௧௬௯)

இகந்த வானரி வாருகே யொரு
பதத்தர் தாமைப்ப யஹாம்பர் கண்டனர்
விதத்த செங்கண் மிகப்பெரி யோர்தலை
யுதித்த தாடியு ரோமமு னைத்துளார் (௧௭௰)

வின்ன வார்மதி விசுமு கத்தினோர்
வெளிநாணதி ருப்பெய ரார்சொலும்
வள்ள லாகிய ஹாரா னயிகவு
முள்ள பேர்கள்பே முற்றஹ பீபிவர். (௧௭௧)

சந்த விருத்தம்,

அடர்நெருப் பகலினு லறலினு லரியதோ
ருடலெடுத்தவினை யோருமுயர் மூமினவரு
மடன்மிகுத்தநபி யேயுமை யணைந்த கவுமுக்
கிடைவி டாதுறவி ரப்பாமட் டிலாதுஆ (௨௭௨)

எனறுவானவ ரிபப்பியிவ ருக்குறுசலா
நின்றுநன்னபி நிகழ்ந்திட வெதிர்த்தமொழியு
நன்றிபுமபல நவினபின லந்தவிறகு
லன்றுவானவரை யடித்து முபதேச மறைவார் (௧௭௨)

அறையு மிக்கவுப தேசமென வானநபியும்
பொறையி ருக்குமிமை யோர்தனுடன் சேட்டபொழுதே
யிறைந முற்கொடறற் கொடுட லெடுதக விமையோர்
நறைமி குத்திந பிக்குமுப தேசநவிலவார் (௧௭௪)

சந்த விருத்தம்,

ஆதிநபி யேயுமை யணைந்தவுமத் தோருக்
கோதுமிக வாகவிடவு முட்செறியு ஞவின்
மீதினிடை கொம்பதனை விட்டிடவு மென்றே
யீதுவுப தேசமுட வின்புறுமி தன்னால், (௧௭௫)

என்றுநபி தம்முட னியம்பவிமை யோர்கள்
வெற்றியர சனசொலுவர் மிக்கவிற குலே
நின்றுவிலைத் தொழுவி யும்மென நிகழ்த்த
வன்றுநபி யவகவர்மு னின்று தொழுவித்தார், (௧௭௬)

நின்றுதொழு வித்தபி னிறைக்சஜிபு ரீல்தா
னன்றிநபி யைகொடு நலந்திகழு மாறும்
வென்றிவெளி யிற்கதவை யென்னைகொடு தட்ட
மன்றல்செறி வானர்கடை வாசல்விடு கின்றார் (௧௭௭)

வாசல்விட வானவொடு வள்ளனபி யாரு
மாசினிபு குந்தனரவ் வானதனை யாதி

ஸ்ரீ குருசமாலை.

மாசகல்ப சும்மரக தங்கொடுபெ டைதநான்
விசுமதின் பேர்காவி ஜாவெனவும் வின்வார், (௱௭௮)

அவ்வெளியி லேபல வாருஞ்சிறைவின் றோனாக்
கவ்வைமொழி யாதகபி கண்டன ரகற்பின்
செவ்வியவர் நீளொளி சிங்காசனமிருககக்
குவ்வின்முனு ளித்தவனைக் கொண்டனபி கண்டார். (௱௭௯)

அங்கவர்தம் மேனியி லடார்த்திடுமெ யிர்க்கரந்
சங்கைகொள்ளுப் பாயமது கைகதுருவி நிற்கும்
கொங்கவிழ்ப கந்துகில்கு றிப்பொழி புனைநேநார்
திங்களொளுமை வனமுகஞ்சி வந்தபச்சை யாலே, (௱௮௰)

மலக்குகண்ம ருங்கினிடை வக்கவர்த மக்கே
கலத்தொாசே லாமது கவின்றிந்தல் கண்டே
தலத்தினைய மைத்தவிறை தஞ்ஜிபுரி யிமேலே
யலர்த்தகி லுடித்தினவ ரார்செலுமி னென்றார். (௱௮௧)

கண்ணினில்வி ழிக்குளிரு காலணிசெ ருப்பின்
மண்ணகனை விட்டுவடி வாக்குமிற குலே
இன்னியபு விக்குளிமு ருனருளுஞ்-செல்வ
ரண்ணலுயர் மூசாநபி யாகுமிவ ரென்றார். (௱௮௨)

என்றுமவ ரிக்கதை யியம்பியவர் தம்மு
னின்றுயர்ச லாமதை நிகழ்த்துமயி றோரே
வென்றிகொடெ ழுந்துபுய மீதுறவ ணைத்தே
நன்றிகொள்ச லாமதி னயந்தமொழி சொல்வார் (௱௮௩)

முற்படவு தித்தெழுமு கம்மதிற சூலே
சொர்க்கநன்மா ராயமுமக் கென்றவர்று ரைத்தே
நிற்கையில்வின் றோர்பதிநிகழ்த்தினர் ஒருபேபே
வெற்கமற நின்றுதொழு விதத்திமுசா ஸலவ. (௱௮௪)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்,

என்னவே மூசா தமமை யியல்நபி யிறண்டு றக்கூத்
தன்னவ னதநே நின்றே யமர்த்திமா மத்துச் செய்யப்
பின்னில்லா னவர்க்கு முன்னிப் பெரியவன ஞாதைமிக்க
மின்னவே யேழாம் வான மீதிடை கொண்டு சென்றார் (௱௮௫)

வெண்பா,

ஆறும் வெளியினின்று மப்பாலே ழாம்வெளியின்
வீறு னருளால் விரைந்துள்ளே-மாறுமற்
சென்றாரவ் வானவெள்ளைச் சேர்ந்த மரகதத்தா
லொன்றா னமைத்தா னுவந்து, (௨௮௬)

பஃறொடைவெண்பா.

அந்தவா னத்திற் கரும்பெயரு ளாமியாச்
சந்தவா னேழு தனினின்றே - பிந்நிலா

வாரும் வெண்மை யரும்பதிற சூலெதிர்த்துச்
சீறு விழியாற் றெரிசிந்தார் - வீறுகக்

சிந்தியொன்று போலக் கிருபைவிழிக் குத்தோற்று
மந்தவெளி வானமதி னுள்ளே - முந்தப்

பலபுதுமை கண்ட பயறொம்பர் தம்மோ
டிலகுசிறிபு ரீனின றியம்புவா - ருகமைத்த

வல்லவன்றன் றாதேயின் வாண்புதுமை மானிடர்க்குச்
சொல்லவிதி யில்லையென்றூர் சூழ்ந்து. (௯௮௭)

வெண்பா.

அந்தக் கதன மானதிலோர் மாடமுய
ரிந்தைகப் பழித்த வெளின்முந்தாற் - சந்திக்
கிலங்குமா டத்திற் கிசையொருந்தான் றில்லா
நலங்கமாய்க் கண்டார் நபி, (௯௮௮)

கலிவிருத்தம்.

அந்த மாடமதின்பாக னைத்தினும்
பந்தி யாய்ப்பதி னைலாயி ரம்மியற்
சிந்தில் வீசுங் கிளாந்துகெ ரியவே
யந்த நாயின ருஷிதெ ளியிதெல். (௯௮௯)

நலக்க முற்றிதி நாயன்பு சம்ச்சியைச்
சொல்லித்தண் மாணிகை மூமி ராயபகன்
மலக்கி றேர்கன்பி தற்கணம் வாரது
விலக்க லைங்கொண்டெ டூபதி றையிரம். (௯௯௰)

முத்து மாளிகை முன்வாச றன்னிலே
நத்தை சேர்தலை தாடி நைாத்தவர்
கத்த றையல் கருதிக் கருதியே
சுத்த பாயிருப் புரங்கள் றேன்றவே. (௯௯௧)

அந்த மாடம ருகிலோர் தண்டலை
கொந்து வாரிகுளிர் தென்றல்வீசவே
சிந்தை வாழச் செயுஞ்செழும் பூம்பொழி
லுந்தி வாழ்மர மொக்கக் கனிகளே. (௯௯௨)

சந்த விருத்தம்.

பலபுட்பநன் னறைமொய்த்திடு பழனத்தொடு முளதே
நலம்பூத் தொழி றனிலுறுறவா நலமாகிய சிறியோ
ரிலகித்திட வுலாதாமதி னிடையேயொரு மடமா
னலையுற்றெழு மதிபோன்முக மழகாகவி ருப்பார். (௩௰௩)

ஆரப்புக ழருகோர்சா ரங்குள்ள வர்க்கே
பாரித்திடு சிறைதானெழு பதினாயிர முளதா
மோருச்சிறை யொன்றுக்கெழு பதினாயிர முகமுஞ்
சேருமுக மொன்றுக்கெழு பதினாயிரந் திருவாய். (௩௰௪)

உரமாகிய திருவாயக் கொன்றுக்கெழு பதினா
யிரநாவுள தாமொவ்வொரு வியநாவுவ தற்கே
பரமாகிய பாஷையெழு பதினாயிர முளதாந்
கிரமானவ னைப்பாஷைக டனாறு புகழ்வாரே. (௩௰௫)

தீனேறிய நபினார்ஜிபு ரீலோடிணை செய்வார்
வானோர்டத் யெரிதில மாடயதின் வாச
லானோர்பெயர் சொலுமாளிகை யருகாமிமை யவரார்
வீனேறிய பொழிலீதென விண்ணோர்பதி மொழிவார். (௩௰௬)

மடவாளைகள் குதிபாயுநன் மதிநூநக ருடையி
ரடைவாயுறை செயநூமுள மறியும்படி கேளுந்
தொடைவாழ்புய நபியேயெகு சார்துறையிய பள்ளி
யிடமாகிய பைத்துல்மகு தூறுபபளி யென்றார். (௩௰௭)

மக்கத்துறு பள்ளிக்குயர் பைத்துல்மகு தூர்க்கே
ரொக்கும்பென நபினாடொடு மூபாவனவா சொனையின்
றிக்கெண்சுபு ரீலெசொர டுமூபள்ளியின் வாசற்
புக்குமனை முதியோவொரவா புரானுமமென மொழிவார். (௩௰௮)

இலகுமபெரு முதியோரிபு ருகீமெ பென்றார்
மலர்துன்றிய பொழிறங்கிய மதியாகிய சாறு
நலதண்டலை சொரகம்பதி னுயன்ஷகி துகடன்
புலனொன்றிய வுமைர்சொடு பூங்காவிடை வைப்பான். ௯௰)

சீருற்றிடு பொழிலின்றிடு சிறியோருமை தும்மத்
தோர்பெற்றிடு சிறியோர்களி லுயிர்விட்டவ ரிமையோர்
பேருற்றிடு றாகென்றவர் பெரிதாகிய றாகு
நேருற்றவா வருடக்கொரு ஞாலத்திடை வருவார். (௪௰)

நவருமனன் வருடக்கொரு தலைமீதிறை யருளா
லிவர்தான் மெலயி லத்துல்கதி ரிலிற்பஜா யட்டுக

தவிராமலி றங்கின்றவர் காமென்றயி னையினு
ரவர்காதிடை செலவேதின ரன்பானைச லாமே. ௬௱௧

சீரானைச லாமுக்கெதிர் சேர்வாய்மையுஞ் சொக்க
மாராயமு மொழிந்தேயின னும்வசனி பர்ஹுறபீபே
தோராதவு மக்குழுமைச் சூழ்ந்தவு முக்கு
மோராகிய நலவாணதி யான்கண்டனை னென்றார். ௬௱௨

நீர்கெந்திடு குவலீதிடை நிலைதானுற முன்பின்
னூர்நின்றது முளதோவிலை யரிதாகிய தலமென்
றோர்வந்திடு மிமைபோர்சொல விறசூல்முக மதுவின்
றிசொன்றிபு றுகிய நபி திருமுன்பினி னின்றே ௬௱௩

இபுறுகீமன் னபிகாதுற விறசூல்முகம் மதுநேர்
தவறுதசலாமோதினர் தமுமம்மது மொழிந்தார
புவிராஜாமொழிந்தேயுயர் புகழ்மோடுற விளக்கக்
கவினவாயிந் நாலேயிரு கண்ணுக்கிடை முகதி. ௬௱௪

கண்ணுக்கிடை முத்திக்கொடு கவலவாரிபு றுகீம
நண்ணிநதிக நபியேயுயா நல்லாமிது சாமென
றெண்ணுக்கது மகனேநல விஞ்சேகிய மெனமேற
வண்ணைமந்தா நபினூர்முக மதுவையபுகழ வாசே. ௬௱௫

செல்லார்குடை நிழல்மீதிடை நிஜமேல்வந்த பவசே
பொலலாபுகழ் நபிசேனைமுமகசூம்முமந் தோர்கத
மெல்லாநல வுபகனடனை மேந்தேறபளி யானுள்
நலலாரிபு றுகீம்பி நபிரூமொரு மொழிவார. ௬௱௬

பின்னுள்வந்த நபி யொளிவைப பிரகசணை யெழுகான்
மன்னுஷ்றும் வைகவப்பினைக் கைபற்றுலக்த வூறை
முன்னாற்பிற கண்மாயவந்த முறுவாளவ மேதீ
மெனனுளளவை பிறறகண மியலபாய்வந்த வீசே. ௬௱௭

கோதறநப நபியே செறி குறையாதும தாயி
ஆகந்தயு வபபாயிறைய யவைசெயயும் தினமுன்
மாதுற்றிடு ரணடாயிரம வருடபமசற கபபா
லேமெநாபயிலி வை ஹுஜ்ஜாக ளிபாஞ்செய்கிறமென்றார். ௬௱௮

கலித்துறை.

நீக்கமெழு பதினூயிரர்வானா நிரைநிரையாய்
முத்தொளிர பளிங்கைச் சூழ்ந்த தவாபு முயன்றுசெய்வோ
மித்தலமீது மொருநா ளிடையின்றி யெய்திவர்கோக்
கதற்சன ருட்பாடு வாறேழ்ம பிணிகதுக பாபமட்டே. ௬௱௯

எழுவான்கிறப்பு-முற்றிற்று.

நரகத்தியல்பு.

சந்தவிருத்தம்,

மறுமைப்பதி யளவாகவில் வண்ணம்வரு வோமென்
றறமொய்த்திடு நயினுரொடு மடல்வானவர் சொனபின்
பிறைபைப்பிளர் திட்டோரிட புறமாழ்விழி நோக்க
மறமொய்த்திடு கனலொன்றொரு வரோர்தமைக் கண்டார். ௬௱௰

கனலாலுட லுளவானவர் கதறாவொரு குரிசா
சனமீதினி லிருந்தாரவர் தங்குந்தரி சகலம
வனமேலற றருநீண்முகம் மதுவாகிறின் வருடங்
கனமாயிர வருடத்தொலை காணுமென மொழிவார். ௬௱௰௧

தளிருற்றெழு மாயீதிலை தனையெண்ணிறு முகிலின்
றுளிமித்தனை யெனவெண்ணினுந் துகண்மண்மலை யெனினுந்
தெளிவுற்றிடு பெருவானவர் திருமுன்புகை கருமம்
விளக்கொடு செயுமவானவை யெண்ணத்தொலையாதே ௬௱௰௨

எண்ணத்தொலை யாவானவ ரெழுவம்பரு மய்வன்
கணைத்தன முடையோர்மிகு கனெஞ்சர்மி டிக்கர்
நண்ணிற்பவர் பேரேதிறை நன்றிக்கட லுடைய
விண்ணிற்ஜபு நயிலேலெயன வேதரம்பர்வி ஞவ. ௬௱௰௩

தழலாலுட லுளவானவர் தமபோரதென் னெனவே
யழலாகிய நரகுக்கதி காரஞ்செயு முன்னி
நிழல்சாவு மரிதாகிய நெறிசேர்முகம் மதுவே
மழைபோலருள் கரபேயிவர் யாலிக்கென மொழிவார், ௬௱௰௪

மாலிக்குத னக்கேசொலும் வனமானச னாமென்
றாலிக்குறு மாமன்றனை யமரர்க்கிறை யேவப்
பாலுக்குறு மொழியுநபி பதமானச லாந்தை
மேலுக்கிர மாயோதினர் மெய்த்தீயம ரக்கே. ௬௱௰௫

நபிவிண்டச லாமானது நரகுக்கொரு முன்னி
செவிசென்றிட வேயுத்தரந் திக்கென்றுரை யாமற்
சவிபொன்றமொழிக் காரது தன்றற்சபு றயிருன்
கவிதக்கிய விதமாவிறை றபிபாமிவ ரென்றார். ௬௱௰௬

வேறு-சந்த விருத்தம்,

கலைகள் கற்றரயி தம்மையிருகட் கடையுறத்
தலையெடுத்தவர் விழிக்க நயிதம முடலெலா
முலையி விட்டமெழு கென்றிருகை காலுமாவா
வலையி லுற்றவிள மஞ்ஞையென வாடிமெலிவார் ௨௱௰௭

மனமயங்குவது கண்டமரர் மாலிக்குரைடன்
கனலுமிகா லுந்திவளா காயமுடை யிரதியையுமீ
ரனல்கொள் கண்கள்கொடு வச்சமுறப் பார்ப்பதியல்போ
வெனவொ ழிந்தனர் நகிக்குளமிரங்கி யியல்பாய். ௨௱௰௮

வள்ள லெங்கணயி சொலவர்வரு வானருடன்யா
னுள்ள மஞ்சியுநின்றபடியிப் படியெனில்
வின்று பெந்த னும்மந் திவர் விழிக்கெதிரின்று
வெள்ளல பட்டவர்க ளெப்படிய யங்கு முழுவார். ௨௱௰௯

என்று வள்ளலுமந் தோரவர்க்கி ரங்கியயர
மன்றல் சேரஜபுர யீழுடன் மாலிக்கு சொலுவார்
வென்றி சேர்கயிநம் மிக்கவுமக் கோர்க்குதரகத்
துனறு கட்டிலொரு தட்டிளது கூடு செயவே. ௨௱௨௰

என்ன மாலிகரு மிடற்றினின் மிகுந்த குரலாற்
சொன்ன வாழுமொடு நந்தயி சுரர்க் கிறைவரோ
டென்ன பாவமது செய்திடுகி லெங்க ளுமக்கோர்
துனனை யாதிர கதத்திலொரு தட்டி விடுவான். ௨௱௨௰௧

மிடைய தன்றிவலி யக்கொழுகை விட்டவருமே
யுடையவன் றனைம றப்பவரு மூறு மதுவுந்
திடையு மவஞ்சருமி றிப்புமுலனுமின் முயல்வோர்
கொடிய நஞ்சரவு ணக்குலைவர் குழயி கனிலே. ௨௱௨௰௨

அங்கு நிற்கையி லெழுங்குரல் செவிக் குறுகலா
லிங்கு நின்றழு மியற்ககனர் யார் சொலுமெனக்
தங்க மஞ்ஜபுர யில்சொலுவர் அரபகயியே
யங்குவானர்க ளகற்றுமி யழுமகுரல்களே ௨௱௨௰௩

இம்மத் தானசயி யேபுவி யிருந் தருணேதும்
மும்மத் தோர்க்கத ரிரங்கி யழு மோசை யிக்கென்
றமயிற் குழுமமழு தாரழுத தம்ப ரயிபா
னமமைத் தானுடைய நாயகனு நீல மயிருமே ௨௱௨௰௪

ஏகனேவுமொழி யெவ்வணை யிறங்குநபிபான்
மாக மேவுநபி யேயும துமர் தவர்கடா
ஞந யேவுலகி னற்றொழுகை தன்னை வழியப்
போக விட்டவர்க டன்னைநா கப்புவி யுளே, ௪௱௨௫

ஓது மாலதி லுள்ளவர்க ளிறகொடிய தோர்
தீது றம்பெரும தாபுசெய்து விற்பன் மதுவை
பேதை யாலுண வுமைக்கொடு விலக்கினவ தற்பின்
கோத டுத்தமது வுண்டவரைக் குப்பி தனிலே. ௪௱௨௬

தாழிசை விருத்தம்.

முன்னிரண வொடுகைப் பொடு முழுதுமமுடி நறக்காய்
வென்னீ ரையு முணவித்துற மிகதோவுகள செய்தே
வன்னி சொரி யுநதேனொடு மலைநாகமு துடனே
யெங்கே வலசெய் யாரைக்கொடி மிங்கேவதன செய்வேன். ௪௱௨௭

புகையாகிய நரகே யுடல் பொடியாய்ப் பதி லக்கம்
வகையானவ தாபே செய்வன் வகைகேண் முகம் மதுவே
மிகையானவை யுவா னதை விலக்கின் றதின் பின்னே
பகையா னவனேவே செய்தப்படி சங்கநு முகம்மதை. ௪௱௨௮

சீராய் வருநரகத் துள திரட்ட னொடு பத்து
நூறுயிர பேதங் கொடு கோவானவ தாபு
மாறு வகை செய்வே னென வல்லா னெறி வரலாம்
வீறுகிய நபிநேர் வரும் விண்ணோர் நூறன் கேட்பார். ௪௱௨௯

இக்கப் பிழை செய்தோர் பிறு மியல்பாகிய தவுபாச்
சித்தித் திவா செயி லோனெனச் சிபுரீலுலை செயவார
வெகதிற் றிதி நரகக்குழி மீதே யிவரை அல்லா
வுத்தித் தவ தாபே செயவுற வெட்குவ னென்றார். ௪௱௩௰

மீண்டும் மவர் பட்டோலையை விரிசிய னென விறைபோன்
றூண்டும் முகம்மது பாலொகி தான்விட் டபி னபிறு
ராண்டோன் ஜிபுரீலை மிக மன்றுதிம தாபு
மீண்டுங் கன னைகற்தனை யாண்காணு மதற்கே, ௪௱௩௧

மாவின் கொடு சொலுமென் றபின் வானோர் சொல மாலீக்
காவிற் றிடு கர்கப்பெரு மறை பூட்டிய பூட்டிற்
சீலஞ் கொடு கவிமா மொழி செப்பித் தமதுகையா
னீலப் பெரும பூட்டைத் தொட கெட்டுப்பூட் டகல் றிடுமே, ௪௱௩௨

கலிவிருத்தம்,

அங்கிசெரியுங்கக வகன்றபொழு தக்கணை
யொப்பகிறா கக்கறுணைத போலவுறல் கண்டே
யிங்கிக மெதனைக்கருதி யேவருக கோவென்
றெமகன் ஜிபுரீல்சிறகி லேபொதுங்கி நின்றேன். ௪௱௯௰௧

நின்றாரிபு ரீலொரு கிறக்கினன் விண்ணோரா
நன்றுகந கதைசைல்சொ ரிந்தெகிரி டாமல்
வென்றி கொண்மா லிக்கொடுவி ளம்பியமர்த் திரென்
றன்றுகபி சொல்லவிற்றோ ரக்கவர்க்க ளைந்தார். ௪௱௯௰௩

வெக்ராகு முன்னிமேபதிர் வெம்புநா கத்தை
யிந்தாக மேயனையு மென்றவாமர்க்கக
தன்னாகு சன்னையுபர் வள்ளனபியல்லா
வுன்னுடைய மாலமெவ ஞாராகுட் புக்கார்,

அங்குநர கிற்சிலரை பபாலகுடி கண்டார்
தங்குமுக டொட்டலை நடிந்தவு நட்டைப்போற்
பொங்குதமுல் கட்டியைப்பொ சிப்பர்கள்பொ சித்தால்
வெங்கனல் பவன்னைவழி வீசிபிற்ற வீழும். ௪௱௯௰௬

இங்கிவர்க ளார்செனுமெ னச்சபுற யீனோ
டங்குநபி ஞர்முகமய துன்பிறொடு கேட்கச்
சங்கைகொளை நிங்கல்முற மன்னைமிக வம்பாய்ச்
செங்கையைவலி யாறபறிக்கு நின்றவாகளென்றா- ௪௱௯௰௭

பின்னுநர கிறசிலாமெப ருக்கிடும்வ யிற்றோர்
வன்னிமுகவ கிற்பட்வ் ருகயியிருப் புண்பா
ரன்னவர்க ளாமொனட்டயி னைடார்பதி சொல்வார்
தின்னநினை யாபாலினை கின்றவர்க ளென்றார். ௪௱௯௰௮

வேறுசில பேரெரியும் வெகநரகு தன்னி
லூழுகவை தின்றிடுவார் நற்றசையை விட்டே
கீறுமிவ ராரெனதநன் னேரிழையை யன்றிச்
சீறிப லனுக்களபல செய்தவர்க ளென்றார். ௪௱௯௰௯

பேசுநர கிற்சிலர்பெ ருக்கதலை யைக்கீ
யாசபிபில் வைத்துறவ ளைக்குமது கண்டே
மாசினைய தெதயிம்ம னித்தரெ வரென்னத்
தேசமிற்கைக் கூலிபற்றித் தின்றவர்க ளென்றார். ௫௱

எண்ணுநர கிற்சில ரிடுக்கமுட னேதீக்
கிண்ணமதி லேதழற்கி ளாக்கெழும் வெந்நீரை

யுண்ணுவர்க ளங்கதனை யூட்டினக ரசதாற்
கண்ணொழிமு கத்தசைக மூமுதனில் வீழுர. ௪௱௪௧

வள்ளயின்று கச்சசைவ ழந்து விழுமோவாசா
வின்றெனெடன வேகமிக்கு விண்ராக நடைபாரா
கள்ளமனை சாலிவர்க டற்புயிபி டத்தே
யுள்ளமழியக்களத்தை யுண்டவர்க ளென்றார். ௪௱௪௨

பொங்குகனை மிரியிடை பொழிநது மோதா
நின்றிவால லாவநுநு பெலலை பு டைபார
மங்குவில கமறவிர மரணிடமே டியபார
சவையுடனே யிருக்கு தாபபழக் கொயாயார். ௪௱௪௩

* வேறுசில ரங்கைபவை விளக்கரகு கன்னிவை
மாறியிரு கைதனைய வைரநதுழகக கட்டிச
சீறிவரி கின்றகருக் கிடங்கை ருான்று
நீறுபடு மவைகயவை ந்ர்சொலுமி னென்றார். ௪௱௪௪

இத்தமட வார்க்கு டனமைமயது குன்றி
வித்தைநசெறி மேனியெழில் வேறுபடு மென்றே
சந்ததிக னகிருநவரை புதியாத
வந்தமட மங்கையாக ளாமெனவு ரைத்தார். ௪௱௪௫

வன்னிகர கிறதிப டதமையரக டமனிர
சென்னிமுடி யெசகரக வதிமெது றாகவிக
கன்னியவய நாபுரசயக கணகறி தீல
யெனவயுறு மெசபதுமினி றந்தவாக ளென்றார ௪௱௪௬

தந்தலைவ ரணறிநெறி காமசலமுற றுமா
குநதலைவா கனனிலகு கூாவிழிகள காண
* மென்மலைவி ரிதகமற மினைவிவனொன் றுபா
மனமலைவ ரொகணைன முகம்மதொடு சொன்னார் ௪௱௪௭

வேறுசில மங்கையாகள வேதனைமி குத்த
காழுதனி லேயவர்க ளுவதனைத் தூக்கி
நீறுபட வேதுறுகி நீடைகடைக் கண்டு
ளாறுபடு மிகதவலவி யார்சொலுமி னென்றார். ௪௱௪௮

---

* வேறுசில்மங்கையவா - மதலைக்குமு துடடா மஙகையாககு மறைவிதிபலசேது வாலுமுளளனவா இஙஙனநாயகர் - நரகத்திறகண்ட மஙகையாது, எண்ணத்திறல் வேதனைப பட்டதென்றுகொளக.

* மெனமுமு - இவவெதுவையின வெதுவை.

ஏவுநரி யேயிவ னொழிற்கணை வுனைத்தா
ஞவுகொடு பேயியுக லந்திசமு மூன்ல
கோவுசெயும் வள்ளிவெண வாருயிரு வின்றோர்
மூவுலகு மெனணியமு கமமதுக் குனாத்தார். (சசச)

நீலநா கிற்கில நெடுங்கண்மட வார்கள்
மேல்தலைகள் கிழிலுற வேதனைய டக்கண்
டாலகயி லானிலம ரர்க்கிறைவ னின்றன்
ஞாலமதிற் செய்பிழைமா மக்குனாசெய்வீரே. (சருய)

மனைனுலகி லிக்குமட வார்கள்புரு டன்சொ
லண்ணியவ னேவலி னடக்கிடுவ தின்றி
யெண்ணியவ னேவலை யிகழ்ந்துதிரி கின்ற
புண்ணியம றந்துவிடு பூவைவர்க ளென்றார் (சருச)

அங்கிரா கிற்கில நூங்கண்மட வார்க
டங்கடகை யைக்கடிக்குந் தாணருந்தல் கண்டே
மங்கையிவ ராவ்ரனம ஞளைன்றி மற்றோர்
தங்கள்புரு டற்கழுது காட்டினவர் தானே. (சருஉ)

சந்த விருத்தம்.

முன்னெருத்தியின் முடியைக்கொடு முதுகால்கா மொடியப்
பின்னற்கொடு கட்டிக்கூழல் பெருகவேவளர வுடனே
தூன்னக்கிடை கொண்டேயுடன் சடவேதனை படலால்
வன்னிக்குரு முன்றுவெலு மடவா ரெவரென்றார். (சுருக)

கலி விருத்தம்.

வள்ளளாயி யேயிவர் மகப்பெறுமு மூக்கு
முளைகயி லுக்குமுழக கொள்ளுவிதிக தானும்
வெள்ளமதின மூழ்குவதைக விட்டிறவி ருந்து
வெள்ளல்படு மயகையிவ ராவெமனவி சைத்தார். (சுருச)

கலிச் சந்த விருத்தம்.

வட்ட மாணகர கிற்கிலமடக்கையர்கள் கண்
கெட்டு லுமைசெவி டாயமுல்லி மூர்க்கெுவியு நீள்
பெட்ட கத்திடையு முன்றுபெருக கக்கணர்தல் கண்
டிட்ட மாகவிவ ரேதுபிழை செயதவ ரென்றார் (சருரு)

கள்ள மாகிய லனுவிடைச லிக்க கொடிய
பிள்ளை யைத்தனது கேழ்யாபெ றுபிள்ளை யெனவே
விள்ளு கின்றமட வாரகளிவ ரெகுமெனவே
வல்ல லாகியமு கம்விகொடு வானவர் சொல்வார் (௬௫௬)

எங்கணுயி ராகுமெழி லார்முகம்ம துவுந்
தங்குபுக ழைம்பொனினைத் தாநோக்கிப் பங்கச்
செருமரவு கேட்கன்பொன்னை தாரு லையுண்ணும்
பெருநாளைக் கண்டார் பின். (௪௫௭)

சந்த விருத்தம்.

ஓடைநா விற்சில வுடற்பெரு விடெக்கென வுமிழ்ந்துவிட நாவும தகண், டேலெவு மாலைகளி லுர்ஜிபுற மீலுடனெ திர்க் கிவர்யார் சொலுமெனக், காடுள்வய மாவிடைவை யவிவிடு கிவறநகை ற காகவழி வீசுபியே. யீடுபட இன்றவிவர் சோழிலுகு ருண்ணிபி யமயினவ வென்றுரைசெய்தார் (௪௫௮)

மாசகண்மீ ருக்கவர்க ளிற்சிலமை னித்தர்கண்மலைத்தலைப லைந்த விருகால். விசுவையு டற்செயு முப்பவைக லாக்கனவில் வெந்தெரிதல் கண்டு நபிநா யகினியி னுற்றவமைர்க்கிறைவ ரேயிவர்களார்சொலுமி வென்னவுலுவோ டேசெயும்வ ணக்கமதை விட்டுவுலுவானதையி கழ்ந்திமெம்மானிட சென்றூர் (௪௫௯)

விண்ணவர்க வித்தகர கிற்சிலம னித்தர்தம்பி குத்தமுடி யிற்கரியதோர், கன்னிணிவென ருப்பதுக னைகவெனை னின்றெரிதல் கண்டிடுவர்க ளார்சொலுமென, மண்ணிடைய டித்தெரிவ தின்றிகடைசெய்தி டுமுகம்மதெனும் வள்ளனபியே. இக்கொடு மேயவனி லேநிறைபிலேசதிகள் செய்தபெரும் பாவிகளென்றூர (௪௬௰)

நீணியக ழுந்தகை கிற்சிலம னித்தர்தம் மிர்ந்கமுலகிற்பெரு தெருப்பாணிகள றைந்தெழும தாபுபடற கணைவீசி யம்புவியிலேயிவர்கள் செய் வினைவக ளேதெவ விளம்புமென வேவெளியில் விண்ணவர்க ளுகுரைசெய்வார் பேணுநல மெட்டவர்மு கம்பெறப் பொய்ச்சாட்சிசொன்ன பித்தரிவ ரெனவுரை செய்தார் (௪௬௧)

வெண்பா.

சேர்ந்தவெங்க ணும்மக்கிற் றீதியினங்க டங்களையு
மாந்தர்களி லேபொருந்த் மாண்குலையும் - காந்து
நரகுதனி லேயிருந்த நான்கண்டே னென்று
விரகுயி சொன்னார் விழித்து. (௪௬௨)

அந்நாகி லுள்ள நகாவையெல்லாங் கண்டிதற்பின்
மன்னுநயி னார்மு கம்மதுதா - முன்னின்
றெழில்மிக்க வேழா மியற்ககனோர் தம்மைத்
தொழுவித்தார் பின்னே தொழ. (௪௬௩)

வள்ளமெருழி வித்ததற்பின் வானவர்கோன் வள்ளலைக்கொண்
டுள்ளங் களிகொண் டியாவே - மெள்ளவெழுந்
தாரங்கே நின்றெழுப தாவிரமா நல்லருடத்
தூரங்கொண் டேபறந்தார் சூழ்ந்து. (௪௯௪)

கைரத்தியச்பு - முற்றிற்று,

———(*)(*)(*)———

சொர்க்கச்சிறப்பு.

கார்மேவு நீழல் வாவிபுனைமங் கொலியிலென்லோ
சேர்மேக மொன்றாகுமே கொலிவிளறு - மார்மேக
மொன்றாகள் வானப்பூமி மிகோ றுலகடைப
நன்றாயுண் டெனருமாதி, (௪௯௫)

அந்தவொன்னே மேகமக் கடையருகே மிக்கேற
சிக்கைகுவெள்ள மான முரிப்பினுக் - புந்தி
மருளநனை நீக்கு முகமலரும் கொடைசேர்ட
ரிருளருகு சென்றுமே. (௪௯௬)

அக்கவிரு ளிற்கண் காரநலம் நீள
முந்தி மொழிந்த முகிலவமாம் - வந்த
விருளகளைக் கண்டே யியலப் புதுமை தானென்
றருணபியுள் ளேநினைந்தா ரங்கு. (௪௯௭)

வானோருடருசுமலை வண்ணாரு பொற்பதிமன்
னீனாரும் வாரி யெரினைய் ரின் - தான
மிடங்கொற்ற பல்படைப்பு மிவ்விருவிற் குள்ளே
யடங்கிற்றே வென்றுநினைத்தார். (௪௯௮)

தானமதி னின்று தனிக்கோ னருட்படியே
நினைவர்கள் போற்றுஞ் ஜிபுரீனும் - ஞானபரன்
மக்கத்திற் கெட்டிசைக்கு மன்னுமுழ கம்மதுவைச்
சொர்க்கத்திற் கொண்டுசென்றார் சூழ்ந்து (௪௯௯)

சொர்க்கப் பதிபுகுந்து சுற்றித் திசைநோக்கி
மெற்கமற வாழுமந்த விண்ணுலகம் - வற்கமுறு
மேழுவா னேழுபுவி யிப்பரப்புண் டென்றதிலே
வாழுவார் சொன்னோர் மகிழ்ந்து. (௫௱)

களிவீசும் பொற்பதிக்குக் கால்கிளர்ந்த திக்கி
லொளிவீசுங் கட்டுகளுள வன்னதே - வெளிவீசு
மொல்லொருகட் டின்தொலைதா னேதிலைந்து நாட்டைச்
செவ்விவழித் தாரமென்றோர் சேர்ந்து. (௫௱௧)

பொற்பதிமேற் றட்டிற் புகாரிப மாளிகையு
மற்பயிலு மின்றமணி வாசல்களும் - பற்பலவு
மொண்ணிதா யோங்கி யொளிவிடுகின்ற மாய்விசும்
வெண்ணியா லேபடைத்தான் வேர்த்து. (௪௭௨)

தாமமுறும் ரண்டாக் கட்டவைக ளுள்ளதிலே
மாமணியான் முத்தான் மரகதத்தால் - சோமன்
கதிர்போலே வேயிலங்கக் கண்டதுடுச் சொர்க்கம்
அதிலென் றுரைத்தா ரறிந்து. (௪௭௩)

ஆங்கிற் சிறந்த அதிலென் றுஞ்சொர்க்கமதி
லோங்கு மொருவருவி யுண்டெதே - இங்கே
யுளாய மறுகவர்க்கத் தோடருவி யர்த்தக்
கரையாற் றிலேபருத்த கால். (௪௭௪)

ஆங்காரஞ் செய்யும் அதிலென் றுஞ் சொர்க்கத்தைநட்
பாங்கான வெண்ணைப் பளிங்கியா - லீங்கரம
ருதிமணர் கஸ்தூரி கல்லங்ப ராமதுறு
பூணடுதேறுங் குங்குமப் பூ. (௪௭௫)

பூமணஞ்சேர் சொர்க்கப் பொருப்பாதுகல் - தாரியா
மாமலையிற் கற்கண்மூத்து மமணியாங் - கேமலையிற்
கட்டின்மணி முத்தினுங் கால்களைவ ரத்தினத்தால்
விட்டிலகு மேயொளிவுமேல். (௪௭௬)

பின்றருங் கட்டில்களின் மேல்விரித்த மெத்தைபசும்
பொன்னு விரத்தினத்தாற் பூவாடை - பன்னொரும்
வீசுகின்ற பல்வணியின் மேற்படியின் மிக்கதெல்லா
மாசகன்ற முத்து மணி, (௪௭௭)

மாறுமலோமெம் வரிசையாற் றின்புலலே
வீழும் பனித்துளியின் வெண்மையா - தாரு
மடிக்கரும்பின் றேனி லறவிலித்து ரானக்
கடிக்கமழு மென்றார் களித்து. (௪௭௮)

குருகுவீற்கும் பூம்பொழில்கள் யோதுகளா யோராத்
தருகுலிற்குஞ் சொர்க்கபதி யாமறெல்லாம் - பெருகுவித்த
மோய்க்தோட லன்றியே யொளிருமுத்து மாமணிமேற்
பாய்ந்தோடு மெங்கும் பறந்து. (௪௭௯)

மன்றல்செறிந்து மங்காப் பசுமலைத்
தென்றலுதிர்த்துஞ் செழுஞ்சோலை - குன்றுமொளி

மைப்பொன்னி றாலே மழுவிலங்குஞ் சுற்றுமதிற்
செம்பொன்னி லென்றார் தெரிந்து. (௮௰)

பூமலர்க்கள் வீசப் பொலிந்திலங்கு மூக்கிரிகை
பாமரர்க்க ளெல்லா மரகதக்கரத் - தோமிலங்குஞ்
செங்கனியன் வென்றமையாற் சோதக் குருவிலந்த
வங்கமிருஞ் சொக்கு மிகமையாம். (௱௮௧)

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

அரகர னின்கனி தேனிவி னிக்கும் தும்பனி வெண்மையதாய்ச்
சக்கைவெ றுக்கிடு மெண்ணெயி னுட்பட ஆணம குக்கனியுட்
டக்குப ருப்புள தோவிலை யின்றுத முக்கிலை நீமைதேர
வெக்கை முழுப்பனி ரண்டினை தெள்ளுதி ருத்தவு னைக்குணரே,

சுக்கம முக்கிரி யக்கரு வேருநொ டக்கிறு னீப்பணர்பட்
டிக்கு முழக்கொண கிக்குற நிற்குழு றுங்கனி தேமயனர்க்
கக்கர் சேர்விய தொடர்புவ லைக்குவ ருக்கனி யைத்துரவே
வக்குய லோடு பழுக்கில வக்கின மைப்பழு மொன்றெழுமே

அங்குள பண்டலை யின்கனி தாவெறு வயிறிய சாடிகள்போற்
றொங்கையி னிற்றிடு மாதுள மென்கனி கூறிய முந்தகிறைற்
சங்கைய தின்சுவை ரக்கம கப்பள ரானனி யுக்குநிறுன்
வெங்கதுவிச் சுவி யிறுவிம ணம்பல வீசிய மாமணியால். (௱௮௨)

வேறு கலிச்சந்த விருத்தம்.

அண்டர்பதி யின்றுகிலை யின்கலனை செம்பொனொடு ருத்தாக மாமணியிற்றைத், கண்டனைய தேனருவி பாலருவி நீருருவி கள்ளருவிதா ரைருவியுக. கண்டலைவ ளர்த்துயரு மாளிகைக மேடகுமிலை சாடல் கொடி சேடிவருமென், தெண்டிசையி லங்குபுகழ் யார்கண்டி விலைவ ழிபெ செய்கணையிருரை செய்தார். (௱௮௩)

பாவரினையு யர்த்தல முப்புரிசை யும்பெருகு வானிலொளி ரத் திலைமதா, நீரியவ ருங்கைகை மாவிரச தங்கிகாமிநி றத்துடனை மைத் தனைநல்ல, வீழியிசம் மங்கையனை யெம்பிறைவ மைத்தனன்பி குத் தவழுக லவர்கள்வெய்ந் தோழியரு டன்றரள மாலிய டங்கிநிழல் குழ்நாவி ருப்பர்தினமே (௱௮௪)

சந்த விருத்தம்.

இலகிய மடமயி லிவர்களொவ் வொருதிக ளொழுபது வகைக ளைறசேர்
நலதுமிலணிவர்கள் பலவகைகிறபெழுகை றகொளொவ்வொருவகைசேர்
கலையம் தெழுபதொ டிருபது வகைபல கதிர்விடு மிகவுருகே
புலகலை தனிலொரு கலைபுவி வரின்மறு பதியள வெழுமணமே.

வேறு கலிச்சந்த விருத்தம்.

வாசமிகு சொர்க்கபதி மாதர்பணி முன்னை முனிவன் வனிதையுறை
விப்பகுதியோ வாசனியி லுற்றசனி யாகவிரு விப்பிரமை யாகிருவி
னித்கரிய தாகும். பேசியமை மைந்தகனி வாவினை விசித்திரமிலை பேர்செறி
யு வர்க்கடவியின, யாசிவிக சிதறவிடு மெய்வெரு வரக்க ளிதைய
யாழ்கடவி ளித்துவிடுமே. (௬௮௭)

காரணிதை மைதழியரி லோர்மகளிர் பித்தமுணிய வானிலடைகரித்
தமைழில்சேர், போதணிவு ழிக்கடைமொ டேடுகலைய வெட்டிவிரிநு
யிலையிழித் திடுதலோ சிரணிமுகத் தொளிசி றுவிவ்வுல கத்திசைக
ள் சோமதி கெட்டுமுழுவார் காரணிகு ழற்பெண்ணமு தாலவணியுற்
றவர் காதல்கள்பெருத் தழிவரே. (௬௮௮)

வெண்பா.

மின்னிலங்கும் பொற்பதியின் மேற்றம்பல் வாழ்வுசனு
கன்னலமுங் கண்டறற்பி ருடியே பொன்னிலங்கும
பூவிலைசேர்கபிலைப் போற்றுவலி து மதுநல்முத்த
னாவிலை கொண்டுசென் றார் காண் (௬௯௦)

வேறு-சந்த விருத்தம்,

அக்கவி லக்கைகம ரம்பொன இன்பணை றந்திமலிந்கொளியோன்
முர்திமி லங்கிய தண்டமா ளங்கடன் முற்றுமெ றூடுதுகிரா
லுக்கிவ ளர்ந்திடு கொம்பதி லொன்றிலு யர்ந்தது மல்லிகையென்
னைத்தனி சொன்பதொ டைந்தின திகைதயி கழ்ந்திட நின்றதுவே.()

எழுபத் திலிலுள கெனவுற மொழிபவ ரிறையருள் பெறுமிறகுல்
பழுதற லொருவிலை யிடையுள வெளியது பதிமெலவ் வளவுளது
மெழிலுட னிருபதொ டிருபது வருடம தியம்மொடு செலுதொலையா
முழுமர மதிலுள விலைதரு மொளிமயின் முதுகுள வெளிநிறமே. ()

வெண்பா.

கோமே தகத்தாற் குதாமைத்த கொப்பினிலை
மாமேவு பச்சை மரகதக்கா ம்-பூமிதி
லுடலா குட்டுமையா ரோரிலைகொண் டிப்புயிலை
மூடலா மென்னுர் மூயன்று, (௬௯௩)

ஓங்கி யெழுங்கவிலைக் கொவ்வொன்றுக் கோர்மலக்கு
நீங்கிலென வெண்பனிபோ னிற்பரோ-பாங்கோ
கொழுமதிசேர் வானர்நிறை தோன்றியவர் பச்சை
முழுமதிபோல் விசமுகம், (௬௯௪)

பெருகவொளி வீசும் பெருக்கமுடி வானோர்க்
இருபுயமு நின்றங் கிலக்குமே-யொருபுயத்துக்
கோர்புயமோ ராட்டைவழி புள்ளதெனை வேயுரைத்தார்
தார்புயத்தின் மேவுகயி தாம் (௪௧௫)

துனியாலை மூடிக் குளிர்க்கவிலை மீதே
பனியாற் படையுறுநூம் பற்செல்லா-கனியாக
வொண்ணையுங் காத்தி லோர்கடியுண் டத்தடிதான்
வெண்ணிலா வீசும் விரித்து, (௪௧௬)

திங்கண்முக வானர் திருநெற்றி யின்மீதே
துங்கமுற வெவெழுத்துத் தோற்றுமே-தங்கச்
சிறுதத்தில் முந்தறாச் சேர்ந்தவர்க ளென்றே
குதறத்தி ணுமிலை குறித்து, (௪௧௭)

ஒன்று மிலங்கை புயர்க்கார் கனிபசுந்து
ஆங்குமொரு மாமலைபோற் றோன்றவே-பூங்குரும்பின்
றேனுலா வுமகனிக்குச் சேர்ந்தகொட்டை தானிலையேழ்
வானெலாம வீச மணம் (௪௧௮)

மண்டலிகர் போற்றுகயி வாழ்மாத்தன் டாம்புதுமை
கண்டவிது மிக்கக் கருங்கோன்-பண்டுசெவ்வி
பாலைமறி யுண்ணப் பலருக்கு மம்மிருகு
லாலகயி லைப்பிரித்தா ரன்று. (௪௧௯)

பஃறொடை வெண்பா.

எம்மைப் பிரியா வெழில்சிபுரி லெங்கெனவே
நம்மைப் பிரியா நயிபிறகு-நம்பிருகண்

கொண்டோர் திசைநோக்கிக் கூர்க்கவே பார்க்கவுங்கே
கண்டார சிபுரிலைக் காவகங்க-ளுண்டா

முறுப்பெலாந் தாதெறுகின்றி,புன்னம் புழுங்கி
மறுப்படாந் தசுபிகு வாழ்த்தி-யுறுப்பில்லா

அல்லாவுக் சஞ்சியல ரங்கந் தெழுங் வியர்வு
நில்லாமற் குங்குமச்சதை நீரிலே-மெல்லக்

கரைத்துவி டும்புனல்போற் காலெழுகு மென்றே
யுரைத்தனரெல கோமா னுவந்து (௫௱)

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

வியல்வாறுமொன் றிபுரிலுடன் வினவாவெதிர் நபிறு
ரியல்பாஞ்சிபு ரிலையில வொண்மைபிரி வதனே
முயன்மாதிடி மதியானன முமுடையசைமை யுடையோ
னுயர்வாழ்மர மிதினமேல்லா வொண்ணுதென மொழிந்தார். ()

இவ்வெவ்விடம் விட்டந்தாரீமேலிறை யொளியாற்
பங்கம்பட வெந்தேகரி பமிசைமின்ன மொழியு
மங்கத்துலை நபிகேட்டுள மறவும்பய முறலாற்
றிப்பாங்கஞ்செறி சிபுரீவிற கூறன்மனந் தேற. (௫௨)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்,

தண்ணெ மூன்றுணை கெஞ்சினைச் சிகறகொடு தடவிக்
கண்ணினி லண்டுடை மூக்கினல் வகுமதே கண்பதவி
பெண்ணை யின்றியின் கெய்தின விருதயத் தச்சு
மண்ணை யில்லையென் றமரர்கோ னவின்றனர் நயந்தே; (௫௩)

வரிசை யாயுமை யுயர்த்திறற் றகுதிகள் வருத்திப்
பிரிய மாகவே யும்மையின் கழைத்தனன் பெரியோ
னரிய நற்றுணைச் சபுறமீ லுனைத்தமி ழுதி
யுரிய நக்கமிக் குளம்பயந் திகவதை பொழித்தார் (௫௪)

அன்ன காலையி லதிருயோர் சத்தமாங் காரர்
மன்ன னேயென அபர்ஹமீ பெறுமுகம் மதனை
மின்னு மிவ்வொளி தனுலுற மூழ்த்தியித் திடுமென்
றுன்னு முன்னுணை ருபமிறை யோங்மொழி யோரை, ௫௫

ஒளியின் மூழ்கிடு நபியையென் றுடையவ னேவற்
றெளிவு பெறநிடுஞ் ஐபுறயி ரிருவிற கூறன்
அளிக ருந்தொடை யணிகழுக் கொலைகையும் பிடித்தே
வெளியில் வாதவெவ் வெளிதனின் மூழ்த்தினர் வேகதை. ௫௬

வேறு-விருத்தம்.

மூங்கிய நபிமுன் னேவன் முயன்றிடும் வானர் நல்வ
ரிகிதை மாக வந்தே யேற்றனோர் கேந்த னுயந்
தங்கிய பசுந்த சிங்கா சனமதைச் சுமந்து வந்தா
ரங்கதி லேறை வெய்யு மப்பினி விண்ணாகதுசெல்லும் ௫௭

வெண்பா.

அம்பிலே மிகவிரைந்தே யாசனமங் கேயெவர்க்குந்
தம்பகயி ரவனைத் தான்கொண்டே-நம்பவல்லோன்
வெள்ளொளிய லேயமைத்த மிக்ககட லொன்றருகே
புள்ளினைக்கொண் டேகும் புரிந்து, ௫௮

விரிவான் கடலினிற்கும் விண்ணோ ருடைய
விருதோ ருக்குண்டோ மிடைதான் பெரிதா
யறைந்தா ரவாபெரும்புள் ளாயிரமாண் டாகப்
பறந்தாலுங் காணப் பரப்பு. ௫௯

அலைதங்கும் வாரியைவிட் டப்புறத்தி லேக
விலகுங் கடலொன் றெதிர்த்ததே-யுலகமைத்தோ
ரேறுசையுள நீள்கடலை யுண்டாக்கி நான்பெருத்த
பாசுவொளி யாலே படைத்து. (௫௱௰)

அந்தக் கடலினிற்கு மக்காமர் தன்னையிலே
யிங்கப் பலியு மெழுவானு-மாகுமதி
லுண்டாம் படைபடைபடைவதகா லுங்கள்கையி லோர்கடுகு
கண்டாருமபோற் றென்றுங் கணக்கு. (௫௱௰௧)

அந்தக் கடல்கடந்தே யப்பாற்சிங் காசனமேற்
சிந்தித் துறவெழுந்து செல்லவே - யுந்தப்
பெருங்கடலின் மூழ்கும் பெரிதரு லங்கோர்
கருங்கடலைக் கண்டார் களித்து. (௫௱௰௨)

அக்கடலின் மூழ்கி யதின்புதுமை கண்டஜபாய்
மக்கநபிறைர்மூ கமமதுகா-மிக்குடனே
வான்மைதகேன் றன்னையகத வாகனத்தின் மீதிருந்தே
யானைசுரு தாயிர நராசரு. (௫௱௰௩)

பஃறொடைவெண்பா.

அன்றுபி முள்ள வடியா ரிப்படை யெல்லாங்
குன்றும லேகொடுக்குங் கோவே - யொன்றனே
யெந்தனிமை யும்பயமு மெல்லா மகற்றியரு
ளித்தவி ரவைதெளிவாக்கி யுந்தனெடு.
நின்றுவச னித்தே நெருங்கியெழி லாய்மருவும்
வென்றிபடி யானைகரு வேகத்தே - யென்றிரந்தே
யநதக்கடற்கரையி லாகவொரு சத்தம்வரு
மூத்தும் ஹறபீபே முகம்மதே சிந்தையுற.
வெண்ணைப்பா ரிரண்டா மொருகணயி பார்க்கவொரு
பொன்னம பெருமலையுப் பேர்கடலே-ண்ணகரைப்
பாகினின்றுநீரைப் படியா னிறுத்தளந்து
மேகதிறின் கைக்கொடுத்து விட்டிடுவார்-மாகத்தோர்
காதுபுகழ்வள்ளல் கவலுசலாத் துங்கெதிர்ச்சொல
லோதியபின னும்பெரிய வும்பர்கான்-சோதி
யகுமதே யென்றுமுள்ள வதிதிருத் தூதே
முகமதே யென்றழைக்க வள்ளன் - முகமெதிர்த்து
நம்முடைய நாமதயிலவீ ரெனமலகுத்
தம்முடைய நாமத்தை சாற்றுவார் - செம்மதிபோல்

வாக்கா முகம்மதெனும் வள்ளலே யென்பேரு
மீக்காயீ லென்றார் விரித்து. (௫௱௰௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மீக்காயி றன்னைத் தெரிசித்தல் லாவை மிகப்புகழ்ந்து
வாக்காமு கம்ம தப்பாற்செல வேசில வானவர்க
டாககாக நிறை தசிபீகு மங்யனிற் சப்புசப்பாய்
நாக்கான் மொழிவது கண்டிமைப் பாற்செலவர் நன்னபியே. ( )

அப்பாலு மப்படிப் போலிமையோர் சப்ப தாகநின்று
செப்பாந் தசிபீகு செய்திடுவா ரங்ஙன் சேர்ந்துபின்னுந்
தப்பாம லப்புறத் தேசெலுங் காலந் தனித்ததுப்போ
னெப்பாலு முள்ளவன் றன்னிசு றாபிலெதிர்ந்தனரோ. (௫௱௰௫)

நாடிநிற் கின்ற விசு றாபி லுதச் சிறகிரண்டு
மூடிநிற்கு மெழு வான பதிவா னைக்க மூதண்டர்தோ
ணீடிநிற் கும்மறுவைத் தொங்கா னொழு கேமியுள்ளே
தாடிநிற் கும்பத்து நூறாயி ரஞ்சிறை தானுமுண்டே. (௫௱௰௭)

சிறையொன் றுக் குப்பத்து நூறா யிரமுகந் சேர்முகமொன்
றுறைகின்ற வாய்பதது நூறா யிரவொவ் வொருமணிவாயக்
கிளைகத நாட்பது நூறா யிரமிய லுவொன் றுக்குப்
பறைகின்ற பாஷைசனை யேற்படியா மென்பர் பாரில்வந்தே ()

நாவொன் றுரைத்த புகழ்ச்சியைத் தான்மற்ற நாவறியா
ஆவென் றடங்கலை யும்படைத் தோனைய நாவுகொண்டே
பாவொன் றுகின்ற தசுபீகு செய்வர் பலவிதமாய்க்
கோவண்டர் தன்மணி வாயிடைச் சூற்றனுங் கொம்புமுண்டே.

கூறெனுங் கொம்பி னுளகாத்து மாவத் துளையுளதாம்
வீறனு கும்பி லெளகுல் மகுபூலு விரிப்பலகை
யீறனு கானி யெனிசுறா பீற் கதகே திரிலகது
மூறனு காவெழு வான்பதிவா னைக்க முட்டிநின்றே. (௫௱௨௰)

இரப்பார்க கிரங்கின் றோனவ லென்றேயெழு வான்பதிவான்
பரப்பாம் பலகையைப்பார்த்தசன் வாங்கிலா பாரவிண்ணோர்க்
குரப்பாக வேதயி யோதுசலா முக்கங் குத்தாமும்
விரைப்பாய் மொழிந்தனர் நம்பிறசூல்பின்னுய விண்ணுவரோ. ()

இந்தத் தலத்திடை யோரீ ரிருக்கின்ற தென்னவிண்ணோர்
சந்தித்த வள்ள னபியுடன் சாற்றுவர் தாரகபியே
சிந்தித்து நாய னிங்கிரு நீரென்று செப்பினதால்
வந்தித்த வாகிர மாட்டாக வித்தல மேவுவனே. (௫௱௨௨)

இந்தத் தலத்தி லிருந்தேது கேட்பி னியம்புமென
வெந்தத் தலமு நிறைந்தவல் லானெனை யேவுகின்ற
வந்தப் பணிவிடை செய்தே னெனச்செவி யங்குவைத்துச்
சிந்தைக் குறுடி யிருப்பனிங் கேயெனச் செப்பினனே. (௫௨௩)

பங்கே ருகப்புய னீளிசு ருயிலைப் பார்த்துச்சொலவா
ரிங்கே யிருக்கயி லேகன்ற னேவ லிசைாச்சலல்
தங்கேள்வி னேறெதோனி யாய்வரக் கேட்டி ரறிவியுமென்
றெங்கோன் றிருநபி கேட்கவிண் ணோர்கின் றியம்புவனே. (௫

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இடிமு மூக்கினின் மினலினி லெழுந்த சுழற்காற்றிற்
சுடுமு மூககமு மிளைச்சலும பிரலையுங கடிகாந்
திடமி குத்தவன வசனமே மெனவருந த பி
ரடன் மிகுந்தசொல் லாவனத் தொனிநதிரு மறிவேன்

———(0)———

அறுஷிச்சிறப்பு.

வெண்பா,

ஆவென்ற சொல்லா லடங்கலுமாயச் சொல்லுமென்ற
கோவண்ட ரோடுநபி கூறுவார் - மாவொண றுங்
கத்தனரு ளாலிபான் எடந்துவந்த வித்தலத்தை
யெத்தலமென் றுரைத்தி ரெமகு. (௫௨௬)

நன்றோர்கள் போறறு நபியே தலையெடுத்திங்
கணைந்து பாருமென வேவலுறையக - கண்ணால்
வரிசைதனைக் கண்டமு கயமதிறகுலங்
கறுஷதனைக் கண்டா ரமாந்து. (௫௨௭)

விண்ணோட ருந்தளையின் மிக்கவரும் போற்றுநபி
கண்ணுர வேயருஷக் கண்டதற்பி - னண்ணேறி
மிங்கொருசொல லெங்நபியே யென்னறுஷி லேறிடுமென்
றங்கொருசொல லுண்டா மதிர்ந்து. (௫௨௮)

மேவிற் றெரிந்த விளங்கறுஷி லேறுதற்குக்
காலிற் கபுசைக் கழற்றவே - கோலி
யுளத்தா னினைத்திடலுங் கோர்சொற் கபுசைக்
கழற்றாதே றென்றுவருங் காண். (௫௨௯)

எந்தனறுஷிங் கெவுமல்கியா மத்ததுகாண்
முந்தும் கபுசுபட்ட முக்கியத்தாற் - சிந்தையுறப்
பேறுடனே வீறுபல பேசுங் கபுசுடனே
யேறுநீ ரென்றா னிறை. (௫௨௯)

எம்முடைய வல்லவா யிமுறான் மகன்மூசா
தம்முடனே நீவசனஞ் சாற்றுவே-செம்மைத்
தொடுதோல் கழற்றியுயர் தூரிசினு வெற்றி
லடிதோய வேயென்று ரையனாறு. (௫௰௧)

பொல்லாத் துணியாய் பொழுப்பதுவா மிவ்வரதை
அல்லாமே யுன்னேரியதல - மெலலாங்
கபுசான் மிதிக்கவொ தன் கல்புவெட்கு தென்றே
நபிஜவாப் சொன்னார் நயந்து. (௫௰௨)

ஓயாக் கிருபை யுளநபியே நன்மூசா
வாயா லென்கூட வசனிப்பார் - நீயாகு
மெந்தோழ னின்கழலி விட்டசப கூடனே
வந்தேறு மென்றுரைத்தான் மன. (௫௰௩)

வேதவல்லோர் போற்றுநபி விரும்புங் கபுசுடனே
யேதமில்லான் றன்னறுஷி லேறிய - சோறிய
ரறுஷதனைப் பார்த்தே யதினம்பருப்பந் தன்னை
வரிசைநபி சொலவார் வடித்து. (௫௰௪)

மண்ணுலக மேழுமுயர் வானேழுயங்க தனி
லெண்ணும் படைப் புளதுமெல்லா - நண்ணு
மருஷதனக் கோர்வெளியி லாழிவைத்தாற் போலத்
தெரிவதுள கென்றார் திரித்து. (௫௰௫)

கலிவிருத்தம்.

சங்கைநெறி யோரமரார் தானரிய சேவ
ங்குலவடி வாயறுஷின் கீழவர்க ளூதறச்
செங்கதமி ரண்டுமெழு திண்புவியி னுள்ளே
ங்குருவி நிற்குமவ் வானர்தலை வெள்ளை. (௫௰௬)

அறுசீர்க்கழிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வெண்டலைச் சூட்டுத் துப்பின் மிகப்பெரு வுனப்ப தாகு
மண்டரு சிரகிரண்டையிரா நடுச் சாயந்தனனி
லொண்டற வுதிர்த்து வீசியொளிர்சிறை படிகொண்டார்ப்ப
வண்டரு சிரகி ரண்டு மசுரிகு மகுரிபெட்டும். (௫௰௭)

சிறையடிக் கொண்டு சேவல் செழுங்குரன் முழக்கமென்றே
மறையொளி ஜபுற யீலை வாரணமையுடைய வேந்த
னிறையவன் பழுதொன் றில்லா னெனுள தூய்யோனென்று
நறைதரும் தசுபீ கோதி நன்னடுச்சாமங்கூவும் (௫௰௮)

விடி[illegible]டுங் காலந் தன்னில் வெண்டலை வளைத்து மீளத் [ன்
தொடர்ந்தெமையுடையோன் மேலான்றுய்யவன்பழுதற்றோனெ

றடர்ந்தது கூவுமப்போ தனியிற் சேவலெல்லாந்
திடந்தாத் தகுபீ சோதிச் சிறையடிக் கொண்டுகூவும். (௫௩௯)

சந்த விருத்தம்.

இமையோர் சிலர் சுனையங்குற விறகூல்முகம் மதுயின்
செமையார் விழி செங்கமலமோ தூகம்வா னெழு கடலேழ்
கமாகிய புவி மேபழவா காவிற்பரன் னடையின்கீ
ழமையா தவர் பெருமைச்சட மாதிங்கறி வதுவே. (௫௪௰)

இவ்வாணவ ரோலிரோவென விசுருபி ரொடிறகுல
செவ்வாயுனை செயுமென்றபின சிறைவானவர் மொழிவார்
புவ்வாழிறையழுகைச்சுவை புரிவாரரு மொருமைத
தெளயாமொழி கட்டேவிக டாளுடமிவர் தாமே. (௫௪௧)

இறையோனவிடு நபியேயிவர் சுனைநீர்முடி கிசலா
மறையீரென வசுறைவகு புடனேசலா மொழிபத்
தறையுடுறு வியதாளினார் சாறுமசெலாகதிதுளக்கு
மறைச்செம்மொழி மொழியுந்தெசவி மாசயமு மொழிந்தார். ()

வெண்பா.

எங்கணயிறை நிறகூல் முகம்மதுதந்
செங்குவளை போனற திருக்கணறை - லங்குகின்று
மேலாங் கிருபை விளங்கறுவதின் கீழ்பார்க்க
நாலாறு கண்டார் நபகது. (௫௪௩)

வல்லான் வரிசையிறேன் மாருமலோடிநீற்கும்
அல்லா அறுவதின்கீ ழாற்றினது - நலல
கனையோர மெங்குநறுங் கஸ்தூரிகருள்ள
வினையோங்கி வீசு மிக. (௫௪௪)

ஏசனிசு ருபீமேல யிவ்வாறெவ் வாறெனவே
வாகர் நபிகேட்க மகிழ்ந்துரைப்பா - ரோகதுய்யோன்
மேலாங்கவு லற்கவுநர் மெய்யாரென ருமிசுறி
னீலாறென் றென்றார் நின்று. (௫௪௫)

ஓங்குமிவ் வாற்றி னுறுபேர் கௌறாமெனனுங்
தேங்குமழிவ் வாறிரணைந தீனபியே-யிங்கே
யுகமுடிவு காலயோ ருருவதவ் வூரிற
செகமதிலெவ் வாறேருமுரு செனறு. (௫௪௬)

வள்ளல் நபியேவண்மிசுறா ராமதிலே
தென்றுயிந்த வாறேடிச் செல்லுமென-வின்றுகின்ற
நோத்தே நந்நபித னீடலைக்கு மேலொருசொல்
லாரத் தானுண்டான தன்று. (௫௪௭)

அங்கோர் பெருமலக்கு மாலநபி யேயுமக்குத்
தங்காம லெநதன் சலாமென்று - அங்கவரை
யனனுசுது பார்க்க வவர்பணியின் வெண்மையுடைத்
தொண்ணூ றிருப்பா ருவந்து. (ருசஅ)

அங்கவர்தன முனனே யடர்ந்தொழுப தாயிரம்பேர்
சஙகைசயவர் தனவடிவாய்த் தான்வந்தே-செங்கைகொடு
வெனனைத தழிஇயிருகண ணேரிடையின் முததிப
பின்னைப் புகலவார் பிரிததது. (ருசகூ)

மண்ணோர் பலரின் வரிசைபெறு நன்னபியே
விண்ணோ புகழுவரும் வேநதே-கண்ணே
நடவீ ரெனநடக்க நலலமரர் கூட
வடமாக வேநடநதா ரமாநது. (ருருய)

பஃறொடை வெண்பா.

அன்ப ரிறகு லருவிற் செலவமரர்
முன்பின னிடம்வலமு மொயதசதே-யனபாய
நபியைப் பலவிதமாய நாவிஞற் போற்றிக
குவியப் பணிமலகின் கூட்டஞ்-செயிநாய
விரிநதிலங்கும் வெண்டரள மினனெழுப திளரு
யிரந்திளமட் டண்ணலைக்கொணடெய்தினார்-பரிந்திலங்கு
முசநின றிரையரினது முஸ்சபா நநபியை
யெத்திணாயிற கொணடுசெனறுரே. (ருருக)

கலித தாழிசை விருக்கம்

செம்மைப்பெரு மணியாலெழு பதினாயிரந திரைமே
னம்மைப்பெறு கத்தேடிய நபியைக்கொடு சென்று
நிம்மததுள நபியைததிரை யெழுபின்றவரை யெல்லா
மம்மொய்த்திடு பச்சைமரகதவததிரை யாஞர் (ருருஉ)

செல்லுமமர கதத்தாலெழு பதினாயிரந திரையின்
றெல்லிற்கதி ரொழிபிற்பணி யிதிஙமின்னிய திரைகள்
புல்லித்தெழு பதினாயிர முன்போதின்பே
யல்லற்றெழு பதினாயிர மபயினறிரை சென்றார். (ருருங)

விதமாகிய வெப்பின்றிரை விட்டேசுந்துசுப் பட்
டதனுலெழு பதினாயிர மழகாநதிரைசெனறே
யதமாணவ னிமையோர்மொழி பறையாமுகம் மதுவை
யதபாயுய ரிருளின்றிரை யதனிற்கொடு சென்றா. (ருருச)

வெண்பா.

அங்கத் திரையடைப்ப மைந்தரு ரூட்டைவழி
கங்குற் றிரைகடந்த கண்ரூரண - வெங்க
ளகத்திருக்கும் பாத அருமதிற சூலைப்
புரைத்திரையிற் கொண்டு சென்றார் போய். (ருருரு)

தூமத் திரையினின்று தாளூம் பனித்திரைமேற்
சேமமுற வேகுடந்து சென்றதற்பின்-வாமமுற
மேலாக வேயுபர விண்ணவரு மண்ணலைக்கொண்
டாலாங்கட் டிததிரைகரு ளானார் (ருருசு)

ஓங்குந் திரையினைக ளொன்றுக்கொன்றின்னடுவே
நீங்கிலஞ்சூ ரூட்டை நெடுவழியா-மாங்கே
யடைப்பருமத தாரமதே யாமென்றார்தீனி
னடப்புடைய செயகோ னவி. (ருருஎ)

ஆலாங்கட் டிப்புனனின் ரூனஜப றூற்றதெனு
மேலாத் திரையில் விரைந்ததற்பின-மேலமிகு
மன்னுமலக் கூத்ததெனும் வண்டிரைகண் டேஜலா
லென்னுந திரைபுகுந்தாமோ, (ருருஅ)

ஏற்றுஜலா மென்றியம்பு மேகத்திரையினின்று
போற்றுஜமா லென்றதிரை போய்நின்றே-தோற்றுகின்ற
தூய்யபறு நானிபென்னுஞ் சொற்றிரைநின் றேசமதா
னிய்யவதிற் சென்றார் நினைந்து. (ருருகூ)

மாசற்ற வள்ளலநெபி வந்துசம தானினின்றே
யீசத தெனுந்திரையி லெயதியபின-பேசுஞ்
குதறத் தெனுந்திரையிற் கூடினார் வேத
மதாரத்தாற் றீன்விளாகரு பன். (ருசுய)

மின்னுருத றத்ததெனு மேற்றிரையிற் சென்றுபக்கா
வென்னுந்திரையதனி லெயதினார்-பின்னு
முரைத்ததரு வெனறதிரை யுட்போய் விபாவென்னுந்
திரைத்தனிலே சென்றார் தெளிந்து. (ருசுக)

சென்றலிபா வானதிரையதனி னின்றுகிம்மத்
தென்றபெருந் திரையி லெயதினார்-வென்றி
வலுததான் கிபுரியர் வண்டிரைழி னின்று
சுலுத்தானி யெய்தினார் சூழ்ந்து. (ருசுஉ)

தூய்யபெரி யோன்கிருபை தன்றிவருஞ் சுலுத்தா
னிய்யவென வோது நெடுந்திரை மட்டுய்யவே
யண்ணலிற சூலை யடிபணிந்து கூட்டிவந்த
விண்ணவரெல் லாம்பிரிந்தார் மீண்டு. (ருசுங)

கலித்துறை,

அடுக்கார் திரையிலை யெல்லாங் கடந்தா னப்புறத்தி
னடிக்காமற் சென்றுக தானிப்பாத்தென்னு நன்றிபல
மொடுங்கா னுகுளற திரைமைக்கண் டாரதாமுனபினுள்ள
முடுக்கான நாயன்றன வெனறின் சேர்பெருமைத்திரையே ()
அக்கப் பெருந்திரை மோலாக நின்றுமல ராம்பொருந்த
மெகப் படியிகு கிறங்குவ தாம்யன திருநகையிமேல்
சிந்தித்து யெண்டினைப் பாருமொ ரூனதின் றிக்கன்றியே
முதக் குவாக முடிவுபில லான்றோனமு முங்கியம்த. (௫௬௫)
நறைமொய்த்த லென்றன திருக்கோமு றைன நயிகுமெந்த
னிறைறகு மத்தக்கு றனனகி லாக விருக்குமுயர்
பொறைமொயகுநிலை மாருமைப்பாடதென னும் புரழ்திரையின்
மறைவத்தை நீககிடு மென்றுமு னன்மூன வருவகறகே. ()
பெருமைக்குரியவன றனனவ றன்னைப் பெருந்தலைக்கொண்
டொருமைய பெருந்திரை நீங்கியபோ துயர்வணக்கந்
தருமொய்த்த வானெழுபதி னாயிரஞ் சப்புசப்பா
யருண்மொய்த்தக வாகித மடடாய் றுாகடவினி லாய்நிற்பரே. ()
உகமட்டதாக முதாகுயர் தாமலறுக் கடனினிலே
செகமட் டினிற்ப வெழுபதி னுயிரஞ் சேர்ந்துசப்பாய்
முகமெட் டிவைகக சுருதிகைட யாவர் மூயன்றுகமட்
டகமெட் டிவைத்த தலையுமெ டார்சில வணடர்களே. (௫௬௮)
பின்னு மெழுபதி னாயிரம வானர்பெ ருந்தசப்பின
முனனிக ளாயகின றிமைறயோனைப் போற்றிமுழக்கமுடன்
மனனெறி யான தகயிது செய்வர் மறுவைமட்டு
முன்னிழ் டயவலம பாராயருவது போயவிைனறியே. (௫௬௯)
ஒங்கும் பெருமொருமைப்பா டேனுகதிரைக் குள்ளவொளி
யாககக திரைக்குறும வார்நூர்கன மெய்யிலெறிக்குமதாற்
றீங்கற்ற நாயன் றனக்கேபயந்து திடுக்குறமே
யேகிப் பெரியவன் றன்னைவ லெங்கெனை திருப்பர்களே. ()

வெண்பா.

பார நபிமொருமைப் பாடாக திரைகளிக்கு
கோரியகக முன்டோம்வென் றுன்னையை-த்ர
வுணவுறக்க மில்லானுங் குட்பயந்துமங்கோ
ரனுவுமயங காத்த யமர்நது. (௫௭௧)

கலித்துறை.

அந்தப்பெருந்திரை நிற்கயி லோர்சொல் லகுமதுமே
யெந்தன் றருமத் திணுக்கடுத் தேகொளு மியானலவோ

சந்திந்த வாலம்பத் தெண்ணாயிரத்தையுந் தானுடையோ
னுந்தூற்ற பல்படைப் பெலலாம் வணங்க வுரியவனே. (௱௭௨)
அல்லா வசன முறக்கேட்ட போதிலங் கோர்சுவரு
வல்லான் றருவத தகிக்கவைத் தார்வைத்த வச்சுவடு
சொல்லா லேஞ்ஞாறு வருடஞ்செல் லாரந் தொலைந்ததென
மெல்லாக நிற்கையின் மீண்டுமங் கோர்சொல் விளங்கியதே. ()
எந்தன் றுபீபு முகம்மது வேயிங் கெழுந்தருளி
முந்து மெந்தன் றருமத்தை முன்னேறக்கி முடிகிசிங்கே
வந்திடு மென்றதை ரூலோர் சுவட்டி வைத்தபின்னு
மந்தம ணிச்சும டஞ்ஞாறு வச்சிரத் தவ்வழியே. (௱௭௪)
ஏடாரு மாலை கவிதாட் டசுவெட்டி வைத்தொருமைப்
பாடாக நிரையி னெளிபத்தி பாயந்து பாந்தினுற்
கோடாத வள்ள லபிகண் பொருமற் கொடைக்கரத்தால்
வாடாத கண்பொற்றி நிற்கலங் கோர்சத்தம் வந்திடுமே. (௱௭௫)
எந்தன் முகம்ம தருமத ரேயென் றெதிர்கதொருசொ
லந்தர மேனின் றதிர்ந்திட வேநபி யச்சமெய்திச்
சிந்தை மயங்கையிற் பின்னுமங் கோர்சொற் றிருநபியே
யுந்தம னங்கலங் காதீ ருமக்கில்லை யுள்ளச்சமே. (௱௭௬)
உள்ளச்ச மில்லையென் றலலா வுவந்தங் குரைத்ததற்பின்
வள்ளற் குணத்தி னபியிற சூறன் மனத்திடையே
யெள்ளத் தனையுங் கலங்கா திருக்கையி லெம்பிறையோன்
றெள்ளுந்த சத்தம் பிறுகபி பாலவருக் கிக்கெனவே. (௱௭௭)
என்னன்ப ரானமு கம்மதுவே யென்முன் வாருமென
முன்வரு நாயக ஞனவனு மென வேமொழியப்
பின்னங்கு நின்றுட் புகுதவென் றெண்ணிய போதருள்சேர்
மன்னுசிங் காசனம் வள்ளலைக்கொண்டுமுன் வைத்ததுவே. ()
அல்லா திருமுன்பு சிங்கா சனஞ்சென் றருமதுவை
மெல்லாய் நிறுத்திய பின்பெருமை யாள்கின்ற வேந்தனெனும்
வல்லான் றருமத் தெனுமொளி பானதை வன்னமின்ன
தல்லாமற் கண்டனர் நமபிற குலனத் தாசைவைத்தே. (௱௭௯)
அங்காட்சி யின்பரி சானதை நாக்கொண் டறைந்திடவு
மிக்கா மிருதயத் தாற்பிரிப் பித்தலி னங்கரிதாம்
றங்கா னொளியத ரூலே பொருதிரு கண்மருள
மக்கா நபிகண் மறைந்தது வோவென்றுள் வாடியதே. (௱௮௰)
வாடிப் பபந்திரு கண்மூடி நிற்கவல் லோன்மனக்கண்
ணூடிக் கண்ணைத் திறந் தானக்கண் ணுலைமை யாள்யவனை
மேவடிசகை யாய்முகக் கட்பார்வை போல விழிகளன்றி
நாடிக் கொடுதெரி சித்தா ரிருதய நற்கண்கொண்டே. (௱௮௧)
அகக்கண் கொண் டாதியைக் கண்டா ரதற்பி னருண்டிருக்கு
முககண் டிறக்க வொளிவுகண் டார்முது பாலைதனி

னகக்கண் ணதனி லறல்லீசும் ஹறபீபு நபியிறசூல்
கைக்கொண் டிருத்தரித் தாரிலலை மாவொளி மட்டன்றியே. ()
மட்டுப் படாதிருக் காட்சிகண் டேபின் மகிழ்ந்துளத்தி
லிட்டப்பட் டெம்மிற சூராலிந்தா ரெமை யாள்பவனே
யொட்டுப் படாதவ னேநின்னைக் காண்குமூ றுதிதனைத்
தட்டுப் படாம லிலைபடத் தாவென்பர் தாழ்ச்சிகொண்டே. ()
மருத்தா ரணிபுய நம்மிற சூலுக்கு வல்லவன்றன்
றிருக்காட்சி காண்கு மதைகிலை யாகத் திருட்டியன்றி
யுருக்கா ணலற்றவ னைக்காண்கு மப்பரி சாலுனத்திற்
பெருக்காத லாய்மனக் கண்கொண்டு காண்பர் பிரிசமூற்றே, ()
ஆதிநபி சொல்வ ரல்லா தனதி னழகியல்பை
யோதியுங்கட் குரைத்திடவே யுரு பபங்களெமக்
கேதம திலையன்றேதா னுருபமி லாதவனை
நீதிம னித்தர்பி றப்பித்துக் காணகி லைப்பரென்றே. (௫௮௫)
முன்போ லகுமது வேயென்முன் வாருமுடுகு மென
வின்பா யிறையங் கழைத்திட வோரடி யெட்டிவைத்தே
யன்பா யிருவிர லிற்றிடை யெய்தி யடுத்ததனுன்
மின்பாயு மவ்விடத தேகொடுத் தானபி வேண்டியதே (௫௮௬)
வேண்டு நலவுக ளும்பெரும் வாழ்வும் விருப்பமுட
னுண்டவ னீதததற கத்தருண் டோவிலை யவ்விடத்தி
னீண்ட நபியிரு கண்பாரவைக் காமொளி நீதியைத்தான்
றூண்டு மிருதயக் கண்கொண்டு கண்டனர் சக்கன்றியே. (௫௮௭)
சக்கன்றி யுள்ளவ னைக்கண்டு பூரித்துத் தான்குளிர்ந்து
மைக்கொண்ட வான்புவி யுண்டாகு முன்பின மறுமைமட்டு
மிக்கென் றுரைக்கு மறிவுகள் யாவும் விதம்விதமா
யிக்கென்று சொல்நபி சிந்தையுள் ளேசென் றிடங்கொண்டதே
மக்க நபிக்கு மனப்புத்தி பூரண மான தற்பின்
றக்கவ னீயுன் னுடன்கேட டதற்குத் தனித்தனியே
மிக்குட னுத்தரம் பேசுமதற்கு விராகுதந்தாய்
ஹக்கவ னேயென் றுடர்க்கனி கூர்வர் கருணைகொண்டே. ()
உள்ளங் களிகொண் டிருக்கையிற் றூக்க முயர்ந்தபுகழ்த்
தெள்ளு நபிகருவந் தெய்திட வேயத திருத்தலத்தில்
விள்ளு மனுவொன் றியங்காம லாரும் விசாரிப்பரோ
வள்ளலை யன்றிமற் றெலலா மடிநதன வோவென்னவே. ()

கொச்சகக் கலிப்பா.

தூக்கந் தெளிந்ததற்பின் றுய்யோ னுடன்கேட்பா
ரார்க்கு மனதி லடங்கா யெமையுடையாய்
காக்கு மெனையுயாத்த கத்தனே கல்க்கெலைக்குந்
தாக்குமுள்ளாய் நீயே சல்லியான நாயனென்றே (௫௯௨)

காணே சலாமான நாயனென்று நங்நபியோ
டானோ னுரைததற்பி னத்தகிய யாத்தெனவே
தானோ னுயர்பரிமான் றன்னோ லொருகினைவு
நீனோர் புகழ்நபிதஞ் சிந்தையுள்ளே தோன்றியதே. (௫௬௨)

அகவல்

அத்தகிய் யாத்தென் றருணபி மொழிந்தா
ரொத்து மதின்பொரு ளொன்றுமுள் ளமையு
முத்தி செறிநூல் முபாறக் காத்தின்
புத்திகொளும்பொருட் பொலிவுகள் பலவு
மழகிய நன்மொழி யஸ்ஸல வாத்தி
னெழில்செறி பொருளுள தெல்லாத் தொழுகையும்
அத்தகிய யாத்தி னருண்மொழிப் பயன்கேள
சுத்தம தாகிய தூய்யநற் செயல்களும்
மில்லாகி யென்ன விகழ்த்துவை யெல்லாம்
அல்லா வுனக்கென் றழகிய கதியா
வல்லான் றிருமுன் வடித்துரைத் தனரே
கதியா வைததிடுங் சபீபை நோக்கி
யதபா யஸ்ஸலாமு அலைக்க ஐயுகன்னபிய்யு
வறகுமத் துல்லாகி வபறக காத்துகு
துரிசா மிம்மொழி சொல்லிய பொருள்கேள்
அல்லா மொழிவா னகுமதா வேயான்
சொல்லிய சலாமுந் தூய்றரு மத்தும்
நல்ல கிருபையு நபியே யுமக்கென
வல்லான் மொழிப முகமமது சொல்வா
ரிம்மொழி போலெமக் கின்பமொன் றில்லை
யம்மொழி யஸ்ஸலாமு அலைனா
வஅலா யிபா திலலாகிஸ் ஸாலிகீன்
னமொழி மெய்வாய் நலங்கொண் டேதினர்
மென்மொழி யாக விரித்தனர் பயனீக
னிந்தச் சலாமெங் கட்கே யிறைவன்
சந்த வடியார் சாலிகு கட்கும
என்றத னுவிறை யெம்முட னுரைப்பான்
றுன்றடி யார்களிற் றோஷிக ளுளதோ
தோஷிக ளாயினுந் தூய்யவ லேயுனை
வீசொரு பனென விசுபதிப் பாகனே
யுன்னைவிசு வதித்தோ ருவனென் கையிறோ
லன்ன சலாத்தி னவர்களைக் கூட்டினே
னப்போ தருணைச் சுமாதிடு மலக்குக
டப்பற வுவந்து ஷஹாதத் துரைத்தா

ரமிய ஷஹாதத் தகப்பொருளெல்லா
மொருவ னிணைசரி யொப்பில்லை யென்றதாம்
மீளவுஞ் சாட்சி விளம்பினர் முகம்மதும்
ஆளும்அல்லா வடியா ரென்றும்
இட்முட னவன்றன் றிருத்தூதரென்று
மடவுடன் மொழிந்தா ருணர்ச் சுமந்தோ
ராகையாற் றொழுகைக் கத்தமிய் யாதது
மோசமாம்பத்து முடிவு மாமே. (௫௬௩)

கொச்சகக் கலிப்பா.

வல்லானெவர்க்கும் வணங்கப் பரமான
அல்லா மொழிந்தா னருமைத் தேகுதுபியான்
சொல்லாங் கியாமமதிற் றோன்ற வெழுப்பியுங்க
ளெல்லா வையுங்கேட்ப தேதென் றறிவீரோ. (௫௬௪)

உன்று மனைதி லுதிபபுமெலலா ராசியமு
மின்னதென நீயறிவா யானறிய வலலேனென்
றென்றுமொழி சொன்னதற்கு னைகபெரி யோனுடனே
பின்னுநபி சொல்வார் பெருத்தகியா மததனில். (௫௬௫)

அறுசீர்க் கழிநெடியாசிரிய விருத்தம்.

எங்களை நாடிக் கேட்கு மெழிலபத விகளுமுண டாக்கும்
போங்குகா ரணங்கள் கொண்டு புகழ்நன்மை களினு மென்னக்
கங்குலவா னூதை வன்னி கடற்றரை யமைதத வல்லானை
பங்கய நபியை நோக்கிப் பதவியே தெனனக் கேட்டான. ( )

அனைத்தையு முணர்கின் றோனே யருமபனி கூதனேர
கினைத்தனு மிம்பச்செய்து நன்னியஜமாத்தி மாமோ
டினைத்துடன் றொழுமென் றேவ லேற்றிய வகுத்துத் தன்னை
நினைத்தறத் தொழுது வார நினொகுத் தெய்யோ தென்ன ( )

எந்தநன் னபியே நீரிங் கியம்புத லனைத்தா மமையு
மிந்தவு மிறைவனே கேட்டான் மெருத்தினி னன்மை யேதென்
றுந்தரப் பகிக ளாற்ற வனுதினம் சலாவாது தோதல்
சுந்தர விரவின் மாந்தர் துயின்றக்காற் றொழுது மாமே, (௫௬௮)

வெண்பா.

வள்ளலா மெந்தன் முகம்மதியான் கேட்பதற்கீ
துள்ளதே சொன்னாரென் றோதியே - விள்ளுமிவை
நன்மை பதிமடங்காய் நாடோறு மேவலர்களுக்
கின்மைகளை யோட்டுந் தினம். (௫௬௯)

கலிவிருத்தம்.

நல்லார்புகழ் நபிதம்முட னுவானது மின்றி
வல்லான்றிரு வுளமாயின மண்மீதினி தொழுதால்
அல்லாகுமம யின்னிஅசு அலுக்கென்றது ஆவை
யெல்லாருமிராந்தாலதை யான்கைக்கொள்வ னென்றே. (௫௭௰)

அல்லாகும்ம யின்னிஅசு அலுக்கென்றது ஆவின்
சொல்லாகிய மஹாறுவது தொடர்ந்த்செயல் செயவு
பொல்லாவினை விடவும்பலர் புகழ்ந்த்செய லுக்கு
மெல்லாவுட லுகைகயப்பட மிசுக்கினையு வக்கல. (௬௱௧)

நிந்தன்முனி வதனுக்கெனை நீகாவல்செய் திடவு
மாநதம்பிலை யானேயுனை யன்பாயுவந் திடவுந்
சந்தம்பலர் பெறநீமிகத் தானேயுவந் திடநின்
நந்தும்பல வடியார்களை நானிய்குலக திடவும். (௬௱௨)

உருவன்றியு ளானேயுன தயரும்றகு மத்தைத்
தருமென்றிடு நன்மைச்செய றனிமேலன துறவும்
அருள்கொண்டிமு யர்நேயுனை தழநானமனை லுதவி
மருவும்படி யேதேகிடு றேனென்றறின மஹறு (௬௱௩)

வெண்பா.

அல்லா வுவந்துபிறு லந்துனியா வுன்னோர்க
ளெல்லோருநம் போற்று மிறசூலே - சொல்லார
ஆபனற்ற குலென்று மாயசந்தை போதுமென
வேயநபி யோதுவா ரே. (௬௱௪)

பஃறொடை வெண்பா.

கோமா னபிக்குவய்த்த குருனாத் தீன்மஹறு
ஆமா தகியு மவர்கபிர - றபடமீது
அலவா வொருவனெனது பானை மனைக்கவர்க
ளெல்லா மவனபடைப்ப தென்று மெ - சொல்லா
லெவலெரும்பும் போகனெனறு [illegible]
றுவதனாற் சொன்னதிரு நாமமொனறும் [illegible]
அருமறையுக் காயுவந்தே ஆதிலா விட்டா [illegible]
றுகமனவுக தாணடப்ப தோமலறு - மனமே [illegible]
சுதமுட மேனயிராகுஞ சுருதியெலவா மா [illegible]
முகசுதிரு நலவசன மொகரு மெனறும் - [illegible]
மாதி படைப்பதென்று மாதுங் தொடகவுமொடா
துகமெல்லா மொக்குமென்னுந் தொனறமெ - காதலமிகத்
தந்திடவே விசுவஇகதுத் தானீமங் கொண்டே
வந்திடவே நல்லுதவி மாருமெ - உய்ந்தியுற
வீமான் றனைக்கொண் டிருப்பதற்கு நன்றியுதயக
கோமானைப் போதுங் குறையாச் - சோமா
னவின்றகுரு னேயலசெய்து நாடா விலகற்
றவிர்த்திடுங்க ளெனஸ்ரா தனித்து. (௬௱௫)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கோதிலான் மொழிக்கே யிமான் கொண்டிறு மூமினோர்க
ளோதிரு ரிறைய வற்று மொழிகியுட் பட்டோமெங்க
டெதெல்லாம் பொறுததே காட்சி தெரியவே மீட்சி தாறு
மாதலா லுன்பா லாமென் றறைந்தன ரவர்கடாமே. (௬௱௬)

படைத்தன னேவல் செய்யும் பணிவிடை யொழியப் பார்மே
லெடுத்தியே வருத்தமாக விதிசெய் தனரோ வில்லை
வடித்தவர் னனமை செய்யில் வான்பதி புகுவார்தீமை
பிடித்தவர் கரிய கும்பிப் பெருந்தழல் பெறுவ ரென்றே (௬௱௭)

பஃறொடை வெண்பா.

முன்பே யுதித்த முகம்மதுனத் தேபெரியோன்
பின்போ ரிரப்பளித்தான் பேசிடவே - மன்புகல்வர்
வல்லா யியாக்கண் மறந்தறியாச் செய்பிழைக்குப்
பொல்லா லதாயிற் புகுத்தாம - லெல்லா
மினைமப்பொழுதி லேயமைத்தா யெங்கள் தலை மேலே
சுமக்கரிய பாரஞ் சுமத்தாதே - எமக்குமுன்ன
முன்னவடி யார்மே லிறச்சுமத்து மாப்போ
னெல்லஸ் பமிமடியா ரெங்கண்மேல்-வின்னும்
வருத்தமுசீ பத்தவைகள் வாராமற் காத்துப்
பெருத்தபிழைநீக்கிவிலாய் பேர்பெரியாய்-திருத்தியெங்கட்
குண்டாம் பழிப்பொழித்தே யுட்கிருபை செய்விப்பா
யுண்டானே யுன்னுடைய தஞ்சமே - மண்டிவரும்
பற்றலராய் காபிர்களைப் பாய்ந்துபொரும் போதெமக்கு
வெற்றிதா வென்றுரைத்தார் வீறுக - வுற்ற
பெருமஹ றாவிதமாம் பெரியதுய் யோன் பின்னுமே
யருணபிக் கேதெரிய வறிவித்தா - னருளுமொழி
முத்ததனி லேயுதித்த முகம்மதுவே நீர்கேட்ட
தத்தனையுந் தந்தேனென் றேயறையச் - சுத்தநபி
வல்லானைப் போற்றி மகிழ்ந்தெமது கத்தாவுக்
கெல்லாப் புகழ்ச்சியுமென் றேத்தியபி - னல்லாருங்
கொண்டன்று முகம்மதுவைக் கூறிநபி யேயெமைநீர்
கண்டுர்கொ ளென்றான் கனி. (௬௱௮)

கலிவிருத்தம்.

இன்ன வன்னபிற பீதெணவி யம்ப வரிதாய்
மின்ன லங்கொளொளி கெந்தனிரு கண்ணி - னிறைந்தே

மின்னு கண்ணினை மறைத்திட விளங் கிருதயத்
துன்னு கண்கொடினை யுண்மைகொடு கண்டன னென்றார். ()

என்ன வண்ணமிற மெப்பரிசு செயபு மெனவே
மன்ன ரேறிடமு கமமதிற தூதுளா செய்வா
ருன்னு வண்ணமுட னொப்பிணையி லுட்பட விலாய்
மன்னு கண்களகொடு மட்டிட விலாத விறைநீ. (௯௱௰)

கண்ணி லேயெவர்க ணிபபவர்கி னைப்பழு திலா
வெண்ணி ளலகை படாதுமி குக்கா சதநடப்
பண்ண லேயென வரும்மது புகழ்ந் திடுநலாற்
பெண்ணொ டாணில பிறப்பி லாதவனு ளாததனன். (௯௱௰௧)

கலியு வப்புளது வேயெனது காரியமிக
வலிது வென்றுவரி ராசத வளப்ப மதனின்
பொலிவை மட்டிடவ ரார் புவன லோக விழிகள்
நலிவ கன்றவெமைக் கண்டிடவொரு தவனியான். (௯௱௰௨)

என்னை யன்றியிறை வேறிலையி றைஞ்ச வுரியோன்
பின்னை யாரெனை யொழிந்துபெரி யோனுள துவோ
சொன்ன வாசக நடந்தவாக ளன்புதொடர்வார்
டன்னியத ஙங்களை யழிக்குமவ னென்னை பொழிந்தார். (௯௱௰௩)

உகம தன்னிடை யுயிரபபலவை யனைத்தையு மியான்
மிகவெ ழுபயியொரு வீசமும் விடாம லவாதன்
றுகைக ணகிறொடு கேள்விக டெவக்க முதலாய்
வகைவ கைப்படியே கேட்குமொரு வலலவ னியான். (௯௱௰௪)

கத்த னுற றுளாசெய் வானகும தேகருணையா
லித்தலத் துமையு யர்த்திவச னிததனனியான
முத்தி யாலுலவைய யர்த்துபெரு முகமியமெனக்
குத்த மானநல தோழமைந் றுண்மை யதனுக (௯௱௰௫)

வெண்பா.

னம்முடைய ஹகககானை யென்றன் றிருநபியே
யும்முடைய ஹககானை யுணமையாய் - இன்னுமெனக்
குமமையன்றித் தோழருண்டோ வுற்றவைகே ளுந்தாவே
யமமுடலெலினூ றியுமாநி தான். (௯௱௰௬)

ஒப்பா நபியே யுமக்கு மெமக்கும் நடுவே
துப்பா கியுமொழியுந் தூதுமுண்டோ - தப்பாமற்
சுநதா நுங் கலயிடையே தோற்றியதை யென்னுடனே
தநதி டென்று கேட்பீர் தா. (௯௱௰௭)

மிகுருசுமாலை.

அங்குநின்றே றெங்க ளருமந்திர குருவொருபாற்
பைங்குவளைக் கண்டிறந்து பார்க்கவே-யெங்கு
நலமாக நன்றிசெய் நாயனாரு னின்றிழ்
வலமாகத் தானருமே மாநு வாள். (௬௱௰௮)

அவ்வா றுனிவ ரெந்நா டவ்வாளி னுழுதிர
நிலைமாமல விழு நெரிந் துளியாய வலைவாயென
மெய்யா ரூமை மக்கதை பிசக மிகமெழுலவா னாரேறவு
செயயாதே யெனரூரா தெளிந்தா. (௬௱௰௯)

ஆதி பெரியோ னழகு ரெசறி யெனவோ
மோதா நபியே யுமைமக னெனவே - தீது
வருத்திரு கோசா சாபிரகளை வாகாய நெறிபிற
திருத்தி யெமவா னெனறுனாததான நேராந்து (௬௨௰)

பஃறொடை வெண்பா.

பின்னுநபி சொல்வார் பெரியவனை நின்னுடையா
னின்னுரு விலகிய திரக்கவோ - மனனு
நபியே யுமதுபிகா நலமாரு சன்னை
புவி மணவி னுமேல் பொருந்திர - செவிதா
யமைசெய்ய ரேணடாயி மகதானட ந ஞானின முனனே
யெமதூடனே சீரகேடபு தெலலா - மூமதை ய
கலபுனை மூசுதான சனிசுர வேமிகுதி
நலகவென னோவடூதி ஞானமெய்சே - னுைசனறி
வேண்டியதெல லாய னேசரு மொயகபெ கருகுவனென்
ஞண்டவனு ருனமெசாலலாயி யகுனைபபா - நீணடபுக
ழாசக் கீயபபடைகதுன ஞனைவலல பபமகொடுமி
போதமுக மேவபுநது விழ யாலல - சோதி
மலக்குகளை தொணடவாகரு வணடாழசி செபவித
தலக்கணைறவ ராணைகளை லாகதியே-நலைநமிலாப
பொறபதியி லாகதிளைவதூர புகலரிய வாழ்வளித்தாய்
மிக்கவிபு ருகியவே சாமபாரமை-மூககேத தத
வுறறேமூ ராக்கினிதசா யோஙகியமு சாரபிகரு
கின்றேருமே பேசிறக நீகொடுசுதாய - நனறி
இசுசை கன்னபிகரு மீபநதாய் சுவாக்க
மதிரோசை தாவூ தவருககு - மதூரச்
சபுறென்னும் வேதம தன்னையளிந்தாய் நீயே
யிசலேயு மானவர்க்கு நட்பாயப் - புவியிடத்திற்

மிகுருசமாலை.

மேற்றுகின்ற வூராவினமுந் தொலைபறவை வற்கமுகீன்
காறறையும்மே சொறகேட்க கறபித்தாய-நாற்றிசைக்கு
கலைபுக ழீசா கயினையுமுன் வலலவததால
மெலலணமைக தாபதாயய வேந்தனே - செலுவீவர்கள்
தனபாற கொடுத்த தடவரிசை யைபபோல
வெணபாற கொடுததனேயோ வெணவிறகு-லணபாக
வாதியுடன கேடகவணறு னகுமதே யாதமையா
னேதுமெநதன வலலமையா லுணடாகவிச்-சோதி
உயி[illegible] நீதன [illegible] டொணடாழ்ச்சி செய்வி
தியம்புடனே சொ[illegible] நிருத[illegible] னயமறநெதன
[illegible]
[illegible] - மேவும
[illegible] மாதவததி லென்று
[illegible]
[illegible] வின்னேயென்ற
[illegible] - முமபுசொனன
[illegible] பரிதலவோ
[illegible]
[illegible] நுவிருபை
[illegible] - வபா
[illegible] சொக்கட
[illegible] - முழுதாகிற
[illegible] யயறிவு
[illegible] யுமையான றாதாகவி - கலல
[illegible] யுளளிமா றுலு
[illegible] தாகவினே - னெறியுமுமக
[illegible] முனபின வாராமற
[illegible] கநதன திருகபிய - விளஙகின்ற
விழமைய [illegible] யெவுமலகியா மகதனிலு
முமமுடைய கீாததிபினே போங்கவைததே - னும்முடைய
வுமமதநோா தமமைமறறு முளளகபி மாருமததின்
கிமமத துடனேறற மாககினே - னமமுற
றிலகுமணபி யாககளவ மொலலார்க்கு முனனே
கலஙகொண கிமைபபடைததே ஞடிப - பலன்கொ

மெல்லார்க்கும் பிரதை விலங்கியதோர் முத்திரைசேர்
நல்லார் புகழுநபி யாக்கினே - னெல்லாருஞ்
சேர்ந்தகியா மத்திற் றிரண்டநபி மார்க்குமுமை
யாயந்தபெருஞ் சாட்சி யாகுகினேன் வாயாதவுமக்
குள்ளவும்மத் தோரைமற்று முள்ளவு ம்மத் தோர்க்குத்
தெள்ளுபெருஞ் சாட்சி செபயிவித்தேன-வள்ளலெனு
மூசா நபிப்புவிமுன முனவானின கீழ்நிறுத்தி
மாசான தின்றி வசனித்தேன - பேச
அருஷின்மே லேறறிருமோ டாரவசனித்தேன
பிரிசமாய் நீரெதிர்த்துப் பேசி-வரிசையாய
நின்ற பெருந்தலத்தி னீணமுகற்ற பாமலக்குந
துன்றுபட்டம் பெற்றவெற்றன் றாதரிகளு-நின்றதண்டே
மேவுமிதிரிசை மிகவுயர்த்தி னேனதிலு
மாவரிசை யோங்கி வளர்ந்ததலங் - சரபக
தபசையினி யவ்வதனுமை கணனுந தலைமே
னவமா யுயர்த்தினே னம்மைப-புவியின் முன்றுள்
தாவூது நன்னபிக்குத் தான்சபூ றென்னுமொந்தன
மாவேதந் தனனை வழங்கினதான் - மேவுகின்ற
பாத்திஹாத் தன்னைப பயிலுங்குறு ஆனைமிக்க
கீர்த்தியாய்த் தந்தேன் கிருபையாயச் - சாத்திரமா
மெந்தன் குறுஆனி லிருக்குநத் துண்டதனை
யுந்தமும்மத் தோர்தெளிந்தே யோதிகிலோ-விந்தத
ஞானியாவின் காரியமுஞ் சொன்மறுமை தன்னி
னினிதான காரியங்க ளெல்லாங் - கனியாக
வோதுமவன் சிந்தைதனக் குற்றதையீந் தேகேள்வி
யேதுமன்றிப் பொற்பதியி லேற்றுவனென் - றுதிமொழி
யோதுவதால் வள்ளல்நபி யுண்மைப் பெரும்பொருளே
யேதமிலலா சூறத்த தேதெனவே - சோதிசெறி
பக்குரு வென்னும் வரிசையுள்ள சூறத்து
மிக்குரு ஆலம் இமுரனு-மிக்கவிரு
சூறத் திலைத்தனவே சொல்லியபின் றேனறனுட
னீறத்-றவன்றிருந்த நிகழ்த்துவான் - வீறுற்ற
செக்கருமஞ் செயயும் கலையுமா னன்னபிக்குக்
கைதருமஞ் செயயவெனக் காற்றுடனே-வையகத்தி

னூர்வை பறவையவை யொக்கவிடுத தேனதற்காய்க்
கோர்வைத் தயமம் குறித்தசுஜூடு - தோரமையுடன்
செய்யு முமக்குமுமைச் சோந்தவுமமக் தோரவர்களும்
லையகங்க ளொககவிட மாக்கினேனை - முய்யவெந்த
ல்சா தனேபயிதா வினாயமைத தாவிவிட்டேன்
மாசாண தறறமுகம மதுவே - பேசுமதற்
கென்போ தனிலொருபே ரியாணியகுமக்களித்தேன
முன்பே யெனயோமகு மூகா - மனையாயத்
தகமையுடனேபுகழுக தானபட்டேன போத
வகமகி முமபுாழ்ச்சி யாஙகுளனோர் - செகமிலும
துமமதத்தோ ருககாமீ தெனனவே யுண்மையுட
னெமமைப் புகழுமில் ொனறுதநதேன - செமமைசெறி
யெமமுடைய நாமமொடு மேர்ருதிருநயிமய
யும்முடைய நாமததை யொட்டிவைத்தே - னமமுடைய
வானபுவிக டோறுமெநதன வானபேனைக் கூறிடததுந
தேன்பயிலு நுமபேனைச் செபபுவித்தேன - நீனபயிலு
மோதினைகள வாங்கு முயனறுசொலு கினறதையுந
சோதிபெற வெமமைத தொழுவதையும் - நீதியுடன்
கைக்கொளளு கென்றுயயக் கவிமா விரண்டிமங்கே
யெக்கிருச் சொல்வா னெனில. (௬௨௧)

கலித்துறை.

இந்தப் படியிறை யோனயிக் கியநதங் கியம்பிநபி
சிந்தைப் பிரிசங்கொண் டலலாதனேப்பெருந திக்கன்றியே
யெந்தத் தலமு நிறைநதவ னேயென் றெழப்புகழ்ந்து
பிந்தப் புகல்வர்தம் மும்மததி னோர்செய பிழைதனக்கே (௬௨௨)
மற்றுள வுமமதத்தி னைபபோல வேஷததை மாற்றியெமக்
குற்றிடு மும்மத தினையிகழ்ந தேபனறி யோடுமுனி
பெறறிடு வானர மாக்குவ தினறியும் போபுவியா
லுற்றுச் சுருங்குவ தின்றியுங காமம முடையவனே (௬௨௩)
எநதன் ஹபீபுமு கமமது வேயிவ் விரப்பதனே
நிந்த னினைவின் படியளித தேனென்று நிரணயச்சொல்
வநதங் கிறங்கிய தானயி ஞருண மகிழ்ச்சிகொடு
பிநதச் சிலவிரப் பாரும்மத தோர்கள் பிழைக்கவென்றே.
பொல்லாப் பிழைசெயு மென்னும்மத்தோர்களைல் புக்கலைறி
வலலா யெமககு வழஙகிடென றுதவதுத்ததுய்ய
அலலா மொழிவா னயியே யெழுபதி னாயிரனைச்
சொலலா லளித்தனன மளருடிக் கேளுஞ் சுகம்பெ

அறுசீர்க் கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எழுபது றாயிரம்பே ரெமக்கவர் போதா தென்ன
வெழுபதி றாயி ரத்திற் கெழுபதி றாயிரம் மாங்
குழுவெனும் பெருக்கப் பேரைக் கொற்றவன் றந்தேனென்ன
வெழுதரி தான அல்லா வின்னு மீவா யென்றார் (௬௨௬)

கலித்துறை.

எங்கள் முகம்மது கேட்பதற் கேயின்று மூன்றுகுப்பஞ்
சங்கை முகம்மது வேகைக்கொள் வீரெனத் தானளிந்தா
னிங்கிதன் கைக்கொள்ளு மென்றோதி யேயிறை யீந்தகுப்ப
மங்கதி னெண்க ணிறைக்கன்றி யாக்கு மறியரிதே. (௬௨௭)

தேடு மிரப்பவை யாவுந்தந் தானென்று சிந்தையுள்ளே
நாடி யிறையைப் புகழ்ந்திற சூலிந்த நானிலத்தைத்
தேடி வாரினு மெட்டிய தாலுமிச் சிந்தைகண்டு
வேடி லடங்கரி யோனபி யேயினு மென்றனனே. (௬௨௮)

உமக்கு முமது அருமகதி னோருக்கு முள்ளபடி
சுமக்கும் படிக்குச் சிலபது லேவினன் சொற்செப்பறுவு
நமக்கு விதியென்று சுக்குறுசெய் தேநல்ல நற்செயலா
லமைக்குந் திருநபி கைக்கொளு வீரென் றறைந்தனனே. ()

வல்லான் பதிலை விதிப்பாயென் றோத வகுத்ததுய்ய
அலைமொழிவான் முகம்மது வேதின யன்புவைத்துச்
சொல்லா வைம்பது நேரத் தொழுகையைத் தொல்புவியின்
மெல்லாய்த் தொழுமென நந்நபி யோம்பட்டு மீண்டனரோ. ()

மீண்டிடுங் காலமிறையோ னமிக்கு விரும்பிநலம்
பூண்டிடு மிக்கச் சலவாத்துச் சொன்னபின் போதநபி
யாண்டவன் சொன்ன சலவாத்தைக் கேட்டக மேமகிழ்ந்து
சேண்டிக ழூர்திரு மூசா நபிபக்கற் சென்றனரே. (௬௩௧)

சென்றத னைமூசா வுங்கேட்பர் திருநபியே
மன்றன் மிகுத்த புகழ்ந்தியாவில வரிசைபெற்று
நின்றவ ரோயுமக்கு முமத் தோருக்கு நித்தமுள்ளோ
னென்னுஞ் செயப்பது முண்டோ விதித்தி யம்புகவே (௬௩௨)

துய்யோன் றினந்தினை மைம்பது நேரந் தொழவிதித்தான்
கையேத் துவர்தன னியானென்ற போது கனகபதி
செய்யார் புகழ்நபி யேயும்முமத் தோரிது செய்யப்பத்தார்
மெய்யா னுடனிறு மன்றாடு மென்றபின் மீண்டுஞ்சென்றே. ()
வெகு[illegible]சமான பெரியவ னேயெனை மேவுமுமத்தோ ரொருகு
[illegible] தொழப்பத்தா மொன்றோத வொருவன்சொல்வான்

பகுத் [illegible]தந்திற பத்துவிட் டையெட் டொகுத்துப் பணியுமென
மிகத் தஞ்ச மானபி ரூசா நபிபங்கன் மீண்டனரே. (௯௩-௪)

மீண்டமு கம்மது மூசா நபியை வினவியென்னை
யாண்டவன் பத்தொருத் துக்குறைத தாமென வாலமெல்லா
மீண்டும் புகழ்நபி யேயும்மும்மத் தோர்க ளிமை[illegible]யும்
பூண்டுஞ்செய் தேத்தினை வேற்றப்பத் தார்கள் புவியிடத்தே. ()

ஆகந் தமையங் கஜமேக்கரண் டாயிர மாண்டின் முன்னே
நீதி பெரியவ னீர் கேட்ட தைத்தர ரிட்சமித்தான்
சோதி பிரிசங் கொண்டல் லாதிருமுன் றுடருடனே
போதுமென் றுரைத்துமட் டமன் றுடினர் போர்மைகொண்டே.

நாலா வதிவிரை பக்கற்பந் தாகவு நாற்தொருத்
தேலா குறைநதனை னைந்தாம் விடுத்த மிரக்கமுற்றே
பாலா மொகுத்தைந்து விட்டைம் தொருத்துப் பணியுமென
மேலான விநித்தும் றமலானி நோன்புமிருத்தனனே (௯௩ ௭)

ஐயாறு முப்பது நோன்பைந் தொழுகைத யுமாதிநின
மெய்யாய் விதித்திடக் கைக்கொண் டமீருந மிநைடமனைத்து
துய்யோன் திருநபி மூசா வுடனோதிட [illegible]
கைவிட்டு வந்துஞ் செய்தி [illegible] ()

ஏகன் திருமுன்பின யான்செல [illegible]
காகப் பயந்துவந் தேனபி [illegible]
மேகங் கவிந்த குடையா திருநபி [illegible]
மாகந் தனைப்படைத் தோன் [illegible] (௯௩ ௯)

ஆராரும் போற்று முகம்மது [illegible]
மாராய முந்தந் [illegible] மாவலைகக்த
சீரான [illegible] செழுமரிகை
தோரா பினை [illegible] ()

துணைமதன் [illegible] அறுதிடத்தோர்
நாயமொன் [illegible] நபிருபேமுன
திடனமெயான் [illegible] திமை[illegible]ய
மெனைமகன [illegible] தெருக்க[illegible]
னடோ, (௯௪ ௧)

எந்தன் வனுமப் பெருபயது றுணைமிய போதுங் குன்றுக்
சந்த பிருவென துளளவை யான தவநபியே
யந்த வடிவதி துயர்த்திமி ருணே யனித்தனமோ
னந்த முகையததுக் கெல்லாந் திருவுளந்தந் தேனுமக்கே. ()

இந்தப் படிநம் பினமறியோன் கிருபையோ டேத்துவையு[illegible]
சந்தித் துச்செய்தி சொல்லமு சாவிருந்த தலத்தினி[illegible]

இந்துற் றவானத் தான்முன்னின் வானி லிறங்கையிலே
கொந்துற் றுவிசும் ஜிபுரீலநபியுடனகூடினரோ, (௯௪௩)

மன்றன் மிகுத்த நபிபிற குலமுன்னின் வானகத்தே
யின்றிவ் விரவிற் செலுநேரம பார்க்கையி னீளிதலைச்
சென்றிடு நோக்கு சிறிதெனகை யாலென்னைச்சிநதைகொண்டே
வென்றியுள் ளானைறனைப் போற்றவவ்வான கடைவிட்டனரோ

சந்த விருத்தம.

வாசறி றந்திட வள்ளல்முகம்மது வானவர் கோனுடனே
யாசினியிற்புற மாமின போதில டற்சிபு ரீனுடனே
நேசமி குத்தவ ரோவிர விண்றுநெ ருங்கிரு ளாகுமென
தேசமி லங்கிட வானவர் தமமுபா சிறகைவி ரிததனரே. (௯௪௫)

சிறைவிரி யப்பட வானெழு வானிவை சேரவெ ளிபபடவே
நறைவிரி யும்பொழில ரணடிருள ரண்டிந பிக்குமி கதமெரிய
மிறையரு டங்கிய வானவ ரோயிரு ளுமபொழி லேமெனவே
மறைமொழியுநதிருவாய்கொடெமக்குவடித்துரையும்மெனலால

வெண்பா.

வென்றி யமரர்பதி வின்ளுவார் வள்ளலுடன்
றென்றலு லாவுஞ் செழுஞ்சோலை - மன்றற்
றிறமதாய் வீசுந திபிசுகக நாடொன்
றறமிகுமெமனு டொன்றென்றார் (௯௪௭)

கண்டவிருளிரண்டிய கத்தர வுடன்பேசி
மண்ட லததிலவநத முகம்மதுமே - தணடு
மருமனிய நாடொன்று மாரம்விரி ஷாமென்
றுரமொழிநாடொன்டென்று ரூற்று. (௯௪௮)

முன்வான கத்தினின்று முஸ்தபா நன்னபியை
யன்பாக வேந்தி யமரர்கோன-பொன்போற்
றனையருகுகே வந்து சகுலாவா மாறறின்
கரையருகே வைத்தார் களித்து. (௯௪௯)

அருஷிச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

நபிநாயகம்பணிசுறுயீல் கூட்டத்தாரைக்கண்டசிறப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தல மதிற்சில நார்கடா ணங்குளமூ சாகவும தாகினோர்
முதநிமிகொள்வ தற்குநல் வழிவந்தோர் முன்னெடு சொல வாரழி
வற்றுதோர், கத்தனவ னுக்குமெமக்குநீர் கம்பினி லீமான் கொ
ளுமென்றோதவே, தத்துவந லச்சபுரயில்கவுமு தம்முடனு ரை
ப்பர்விடத்துனே. (௯௫௰)

உங்களிலு சாவிபில ராசொனவோதியிவர் பேரையுணர்வீர்களோ இங்களிலி லங்குமுக வானோ செப்புமிவர் நாமமறி யோமெனக் குங்கும வலங்கணி தோளினோர் கொற்றவர்மு கம்மதிவ ரெண்ணையாற், பங்கயபதத்திவர் தமக்கல் லாநபிப் பட்டமு மளித் தனனோ. (௬௫௧)

ஆமெனவின்றோரவரோ டாதலாலங்குளமூசாவுமதாகின்றோ ரேமநபி யாதிவிதூதன றென்றவரி மான்கொடுவர் தெண்சொல்வார், பூமியிலி ருக்கையின் மூசாநபிசொன் னொப் போகுமுகம் மதைக்கண்டீர்களாய் - நாமமுற வென்றன்ச லாமதை நண்ணியவ ருக்குரைசெய்வீ ரென்றார்.

வெண்பா.

மூசா நபிமொழிந்த முன்சலாத் தின்பிரத்தி
வாசாம வள்ளல் வடித்துரைத்தே - பேசுவா
ருங்கண்மனை யெல்லா மொழுங்கொத் திருப்பதென்றே
வெங்கண்மன மொற்றதினு லே. (௬௫௩)

ஓங்கு மனைகளெல்லா மொத்திருப்ப துஞ்சரியே
நீங்க ளிருப்பதென்ன நீதிதான் - றாங்குங்
கனிபாந் திருநபியே காய்ந்தொருவர் தம்மை
யனியாயஞ் செய்யோ மதால். (௬௫௪)

வாசன்முன்றி ரேறு மரித்தவரை நீங்கள்கல்வி
நேச முடனடங்கு நீதியென்றே-பேசும்
பவுத்தான தங்குலேந்து பாரிலிவர் போனும்
மவுத்தாவோ மென்றநினை வால். (௬௫௫)

அறந்தாவு மாந்தர்களே யம்புவியி னீங்க
ளிறந்தா லழுவீரோ வென்னத்-திறந்தாவி
யிட்டமுனை தன்னை யிறையறுத்தா னென்றுகையைப்
பட்டியிருப்போ மென்றார் பணிந்து. (௬௫௬)

ஆல நபியவர்கட் காயாச முண்டோவென்
றேவலங் கண்கேட்க வெதிர்ந்துரைப்பார்- ஞாலமெங்கு
மாவிக் குறுந்துணையே யாயாசத்தில்லுழல்வோர்
பாவிக்கா னென்றார் பரிந்து. (௬௫௭)

தோவத்தைச் செய்து தொழுவோ மிவைகளன்றிப்
பாவத்தி லென்றும பயின்றறியோஞ் - சாவற்றோ
னேயாக் கிருபை யுளநபியே யாங்க
ளாயாசப் பட்டு மறியோம். (௬௫௮)

ஆயாச மன்றியுங்கட் காவிபோம் வாறதென்றே
வோயா வணக்க முடையீரோ - வாயவெங்கட்

குண்டா மிரண மொழிதால் மலக்காவி
கொண்டகலவா ரென்றார் கூணடு, ([illegible])

சநத விருததம.

உங்கட குள வுபர்பீடிகை யொன்றுமலைழங்காதே
ஜெங்கட்குறு நபிபேயிம் கேர்சன்றறி வீரோ
இங்கட்கதிர [illegible] லவெளி இவசாமிவை யுடையோன்
[illegible] [illegible] கொடு மறையைச்சொரி வித்தால
செய் [illegible] [illegible] செய் [illegible] வெயது
[illegible] [illegible] குவி [illegible] செயதே
[illegible] [illegible] [illegible] வகுனை
[illegible] [illegible] [illegible] மதுவே. ([illegible])

வேறு-சநத விருததம்.

உ[illegible] [illegible] [illegible] வேவெளலா
[illegible] [illegible] [illegible] சுழி யோர
[illegible] [illegible] [illegible] த்லனறி செயறிடு வா
[illegible] [illegible] [illegible] பில்லையெனப் புகலவார்.

செகுடு [illegible] [illegible] [illegible] ணமென
[illegible] [illegible] [illegible] மனபுரலவா
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
புதிய குகத [illegible] [illegible] பொமுகம் மதுவே

[illegible] விருத்தம்

ஏதுக் கருவி [illegible] [illegible] மொழியப்
[illegible] [illegible] [illegible] மாலை
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] மொழியா, ()
ஆனைப் [illegible] [illegible] [illegible]
இனை [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
காணைப் பிடிப்ப [illegible] [illegible] ([illegible])
செலவக் [illegible] [illegible] [illegible] தேனே
சூலவிக் [illegible] [illegible] துடனே
புலவிக [illegible] [illegible] [illegible] செயதா
ஜூல்சுப் படிமை [illegible] [illegible] பொருளொன்றே ([illegible])

சநத விருததம்

புலிகொள் பாமிருக மூகாகருநபிர் போகக ஹுளதோ
மலிஷ லங்கினை வதைதசூரவிடை செயது யறியோ

மெலிவ தெங்கடமை மெலியமிடை செய்ய விலேயென்
றலிதமக் குரிய மாதுலரோ டன்பொடு சொன்னார். (௬௬௭)

வேற்றுச்-சந்த விருத்தம்.

ஒட்டகை தன்னுட னுடொடு மாடுக ளுங்கட மக்குளதோ
மட்டவிழ் தோணவி யேயுள தாமது வஞ்சக மொன்றுமிலா
திட்டமு டன்பொது வாயுற விற்கு மிதின்சடை நூலெய்தே
புட்டம தாகவு டுத்ததி னிடனைச போதறு கார்ந்திடுவோம். ()

வெண்பா.

நேரா யளந்தும் கிறுத்தும் பரிமாறு
வீரோ வென்றிறருல் விள்ளவே-யாரார்க்கும்
வள்ளல்நபி யேயாங்கள் வைத்தே கிறுத் தளக்கக்
கொள்ளவிலை விற்கவிலைக் கூண்டு. (௬௬௯)

ஆங்கவர்க ளுக்கே யரியகுறு ஆனிலொரு
வோங்கியகு றத்தோதிக் காட்டியே-காங்காங்
தொழுகை நெறியடவு தொல்நோன்பு தீனி
லொழுகப் படிப்பித்தா ருவந்து. (௬௭௰)

அத்தலத்தி னின்றவுய ரம்பியாக் கட்கெல்லா
முத்திரைசேர் வள்ளல் முகம்மதுவை-யித்தலத்தின்
மண்டிவரும் யாஜூசு மாஜூசு சவரிடத்திற்
கொண்டுசென் றாரமரர் கோன். (௬௭௧)

யாஜூசவனிந ரோர்வடிவாய்
வீசுநார் தம்மின் மிகுதியாய்ப் - பேசு
மவரொருவ ராயிரஞ்சே யங்கே மெறுமளவு
மெவருமிற வாதிருப்பா ரே. (௬௭௨)

ஆங்கவர்கள் மூன்றுவகை யாமா மொருவகையா
ரோங்குமா மீந்தி னுயரம்போற் - றீங்கர்மிக
நெட்டையர்க ளோர்வகையார் நீளமதிற் கூளையர்சாண்
கட்டையர்க ளோர்வகையார் காண். (௬௭௩)

கலி விருத்தம்,

அங்கவர்க டன்வினை யடர்ந்தெமதி டத்தே
யிங்கில்வரு மென்றுமுனி னிருந்தலகை யானுந்
தாங்கமிகு செங்கைமலர் துல்கறுனை யென்போ
ரிங்கிதகு ணத்தினரி ரும்பொடுசெம் பியம், (௬௭௪)

ஸ்ரீ குருசமாலை.

வேறு-கலிவிருததம

வஞ்சா வார மகுதைகொண்ட திலைவ
ரஞ்சத் தீயினு ருகபிய டைததனா
கஞ்ச மானவ ரததலங் கண்டபின
செஞ்சொல வளள னபிணையச சிபுரியில, (௬௭௫)

பைத்தல முசசதீ சுரின மலமிசை
யுயாத்திக சொணடுசென றுறறனா தீனபி
ரியதத தேறுமெம ழிற றாணிர [illegible]
கயறறி னிறகுடபு றுகபரணை கணடனா (௬௭௬)

வேறு-கலிவிருததம,

ஆதிபுகை [illegible]
னீதிசொள [illegible] லகதே
காதிபக [illegible]
வேதியாக [illegible] தும, (௬௭௭)

[illegible]

இலகிய [illegible] முகமமதுவை
யலர்செறி [illegible] லவே
யகெகிலெ [illegible] கைகளுமோர
நலமிகு [illegible] யணவே
கதிநாயக [illegible] கணடசிறபபு
[illegible]

நரிநாயகமகத்திற நவந்தபிறபபு

[-) (-]

வெணபா

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௯)

மககந [illegible] கொண்டாகோன
செக [illegible]
செநனையபிக [illegible]
ரகவள விறறறிததா [illegible], (௬௮௰)

முததிசொவளள முகமமதுரவவளவி
னிததிசெய தோவிழிதத மொதகே-யதிசொ

மேனியார் செங்கயற்கண் மின்னார் செறிந்தவும்மு
காணியார்க் கோதினார் காண். (சுஅக)

இன்றிரவி லிங்கே யிதைநாத் தொழுதே னென்றுயின்னுந்
சென்றநல முமகலமுதந் தெப்பிடைதான் றுபஜிர்
மீண்டிவிவ் ரேவந்து விருப்பிந் தொழுதேன்னை
வாண்டவணி னையனையிசொன்றார். (சுஅ௨)

வெய்யோன் றிசைமாறி மீண்டடைந்த லும்மறந்து
பொயயா ரிடைந புரிந்தபே டைமலைறுங்
குறைநதிக்கேட ழுவ்யசனங் கூறுகிற்பாய வென்பா
ரறையவரி யென்று யரக்க. (சுஅ௩)

வண்ணமயி க லலீ ந்து வயக்ரார் றிருமகளே
யுண்மைக் கழிவு வுவை ... ... றின்னமை
பறிபுரமு ந ... ... பெறிச்
சரிவினையிக்க பெருமகுமாரா தான் (சுஅ௪)

ஆவிக் குறாக் கூவோ ... ... வுற பிசண்ணுமன்
மேவிருகம் பார்க்கி விளமபுவார்களவிகொண்டுங்
கணைகிவு யினவியை வுறக்கமவ் கருசிபுரீல
துன்யுவந் தெகலா வெழுப்பித் தானா. (சுஅ௫)

வைந்தபு றுங்கின் மரிர்ந்தே கறு மென்றுனாக்க
வந்தபு றுசிக லைகளித் தைற்றங்க
வைக்ககுவ்றுகதி னைபா அன்கடந்தப் பாலே
யியக்கிய டேறுசெலுநிலமன் யமன். (சு ...)

எம்மைப் படைத்தோ னைமக்குமெமைச் சூழ்
மூமைத் தவர்க்கு முழுவணககம் - கிம்மத்தா
லெந்தசூரே பங்கொழுமென் றங்குவிதித் தானைமூ.
மஞ்சுநீ மூற்றயித்த மன். (சுஅ௭)

சந்த விருத்தம்.

அபுபக்கரு முமரோடுது மாஞுமலீ யாரோர்
தவமுற்றவர் மணிமாளிகை தானத்திடை கண்டே
நவரத்தின மாடத்திடை கண்ணிச்செல வுன்னை
னவர்கட்குள மனதெப்படி யென்றேதவிர் கின்றேன். (சுஅ...)

மிகுறுசு மாலை.

கலிவிருத்தம்.

துக்கமானதை யகற்றுநபி யேசுவனலூர்
புக்கு மாட்டிசை போய்வா வெறுப்ப தேதென
றெக்கி மாகியநல் லார்கள்மொழி யத்திசை யுளோர்
மக்க மானிடர்கள் வந்துகண மாய்மலியுமே. (௬௮௯)

ஆதி யந்தமுத லாயவையி லோது மதனை
யேத மின்றிய வுளத்தபூ பக்கரொ திர்ந்தே
யோது கின்றமொழி யுள்ளதுள தென்று மவையிற்
றீது பெற்றுமதி யற்றவ னெழுந்துரை செய்வான். (௬௯௰)

சந்த விருத்தம்

சங்கமி லங்கிடும் பைத்துலமு கத்திசை தண்டலை யூடிடையே
திங்கள் தோன்றின டாகிடு வோமிவர் சென்றன ராமொருரா
விங்கில ரோதிய தத்தனை யும்பொயி தற்கிசை விற்பனென
வெங்கண்முகம்மதுடன்சபைதன்னிலெதிர்ந்துரைசெய்தனனே

அங்கல னுக்குய ரச்சமெ னுங்கிணை றருகினி லோர்கயிறுண்
டிங்கித னிற்புனல் யாவரும்வந்து மெடுப்பபொ னக்கபடாய்ச்
செங்கணி ரண்டிடை தீயெழ வேயிதற் றின்றுரை தூறிபதான்
மங்கல மற்றவ ரொன்றுகு றைஷிகள் வைதுமு னிர்தனரோ. ()

கலி விருத்தம்,

மன்றல்செறி மக்கநக ரிற்குறைஷிமார்க
ளென்றியபெ ருஞ்சபையிற் றுய்யநபி யேகீர்
சென்றிதல மத்திடைசெ றிந்தெவரைக் கண்டீர்
வென்றிகொடு சொல்லுமென மிக்குடனுரைத்தார். (௬௯௩)

எங்கிலமும் போற்றுமிமு ரூன்மகனன் மூசா
தன்னுடனீ சாநபியைத் தான்கொடெரி சித்தே
புன்னியவர் தங்களொடு மோதவுரை செய்தே
யன்னவர்க டன்வடிவை யங்கவர்க்கு ரைத்தார், (௬௯௪)

எங்கண்மா புற்றவரி லேயெவரைக் கண்டீர்
யங்கமதி லோதுமெனத் தானபியு ரைப்பா

ரிங்கிலெகி யாமக னிறந்தவும்றத் தென்பான்
பங்கமிகு மங்கொடிய பாதகனைக் கண்டேன். (௬௰௫)

பொங்கிபக னற்பொறிபொ ருய்பெனவு திர்க்குங்
கங்குனா கத்தினிடை கண்புனல்கள் சோரத்
தங்குமுத ரத்திடை சரிந்தகுட றன்னை
யங்கவ னிழுத்துறவ தாபுபடல் கண்டேன் (௬௰௬)

இங்கிலகு வள்ளவிற ருவினைக ளெல்லா
மங்கவர்பெ ருஞ்சபையி லாதரவொ டோதக்
கங்கையென வேசெறிகணக் குறைவழி மாகி
லிங்கிவைமெய் யென்பர்சில ரனர்கள்பொய் யென்பார். ()

சந்த விருத்தம்.

பொய்யென்றனர் சிலவீனர்கள் புகழும்மபு பக்கர்
மெய்யென்றிரு தயமுட்கொள்வர் வேதாம்பர்தம் பேரிற்
கையொன்றிய மணன்மீதிடை சுதறும்மபு ஜகலாம்
பையலகயி ஞர்தம்முடன் பகையாயெதிர் கேட்டான். (௬௰௮)

வெண்பா.

மடைவரனை யேகுதிபாய் பைத்துள்மு கத்தீ
சடையான மேதென் றறிவிப்பீர்-நடையாந்
துரகதமே லேறித துடர்ந்திரவு சென்றவ்
விரவுதனின் மீண்டே னியான். (௬௰௯)

அத்தலத்தின் வண்மை யறியீரோல் நீர்மொழிந்த
தித்தனையும பொய்யென் றியம்பினன்-புத்தைவைத்தே
யெட்டுயிரண் டும்மறியா தேயெனும்பெல லாமொடியப்
பட்டுமஃ தேயறியாப் பயல். (௭௰)

பின்னுநபி சொலவார் பெருத்தார் குறைஷிகளே
பண்ணிடுசீர் பைத்துல்முகத் தீசென்னு-மின்னுபள்ளிக்
குண்டா மடையான மொவ்வொன்றாய்க் கேளுமியான்
விண்டோத வென்றார் விடுத்து. (௭௰௧)

மிகுறாசுமாலை.

கலி-விருத்தம்.

வாசமெத்தனை வண்டினங்க ளொத்தனை
வீசுகின்றவி ளக்கெத்த னையென
வோசைமாக்கட லொத்த குறைஷிகளன்
மாசகன்றமு கம்மதைக் கேட்டனர், (௭௱௨)

கிந்தி வித்தனை தான்கிளர் பூமண
வந்துவீசும ணிவாச வித்தனை
பரிதி யாய்த்தொழும் பள்ளியி னின்றிருந்
சுந்தரப் பெருந துணித்த னையெனா. (௭௱௩)

வேறு-கலி விருத்தம்

வள்ள லானவர் பயித்துல்முகத் திசதனிற
பள்ளி யுற்றஅறி வைப்பகர வேபுதுமையாய்த்
தெள்ளி தாய குறைஷி யார்களசில ராணைமொழியோ
டுள்ள துள்ளதிவ ரோதிபதென றுடகொடுசொனார். ()

அன்ன காலையில டர்ந்துமபு பககர் நபிபாலசொனார்
முன்ன மேகுறைஷி மார்களெதிர் கேட்டமொழியை
யின்ன தென்றுமொழி யாமலுமிப் போதுநல நீா
மன்னு பள்ளிவிச ளங்களைவ டித்தலஃ தெமேறு. (௭௱௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சோதிகொண்மு கம்மதபு பக்கருட னேமொழிவர் துய்யவ
ன் விடுத்தஜிபுரீல, மாதுவள ரும்புகழின் பைத்துல் முகத் திசு
நலவண்மையுள்ள பள்ளியுடனே,வீதிசெறி யும்புரிசை நாடுநகரங்
களையும் விண்டுவளத் தோடுமுதலாய்க், கோதியிற காலுறவெடு
த்தெனதுமு ன்பிடைகுறிப்பறிய வைத்து மொழிவார்,• (௭௱௬)

வேற்றுச் சந்தம்.

வண்டலம்பிக நல் பைத்தூல் முகத் தீசுதனையே
கொண்டு வாதனை தின்குறிகள் கூர் விழிகளாற்
கண்டு நற்குறைஷி கடகெதிர்க வன்றிடுமென
விண்டி டிடமதனை யாணுறவி னம்பினனரோ. (௭௱௭)

கலித்துறை

பின்னுங் குறைஷிகள் வள்ளலை நோக்கிப் பெருநபியே
யின்னுஞ் சிலவடை யாளங்கள் கேட்க விருதயத்தே
யுன்னி யிருக்குமின் றேயென்ற தாபிறை யோனபிக்கு
முன்னறி விக்கக் குறைஷிகள் கூட மொழிந்தனரோ. (௭௱௮)

இன்றுள் மகன்பெய ரின்றுநும் பாதையி லின்னவழி
முன்றுனை யோரடைந்து நோயா வருதைபின் மொய்வனத்திற்
பின்னையி யாமொட்டை தாறிய போதனைப் பின்னுமொக்க
மன்றுன னருள்கொண்டு கூட்டுவித் தேனவ் வழிதனிலே. (௭௱௯)

செட்டரின் ஞர்மக்க ளின்றுளெனப்பெயர் செப்பியவ
ரொட்டகத் தின்னியடம் பிகடந் தேயொரு வொட்டையினி
ரெட்டியெய் தித்துப் பருகுமுன் போல விருககவுயர்
தட்டினில வைநதன னென்மீற மொழிந்தனர் தபாகயியே (௭௱௰)

நீர்வைத்த வொட்டையு மதனை வருகுது சிலகிறத்
தூர்வைத்த கம்பளப் பையிரண டாமொன்று தூயவெள்ளை
நேர்வைத்த பையது வாய்கறுப் பொன்றாகி சுழ்ந்திரிப்பின்னுஞ்
சீர்வைத்த விக்குறி யன்றேரைக் கேட்டிந தெளிந்திடுமே. ()

அங்கவர் பாதையின் முனனிக டாணு மனைவர்களும்
பொங்கித் தினகரன் கீழ்பாலி லுற்றது [illegible]றப்படுநே
ரிங்கிற நலைப்படு வாரென்ற போதங் கெழுந்துசிலர்
பங்கஞ்செயவோமென வெய்யோனைப் பாதையைப் பார்த்தனரே

காலந் தவறினு மாதவன் றென்வடக் காய்விடினு
மால மதிதிருச் சொற்றவ றுதவ லொன்றுசிலர்
நீலசி றத்தொட்டை வந்ததின் றாவென்பர் நீங்கிமற்றோ
ரோலந் திகழ்ந்தி ரின்று வுதித்ததென் றோதினரோ. (௭௱௰௩)

வெண்பா.

மேலா னிறகுல் விளம்புவபோன் முன்புவரு
நீலான் முதுகி னெடும்பைபிரண்-டேலவே
கண்டா ரொருபை கறுப்போ டொருபைவெண்மைத்
திண்டாடி னின்றார் சிலர். (௭௱௰௪)

இங்கிவரைக் கேளுமென வேகனபி யோர்குறைஷிச்
சங்கமுளா ரோடுஞ் சமைந்துரைக்க வெங்கதத்தார்
போகித்த வொட்டையொரு பூதனைக் கொண்டவ்வழியி
லேகித் தறியதோ வென்று. (௭௱௰௫)

சங்கத்தோர் கேட்கத் தரித்தபா தைக்கார
ரங்கவருக் கோதவொக்கு மாமெனவே-சிங்கத்தின்
வெற்றிபெறு நந்பியையெச்சமற்றப் பாதையனை
யொற்றுமொழி கேட்பா ருவந்து (௭௱௰௬)

உங்கள் பெரும் பாதையிலோ ரொட்டைகளி லொன்றிலே
தங்கியொரு பாதிராத்திற் றண்புனலக-ளங்கே
யிருந்ததுண்டோ வெனறிடவே யெலமொரு முண்டென
றருந்துபுனல் பார்த்தா ரமர்ந்து, (௭௱௰௭)

அப்பாத் திராத்தி லறவிருக்கக் காணும
லெப்பா லுமுள்ள விறையாணை-யிப்பாத்
திரத்திலொரு துளியொன் றுந சிந்தவில்லை யாங்க
ளருந்தவுமில் லென்றா ரங்கு. (௭௱௰௮)

மக்கக் குறைஷியர்கள் வள்ளனபி சொன்னதெல்லா
மொக்கு மிதிற்புதுமை யுண்டோவென்-றக்கணமே
மொஞ்சிமொழி வார்சிலபேர் மூடரிது போற்பெரிய
வஞ்சமுண்டோ வென்றார் வகுத்து. (௭௱௨௰)

அன்றக்களரிகனிலல்லாவொருவனென்றுந்
தனையுமுகமைதவன்றாதவென்றும்—வென்றியுடன்
வேலனைசுராமனிருமபியேகொண்டுவந்தார்
நாலாயிரமபோநபிகத்கு. ௭௨௰

தொங்கல்.

உன்னையாரிநமேலோ டெதாபிமாருவந்துநபியுல்லாமுன்பிருக்க, வன்மைநபியுலாமிருந்தான் வரிசைசமருமையா லோகமபோது, இன்மையாகிய வொரு சன்றரிருட்டினதிலே சட்டையென்னிப், பன்மைபிதந்தபவெய்யோனைறுபனைந்து பிலைதவன்விட்டிற்போறுன். ௭௨௧

மசாந்தரானாத்தி மடக்கைகளிலைதவவிரித்து சமையோனவியந்தவறு, வெரிசைவென்னைபிட்டுவொன்பவிபிற் குழந்தையுங்குடமுஙிரா [illegible] கைபிலே தந்தாயபானிசனி லவன்மூழ்கும்போது. துரதனவனை [illegible] துறையிலே கரையேறினுர். ௭௨௨

வெண்பா.

ஆசினைமருவெட்டுடையவெட்ட [illegible] ருமே
[illegible] யபனைபோலவுமபபாடானுணையுடன்
சானைதநிலே [illegible] ளவங்கதரான்று
று அடைப்பாதருசோறுடு. ௭௨௩

[illegible]ல.

வேசபவொரக்கியவீர [illegible] மகன்வந்தான் வனத்திலே வேட்டையாடித், [illegible] ன்றி [illegible] பபிட்ட வனையினையாவெ [illegible], [illegible] வேந்து [illegible] யாதோன்றுஞ்சொன்ஞலோ, [illegible] யினையபிலேடுத்துகெண்டுவேநதன்றிருமனைதனிலேபாயினுன். ௭௨௪

இராசன்மங்கைக்கொண்டுவாநதனிருந்தவடன்னைக்கேட்டான், ஏமுனைக்கேதுதநதைதாயார ஜெநத்திலினதமோரை யுரைப்பாயென்றுன், போசனுமைத்திடமங்கைசொல்வாள் புவியிலேனைதெதாகபுருடனிலலோ, காசபணமில்லைககனகமில்லைக்கன்னியும் மொழிதான்கூறினுள். ௭௨௫

இந்தமொழிசொல்லவேந்தன்சொல்வானெந்தன்மகனுக்குப்பாரியாகச, சீதைகளிகூர்ந்தாஇந்தனக்குச்சிறந்த கலியாணமுடிப்பேனெ

ன்றான், விக்கையுடன்கோதையுடல்பூரித்துவிம்மியார்தோரத் துலங்கும்போதுத், துகதுடனங்களிகொண்டேமன்னன்றேகைதனை பணைபுடிககலுற்றான். ௭௨௮

தெருவீதிகளெங்கும்பந்தற்போட்டுச்சேர்ந்த பொற்கலசங்கிருந்துமிட்டுப், பொருதவிருந்துண்டுவேந்தரெல்லாம் பேசாஜனத்தான் பணிந்து, பரிவசபவரவர்பதாதியுடன்பறைகண் முழங்கவேபவனிவந்து, வருமாப்பிள்ளைக்குப்பெண்டனக்குமணையேசெயவவர் மனைகூடினார்

மணமாயிருவருமதனலாவேன் வழிவேன்மனமகிழ்ந்தேமுண்டினிற் கணவன்றலைக்கேழுமதனைப்பெற்றார் காதலுடனவாழும்நாளிலேமாதாட்டுவினைவரிகுழையாருடன்கூடியே கோதைசோடகமொற்செக்று, குணமாமஞ்சளிட்டாற்றின் முழ்கிக்குளிக்கச்சுழிகிழுகொண்டுபோன. ()

கொண்டுபோயவன்றன்னிருந்தருளத்தின்முழ்கியே சனையேறினான், பண்டுபோலவே பாறுதுவாய்ப் பதறிமுழித்தவன் பார்க்கும் போதுதுண்டுகரையிலேவைத்தபின்ன சுகமாய்க்குடக்தோண்டுதாணிநக்ச, மொண்டுநீர்குடந்தோளில்வைத்து முகந்துமகிழ்யுமிடுக்கெடுத்துக்கொண்டாள். ௭௨௯

பதறிகடந்தவன்வீட்டில்வந்துபண்பாய்மனையாளை விழித்துப்பார்த்தான், குதறிமீன்வாழிபாய்த்துக்கொண்டு குறிதமேதயிருக்கின்றகொள்கைகளவி, கதறியுனைக்கிந்தநீறையவுங்குருதியேழண்டு தொலையாயில்லைச்சிதறியான்சென்றவருஷமேழாய்ந்தேதவி மீளுக்கவிலையெயன்றே

கோதையவன்பெத்தப்புதுண்மையாய்நெய்கொண்டுபோபோனதொன்றால், குதனதுசேட்டினைதுக்குள்ளேனதுய்யநபியுல்லாசொன்னசொல்லே, வாதைபடுத்திபோபொய்யென்றன்னிமனதில்லீனைத்தாறுண்மைநாயன், பேதப்படுத்திஞெறிடு கோததிற் பெரியபெருமையைக்காட்டிவித்தான். ௭௯௧

மனதிளிலீனைக்திடுஞ்சூதன்றானும் வரிசைமனையாட்டிதனையுங்கூட்டிக், தனதுதாய்தந்தைசேயுடனே சகலசனங்களைமருங்குகூட்டிச், சனதுசம்மதியாசவுமேதாசின்முகம்மது திருமுன்வந்து, கனகதவழும்ள பதம்பணிந்தான்காட்சிமுகம்மது மப்போதிலே. ௭௯௨

அப்போநபியுல்லாயார்கட்கெல்லா மறிவுமிகுருஜைத்தாஞெறிடமெய்ப்பா மவர்களுமுண்மையெனறுமேவியிருக்குமப்போதுனைப்பாறெுப்பாமுகம்மதே நபிக்காசேயுமது மொழியையான் பொய்யெனவே, செப்பியனதிலேங்ஙைந்தஞெற்றிங்குயான்பட்ட புதுமைகேளீர்.

அபுங்கடாகத்தில் ஒம்பப்பேர்னெனங்கே மடைந்தையவர் வடி வாகினேன், வாழுபாசனருறெருவனுக்குபணமேமுடித்தவன் பனைவி யாச, வெழுவருக்கானங் கிருந்துவெழிலாய்ப்பாலரையேழுபெற்றனா பிமாரொருநொடிப்பொழுதி னடந்தவகையெல்லாஞ் சொல்லுற் றான். ௭௯௪

ஆர்யமுகம் பதேருஸ்தபாவே தப்பவுமக்துற்றதினில் வாரோன், பொய்யுர்சட்டையுமை நறிவிட்டுப்பொருகாமிலையிலே வழிப்படுவே னப்போயாகவெனறுவடனேநபிமேவங்கவிமாலைப்புகட்டினர்சர், செ யபுநதவப்பொருமின்கொணடு நீன்தின்முகமடத்திலேயென்றார்.

சோமானபி ரல்லாதி நக்காட்டிபாற்கூறிவிழிந்திமைசோச்குமுன் னே, பாபாதபி கி நபார்கனோடுமசுபியாகளுநிநககும்போது, ஈா ஏறுசாகம்பாவைபடபிரலாதநிலையியலாங்குபேபதஜா டங்கலுமே யபாதத்தைகேட்டபோகவொலலாய ருப் முகமடதநினில்வநதார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வைக்ரனர்தாலாயிரம்நதரைா பாரு மறைமுறைபடித்துத வணங்க, விநவெ ாவைநாதாலைநுப றபாராசந பிறைந்நிசேயபணியச, கொக் குழ பிஸ் சவடபாபபொருக துபிசரிவேவாறசகுறைய, முசதிறைய ருமெபாறறிகமரிதமிழறமசமுகமடதிருககுளாமுக்தனரே. ௭௯௭

சபிருளை வாளாகிாவலாபோற்றக்கன்று மறைவல்லோரேத் து, வொயி கைகவொபிகசாபபிலேோதவெணமலக குகளடிபணியத, துளொ ாவாத பிமுகவெசானியிராசுவலிலாந்நசனையமைந தொளிர, முசிற நடைபிழுற மாணாதகைமுமுகபமதரிருநதுவாழ்நதனரே. ()

சிகரிரநட்சகதிரப்வலொந்தி நப்பச்செழுமதிநடிசிருப்பனபோன கநாயமிருப்பாநவெலப்பரிமேபாமனினபுமாமபலுமபோலுங, குத்திரப் புவிரிகைமுமிருப்பனபோறகோலாததிலகழுநடுவின், முத்திருந்தன போலியார்கள்சூழ்நதிருபபமுகமடதரிருக்குவாழ்ந்தனரே. ௭௯௯

இறையவன் மதுமதகினிதறவாழ்கவிமையவர் குழுநிதம்வாழ்க, மறைமொழிவாழ்கவமமொழிநரக்கருநெறிமன்னருமவாழ்ப, ப ழைபலகவியாறசொலுமிகுளுடைபபடிபபவாசேட்பவர்வாழ்க, மறை முறைப்பயிருமுயிசனுமவாழ்கமுகமடதரிருந்துவாழ்ந்தனரே. ௮௱

கவிநறை.

சொற்பிழைநீண்டவெழுத்தாணிதப்புகதுடர்ந்தவுரை
பிறபிழைபோனிங்கறிநதியாடிவியமயபிழை

மெய்ப்பொருளானகவிப்பிழையின்பொருண்மிக்கபிழை
யெப்பிழையும்பொறுப்பாயெமையாளுமிறையவனே. ௱௰௧

இக்காதைதனைத்தமிழ்நூற்கவியாகவெழுதிவைத்த
திக்காரமாருமருளாமலாவத்தின்றினவர்க்கு
மக்காத்தரிக்கருமேயிறசூல்தம்வரிசைகொண்டு
மிக்காகநின்றுதிருக்காட்சிகாட்டியர்விண்பதிக்கே. ௱௰௨

வல்லானைபிதப்மிகுருவிலாலேமதூமுறுங்
சொல்லாகப்பாடத்தவிர்செய்வோருக்குஞ்சொற்கவியை
யெல்லாம்படிப்பவர்கேட்பவர்யார்க்குமிதமிதமாய்
அல்லாகிருபைசெய்தருள்வான்முகவிக்களனைவர்க்குமே. ௱௰௩

மிகுருசமாலை.

முற்றிற்று.

இக்கனம்அச்சாரூட்டமாவோரெழுத்தக்கடிறுங் குறைபிறுக்கீழ்விலங்குபேலாற்று மேல்விலங்கேற்றுந்தும் படிகருவ் நலையில் வரிகளிற்காணப்படுமாயின் முறைபோலத் திருத்திக்கொள்ளயாவரையுமிகவும்விருப்புகின்றனம்.